

คู่มือการดำเนินงาน คุ้มครองผู้บริโภค

ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ (อาหารและเครื่องสำอาง)
สำหรับเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กระทรวงสาธารณสุข

คู่มือ

การดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ
(อาหารและเครื่องสำอาง) สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยมีการมอบอำนาจและกระจายอำนาจงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพให้แก่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายที่สำคัญคือ การคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีคุณภาพและความปลอดภัย และเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีแนวทางปฏิบัติงานด้านการพัฒนา ควบคุม กำกับ ดูแล ผลิตภัณฑ์สุขภาพในแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จึงได้มีการจัดทำ “คู่มือการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ (อาหารและเครื่องสำอาง) สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ฉบับนี้ขึ้น โดยได้รับความร่วมมือจาก ๑) หน่วยงานภายใน อย. ได้แก่ กองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น (คบ.) สำนักอาหาร สำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย ๒) หน่วยงานในส่วนภูมิภาค ได้แก่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี สุพรรณบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และสระแก้ว ๓) หน่วยงานในส่วนท้องถิ่น ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาลนครนนทบุรี เทศบาลนครรังสิต เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น และเทศบาลตำบลพนมสารคาม

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพและทักษะการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายให้สามารถใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์สุขภาพในท้องตลาดมีความปลอดภัยและทำให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นระบบการคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพของหน่วยงานสาธารณสุขทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นต่อไป

(นายธเรศ กรัษนัยรวิวงศ์)

เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

มีนาคม ๒๕๖๒

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ หลักการพื้นฐานในการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ	๑
๑.๑ ขอบเขตการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ	๑
๑.๒ โครงสร้างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระบบงานคุ้มครองผู้บริโภคทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น	๒
๑.๓ บทบาทหน้าที่และกฎหมายที่ใช้บังคับของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระบบ การดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพในปัจจุบัน	๒
๑.๔ ภารกิจในการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๘
๑.๕ เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภค	๙
๑.๖ สถานการณ์ปัญหาผลิตภัณฑ์สุขภาพ	๑๐
บทที่ ๒ ความรู้ด้านกฎหมายในการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ	๑๓
๒.๑ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ	๑๓
๒.๒ สรุปเรื่องการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	๑๖
๒.๓ ขั้นตอนการจัดทำบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่	๑๙
บทที่ ๓ ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานคุ้มครองผู้บริโภค	๒๕
๓.๑ ผลิตภัณฑ์อาหาร	๒๖
๓.๒ ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง	๓๕
บทที่ ๔ การใช้ชุดทดสอบอย่างง่าย (Test Kit)	๔๐
- ชุดทดสอบบอร์แรกซ์ (ผงกรอบ) ในอาหารและสารเคมี	๔๐
- ชุดทดสอบฟอร์มาลินในอาหาร (น้ำยาแดงศพ)	๔๕
- ชุดทดสอบโซเดียมไฮโดรซัลไฟต์ (สารฟอกขาว) ในอาหาร	๔๗
- ชุดทดสอบสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชตกค้างในอาหาร	๔๙
- ชุดทดสอบกรดซาลิซิลิกในอาหาร (สารกันรา)	๕๒
- ชุดทดสอบปริมาณไอโอดีนในเกลือบริโภค	๕๔
- ชุดทดสอบสารโพลาร์ในน้ำมันทอดซ้ำ	๕๖
- ชุดทดสอบโคลิฟอร์มในน้ำและน้ำแข็ง	๕๗

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- ชุดทดสอบโคลิฟอร์มในอาหาร	๖๐
- ชุดทดสอบกรดเรทีโนอิกในเครื่องสำอาง (กรดวิตามิน A)	๖๒
- ชุดทดสอบปรอทแอมโมเนียในเครื่องสำอาง	๖๔
- ชุดทดสอบไฮโดรควิโนนในครีมทาหน้า	๖๕
- รายชื่อผู้แทนจำหน่ายชุดทดสอบอย่างง่าย	๖๗
- รายชื่อศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์	๗๐
บทที่ ๕ แนวทางการปฏิบัติงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ	๗๒
๕.๑ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและจัดทำแผนการดำเนินงาน	๗๒
๕.๒ การตรวจสอบผลิตภัณฑ์สุขภาพ ณ สถานที่จำหน่าย	๗๓
๕.๓ การตรวจสอบสถานที่ผลิตอาหาร (เฉพาะกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา)	๘๑
๕.๔ การสร้างและพัฒนาเครือข่ายการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคระดับพื้นที่	๘๑
บทที่ ๖ แนวทางปฏิบัติด้านการบังคับใช้กฎหมายสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่	๘๔
๖.๑ แนวทางปฏิบัติในการตรวจสอบสถานประกอบการ	๘๔
๖.๒ การบันทึกและรวบรวมพยานหลักฐาน	๘๕
เอกสารอ้างอิง	๙๖
ภาคผนวก	๙๘
● ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓๘๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒	
● ประกาศกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘	
รายนามคณะผู้จัดทำ	๑๑๔

บทที่ ๑

หลักการพื้นฐานในการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ

การคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพนั้นมุ่งเน้นการคุ้มครองและส่งเสริมสุขภาพประชาชนจากการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ ซึ่งผลิตภัณฑ์สุขภาพซึ่งอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ประกอบด้วย ๑. อาหาร ๒. ยา ๓. เครื่องสำอาง ๔. เครื่องมือแพทย์ ๕. วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือน ๖. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ๗. ยาเสพติดให้โทษ (ที่ใช้ทางการแพทย์) ๘. สารระเหยโดยผู้ผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือครอบครอง ผลิตภัณฑ์สุขภาพนั้น มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด

๑.๑ ขอบเขตการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ

การคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ เป็นสิ่งสำคัญที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขต้องดำเนินการเพื่อให้ประชาชนได้บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และสมประโยชน์ โดยมีเป้าหมายสูงสุดให้ “ประชาชนปลอดภัย เพื่อมุ่งสู่สังคมสุขภาพดี” ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องร่วมกันดำเนินงานตามภารกิจหลัก ดังนี้

๑. การออกกฎหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ระเบียบ และคำสั่งต่างๆ เพื่อใช้บังคับ และมีการปรับปรุงให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาพปัญหาหรือสถานการณ์ รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกต่างๆ เพื่อให้มีการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

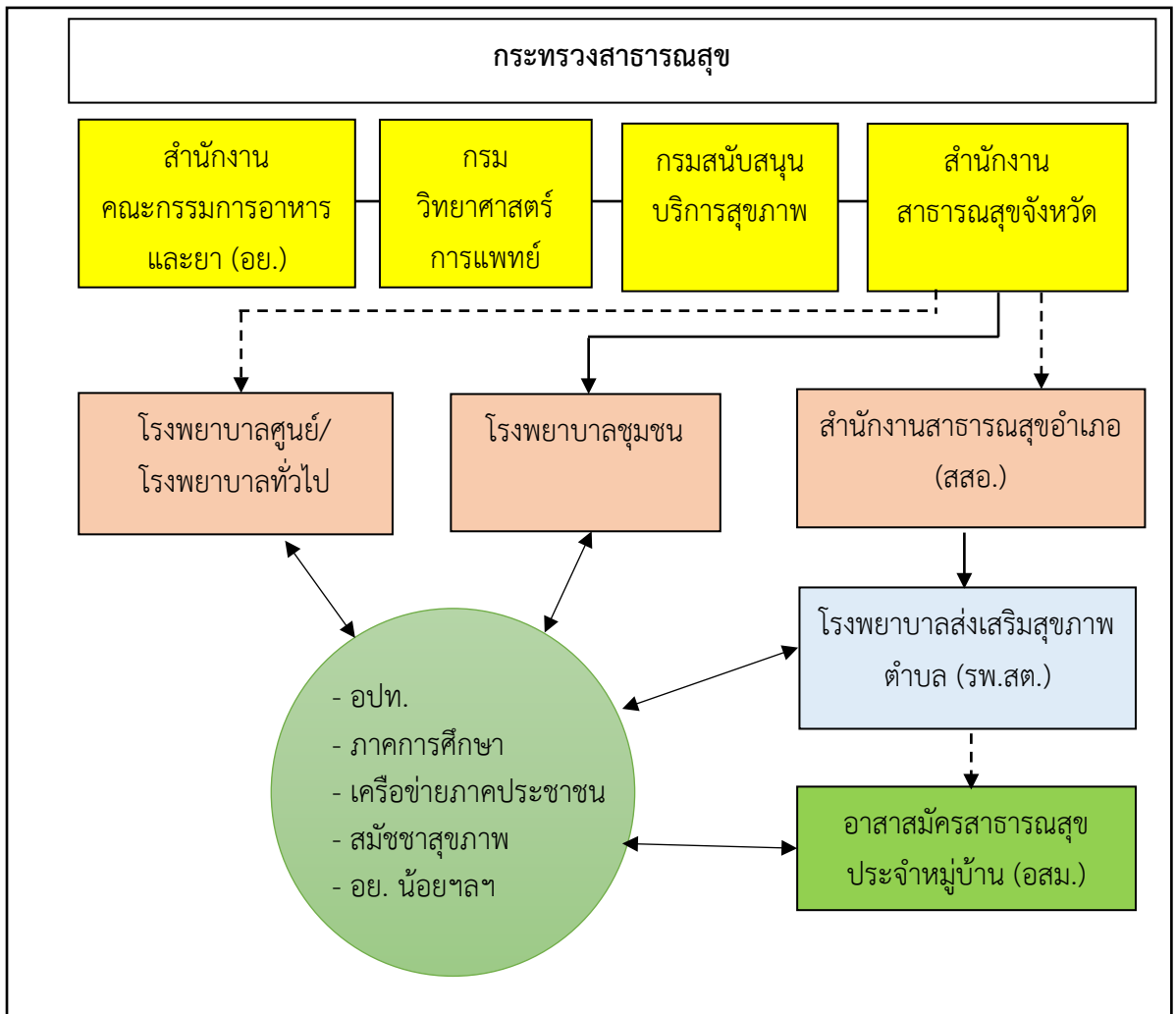
๒. การกำกับดูแลก่อนผลิตภัณฑ์ออกสู่ท้องตลาด (Pre-marketing) เพื่อให้ผู้บริโภคมั่นใจว่าผลิตภัณฑ์ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยต่อการบริโภค เช่น การรับขึ้นทะเบียนตำรับยา อาหาร เครื่องมือแพทย์ วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือน การรับจดแจ้งหรือแจ้งรายละเอียดอาหาร เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือน ซึ่งก่อนที่จะอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าเพื่อขาย ต้องผ่านการกลั่นกรองด้านความปลอดภัยและประสิทธิผลของผลิตภัณฑ์นั้นโดยผู้ทรงคุณวุฒิ รวมถึงความถูกต้องเหมาะสมของการแสดงข้อมูลบนฉลากด้วย นอกจากนี้ การโฆษณา ยา อาหาร เครื่องมือแพทย์ ก็ต้องได้รับอนุญาตก่อนเช่นกัน

๓. การกำกับดูแลหลังผลิตภัณฑ์ออกสู่ท้องตลาด (Post-marketing) เป็นการเฝ้าระวัง และตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ สถานประกอบการ การโฆษณา การรายงานผลอันไม่พึงประสงค์ของผลิตภัณฑ์สุขภาพต่างๆ ตลอดจนการติดตามหรือเฝ้าระวังข้อมูลข่าวสารด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากภายในและภายนอกประเทศด้วย รวมถึงการดำเนินคดี หรือการพิจารณาใช้มาตรการทางปกครอง เช่น การพักใช้ใบอนุญาต หรือการเพิกถอนใบอนุญาต ในรายที่มีการฝ่าฝืนกฎหมาย

๔. การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้การประกอบการเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ผลิตหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และปลอดภัย

๕. การพัฒนาศักยภาพเครือข่ายผู้บริโภค ให้รู้เท่า รู้ทัน รู้ป้องกันไม่ตกเป็นเหยื่อการโฆษณา หรือระบบการขายตรง หรือการโอ้อวดสรรพคุณเกินจริง สามารถเลือกซื้อ เลือกใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพได้อย่างถูกต้องมีพฤติกรรมการบริโภคที่เหมาะสม และรู้จักรักษาสิทธิผู้บริโภคโดยการร้องเรียนเมื่อพบปัญหา

๑.๒ โครงสร้างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระบบงานคุ้มครองผู้บริโภคทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น

๑.๓ บทบาทหน้าที่และกฎหมายที่ใช้บังคับของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระบบการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพในปัจจุบัน

๑) หน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในส่วนกลาง

หน่วยงาน	บทบาทหน้าที่และการดำเนินงาน	กฎหมายที่ใช้บังคับ
๑.สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.)	มีภารกิจเกี่ยวกับการปกป้องและคุ้มครองสุขภาพของประชาชนจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ซึ่งล้วนถือเป็นผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยผลิตภัณฑ์สุขภาพเหล่านั้นต้องมีคุณภาพและปลอดภัย มีการส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคที่ถูกต้องด้วยข้อมูลทางวิชาการที่มีหลักฐาน เชื่อถือได้และมีความเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ปลอดภัยและสมประโยชน์ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้	(๑) พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ (๒) พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (๓) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ (๔) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

หน่วยงาน	บทบาทหน้าที่และการดำเนินงาน	กฎหมายที่ใช้บังคับ
	<p>(๑) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย กฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๒) พัฒนาระบบและกลไก เพื่อให้มีการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ</p> <p>(๓) เฝ้าระวัง กำกับ และตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ สถานประกอบการและการโฆษณา รวมทั้งผลอันไม่พึงประสงค์ของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนมีการติดตามหรือเฝ้าระวังข้อมูลข่าวสารด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากภายในประเทศและภายนอกประเทศ</p> <p>(๔) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และระบบงานคุ้มครองผู้บริโภค ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล</p> <p>(๕) ส่งเสริม และพัฒนาผู้บริโภคให้มีศักยภาพในการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ถูกต้องเหมาะสม ปลอดภัย และคุ้มค่า รวมทั้งเพื่อให้ผู้บริโภคนั้นมีการร้องเรียนเพื่อปกป้องสิทธิของตนได้</p> <p>(๖) พัฒนาและส่งเสริมการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และเครือข่ายประชาคมสุขภาพ</p> <p>(๗) พัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อให้งานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพเกิดประโยชน์ต่อสุขภาพของประชาชน และผลประโยชน์ของประเทศชาติ</p> <p>(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย</p>	<p>(๕) พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>(๖) พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙</p> <p>(๗) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>(๘) พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓</p> <p>(๙) พระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑</p>

หน่วยงาน	บทบาทหน้าที่และการดำเนินงาน	กฎหมายที่ใช้บังคับ
<p>๒. กรม สนับสนุน บริการสุขภาพ</p>	<p>อยู่ในกลุ่มภารกิจด้านบริการสุขภาพ เป็นกรมซึ่งเกิดจากการรวมภารกิจที่เกี่ยวกับการส่งเสริมทั้งภาครัฐและเอกชน และการสนับสนุนสุขภาพภาคประชาชน ซึ่งเป็นงานลักษณะปฏิบัติการและงานสนับสนุนบริการที่สำนักงานปลัดกระทรวงรับผิดชอบอยู่เดิม รวม ๗ กอง คือ กองโรงพยาบาลภูมิภาค กองสาธารณสุขภูมิภาค กองการประกอบโรคศิลปะ กองสุขศึกษา กองช่างบำรุง กองแบบแผน และสำนักงานคณะกรรมการสาธารณสุขมูลฐาน มารวมเป็นกรมใหม่ เพื่อให้สำนักงานปลัดกระทรวง สามารถดำเนินภารกิจหลักด้านอำนวยการและนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพยังจัดตั้งเพื่อรองรับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘๒ ที่บัญญัติให้รัฐต้องจัดและส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพได้อย่างทั่วถึง เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ</p> <p>(๑) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานการพัฒนาาระบบบริการสุขภาพ</p> <p>(๓) พัฒนาระบบและกลไก เพื่อให้มีการดำเนินการบังคับใช้ตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เกิดผลสำเร็จแก่ ราชการและประชาชน</p> <p>(๔) ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนการดำเนิน สุขศึกษา และระบบสุขภาพของประชาชน</p> <p>(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านความช่วยเหลือ ความร่วมมือ และการประสานงานกับหน่วยงาน หรือองค์การต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>(๖) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านระบบบริการสุขภาพแก่ องค์การภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>(๑) พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>(๓) พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙</p>

หน่วยงาน	บทบาทหน้าที่และการดำเนินงาน	กฎหมายที่ใช้บังคับ
	(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย	
<p>๓. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์</p>	<p>มีภารกิจ และหน้าที่รับผิดชอบดังนี้</p> <p>(๑) ศึกษาวิจัยและพัฒนาทางห้องปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาด้านการสาธารณสุขและเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งตรวจวิเคราะห์เพื่อประเมินความเสี่ยงและเตือนภัยทางสุขภาพ เช่น</p> <p>(๑.๑) วิจัยและพัฒนาวัคซีนป้องกันโรคติดต่อสำคัญต่างๆ เช่น วัคซีนป้องกันโรคเอดส์และไข้หวัดนก โดยวิจัยและพัฒนาจากเชื้อเอดส์และไข้หวัดนก สายพันธุ์ที่ระบาดในประเทศเพื่อให้ได้วัคซีนที่มีประสิทธิภาพในการรักษาผู้ป่วย</p> <p>(๑.๒) ตรวจ วิเคราะห์เพื่อประเมินความเสี่ยงทางห้องปฏิบัติการและเตือนภัยทางสุขภาพด้านคุ้มครองผู้บริโภคและเฝ้าระวังโรค รวมทั้งเตือนภัยทางสุขภาพ โดยระบบห้องปฏิบัติการเคลื่อนที่เร็ว ด้วยการสื่อสารข้อมูลความเสี่ยงที่วิเคราะห์พบให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงนั้นต่อไป</p> <p>(๑.๓) วิจัย และพัฒนาสมุนไพรครบวงจร เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ด้านยา อาหารเสริมและเครื่องสำอาง ทดแทนการนำเข้าและสนับสนุนการส่งออก พร้อมกำหนดเกณฑ์คุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์สมุนไพร รวมทั้งจัดตั้งโรงงานต้นแบบสำหรับทดลองการผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ผ่านการวิจัยในระดับกึ่งอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมตามมาตรฐานสากล เพื่อเป็นศูนย์เรียนรู้ของภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๑.๔) นำผล งานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ไปสู่การพัฒนาชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน ให้ดีขึ้น</p> <p>(๒) การตรวจวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์สุขภาพ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมาย รวมทั้งเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงการตรวจชั้นสูงตร เช่น</p>	<p>พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘</p>

หน่วยงาน	บทบาทหน้าที่และการดำเนินงาน	กฎหมายที่ใช้บังคับ
	<p>(๒.๑) ตรวจ วิเคราะห์ด้านอาหาร ยา สารเสพติด วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท สารระเหยเครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ รังสี ชีววัตถุ และวัตถุอันตรายทางสาธารณสุขเพื่อควบคุมคุณภาพประสิทธิภาพและมาตรฐานให้เป็นไปตามกฎหมายและเป็นหลักฐานทางคดีรวมทั้งเพื่อควบคุมคุณภาพความปลอดภัยและส่งเสริมคุณภาพการผลิตเพื่อการนำเข้าประเทศ เช่น การให้บริการตรวจวิเคราะห์อาหารหรือวัตถุดิบว่ามี การปนสารห้ามใช้หรือมีการ ปนเปื้อน สารพิษต่างๆ เช่น Dioxin หรือมีการตัดแต่งทางพันธุกรรม (GMO) หรือไม่ เป็นต้น</p> <p>(๒.๒) เป็นสถานอ้างอิงด้านการตรวจชันสูตรโรคทางห้องปฏิบัติการ เพื่อสนับสนุนการป้องกันโรคและการรักษาพยาบาล ได้แก่ การตรวจวินิจฉัย ตรวจชันสูตรและตรวจยืนยันเพื่อประกอบการวินิจฉัยโรคของแพทย์ทางบักเตรีวิทยา เชื้อราวิทยา ไวรัสวิทยา ภูมิคุ้มกันวิทยา พาราสิตวิทยา โลหิตวิทยา เคมีคลินิก เช่น โรคซาร์ส ไข้หวัดนก เป็นต้น รวมทั้งการควบคุมคุณภาพมาตรฐานการชันสูตรทางห้องปฏิบัติการ</p> <p>(๒.๓) การถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์โดยเฉพาะด้านการตรวจวิเคราะห์ให้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น อบรมการใช้ชุดทดสอบเบื้องต้นด้านอาหาร ยา เครื่องสำอางให้แก่เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น รวมทั้งประชาชนที่สนใจให้สามารถตรวจสอบความเสี่ยงในการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพได้ด้วยตนเอง</p> <p>(๓) การพัฒนาและรับรองคุณภาพมาตรฐานทางห้องปฏิบัติการของรัฐและเอกชนด้านการแพทย์ และสาธารณสุขตามมาตรฐานสากล กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เป็นหน่วยงานหนึ่งของประเทศไทยที่ทำหน้าที่พัฒนาและให้การรับรองคุณภาพ มาตรฐานของห้องปฏิบัติการด้านชันสูตร สาธารณสุขในโรงพยาบาลต่างๆ ห้องปฏิบัติการตรวจสุขภาพคนที่จะเดินทางไปต่างประเทศ และ ห้องปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์สุขภาพรวมทั้ง</p>	

หน่วยงาน	บทบาทหน้าที่และการดำเนินงาน	กฎหมายที่ใช้บังคับ
	การรับรองระบบตรวจสอบ สารพิษในผักสด ผลไม้สด เพื่อให้ทุกผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์มีความปลอดภัยต่อสุขภาพ และมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล	

๒) หน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในส่วนภูมิภาค

ระดับ	หน่วยงาน	บทบาทหน้าที่และการดำเนินงาน
เขต	ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์	(๑) การพัฒนาชุดทดสอบสำหรับตรวจสอบเบื้องต้น (๒) การวิเคราะห์คุณภาพ มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์สุขภาพ (๓) การเฝ้าระวังความปลอดภัยผลิตภัณฑ์สุขภาพ (๔) การให้ความรู้ด้านคุณภาพและความปลอดภัยผลิตภัณฑ์สุขภาพ
	ศูนย์อนามัย	(๑) การตรวจสอบและยกระดับตลาดสด (๒) การพัฒนาร้านอาหารสะอาด (๓) การพัฒนามาตรฐานโรงอาหารในโรงเรียน (๔) การให้ความรู้ด้านการบริโภค
จังหวัด	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	(๑) การอนุญาตสถานประกอบการ และผลิตภัณฑ์สุขภาพ (๒) การอนุญาตประกอบกิจการ/ดำเนินการสถานพยาบาล และสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ (๓) การตรวจสอบ เฝ้าระวัง ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพและการโฆษณา (๔) การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ (๕) การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด (๖) การเผยแพร่ความรู้ให้กับประชาชน (๗) การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับพื้นที่และการมีส่วนร่วมภาคประชาชน (๘) การรับและจัดการเรื่องร้องเรียน (๙) การสนับสนุนการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคของหน่วยงานในท้องถิ่น (๑๐) การกำกับดูแลการประกอบโรคศิลปะ

ระดับ	หน่วยงาน	บทบาทหน้าที่และการดำเนินงาน
อำเภอ	โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	(๑) การตรวจสอบ เฝ้าระวัง และดำเนินการตามที่แต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ (๒) การรับและจัดการเรื่องร้องเรียน (๓) การเผยแพร่ความรู้ให้กับประชาชน (๔) การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ (๕) การพัฒนาเครือข่ายและการมีส่วนร่วมภาคประชาชน (๖) การสนับสนุนการดำเนินงานของ รพ.สต.
ตำบล	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	(๑) การตรวจสอบ เฝ้าระวัง และดำเนินการตามที่ได้รับมอบอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ (๒) การเผยแพร่ความรู้ให้กับประชาชน (๓) การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับพื้นที่และการมีส่วนร่วมภาคประชาชน

๑.๔ การกิจกรรมดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้กำหนดกรอบภารกิจที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๑ ปี ๒๕๔๕ จำนวน ๔ ภารกิจ คือ

๑. การผลิตสื่อและหรือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารด้านอาหารและยา เช่น แผ่นพับ การเลือกซื้อ เลือกใช้ผลิตภัณฑ์อาหารหรือเครื่องสำอาง การประชาสัมพันธ์ทางวิทยุหรือหอกระจายข่าวเรื่องอันตรายจากน้ำมันทอดซ้ำ เป็นต้น

๒. การเสริมสร้างศักยภาพผู้บริโภคด้านความรู้ในการบริโภคและเรียกร้องสิทธิอันชอบธรรม เช่น มีเวทีให้ความรู้กับผู้บริโภคเกี่ยวกับฉลากผลิตภัณฑ์อาหารหรือเครื่องสำอาง ประชาสัมพันธ์ช่องทาง การร้องเรียนหากพบปัญหาจากการใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพ เป็นต้น

๓. การสร้างและขยายเครือข่ายการมีส่วนร่วมในงานคุ้มครองผู้บริโภคในท้องถิ่น เช่น สร้างและขยายเครือข่ายชมรมผู้ประกอบการ อย.น้อย อสม. เป็นต้น

๔. การตรวจสอบติดตามคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ในสถานที่จำหน่ายตามที่ระบุใน พ.ร.บ.แต่ละประเภท ซึ่งปัจจุบันได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.อาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และ พ.ร.บ.เครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘

๑.๕ เครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภค

เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง	บทบาทหน้าที่
๑. อปท.	(๑) ผลิตสื่อและหรือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารด้านอาหารและยา (๒) เสริมสร้างศักยภาพผู้บริโภคด้านความรู้ในการบริโภคและเรียกร้องสิทธิอันชอบธรรม (๓) สร้างและขยายเครือข่ายการมีส่วนร่วมในงานคุ้มครองผู้บริโภคในท้องถิ่น (๔) ตรวจสอบติดตามคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ในสถานที่จำหน่ายตามพ.ร.บ.อาหาร พ.ศ.๒๕๒๒ และพ.ร.บ.เครื่องสำอาง พ.ศ.๒๕๕๘
๒. อสม.	(๑) สื่อข่าวสารสาธารณสุขระหว่างเจ้าหน้าที่และประชาชนในหมู่บ้าน (๒) ให้การส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมและป้องกันโรค โดยให้คำแนะนำ ถ่ายทอดความรู้แก่เพื่อนบ้านและแกนนำต่างๆ (๓) ให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชน เช่น การรักษาพยาบาลเบื้องต้น การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น (๔) จัดกิจกรรมเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาสาธารณสุขในหมู่บ้าน เช่น กิจกรรมเฝ้าระวังทางโภชนาการ กิจกรรมเฝ้าระวังด้านสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค เป็นต้น (๕) บริหารจัดการวางแผน แก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน โดยใช้งบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลและจากแหล่งอื่นๆ (๖) ดูแลสิทธิประโยชน์ด้านหลักประกันสุขภาพและสาธารณสุขของประชาชนในหมู่บ้าน โดยเป็นแกนนำในการประสานงานกับผู้นำชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลและเครือข่ายสุขภาพ
๓. อย.น้อย/ ครู	(๑) เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ความรู้เรื่องการคุ้มครองผู้บริโภค (๒) จัดกิจกรรมด้านการตรวจสอบ เช่น ตรวจสอบฉลากผลิตภัณฑ์สุขภาพ ตรวจสอบสารปนเปื้อนในผลิตภัณฑ์สุขภาพด้วยชุดทดสอบเบื้องต้น (๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ เช่น ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคอาหาร (๔) จัดกิจกรรมบูรณาการสู่การเรียนรู้การสอน (๕) สร้างเครือข่ายขยายผลสู่ชุมชน
๔. เครือข่ายภาคประชาชน	(๑) ตรวจสอบ/เฝ้าระวัง ผลิตภัณฑ์และโฆษณา (๒) ให้ความรู้เรื่องสิทธิของผู้บริโภครวมถึงการร่วมประสานการแก้ไขปัญหา กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (๓) ประชาสัมพันธ์ข่าวสารและการสื่อสารความรู้ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ (๔) ส่งต่อข้อมูลต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แจ้งเตือนภัยกรณีพบปัญหาจากการใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพ เพื่อให้เกิดความร่วมมือต่อการแก้ปัญหา

๑.๖ สถานการณ์ปัญหาผลิตภัณฑ์สุขภาพ

๑.๖.๑ ด้านผลิตภัณฑ์อาหาร

๑) การบริโภคหวาน มัน เค็ม

เนื่องจากในปัจจุบันมีอาหารสำเร็จรูป อาหารฟาสต์ฟู้ด เครื่องดื่มที่มีน้ำตาลสูง ซึ่งอาหารประเภทเหล่านี้มีผลทำให้ประชาชนบริโภคอาหารหวาน มัน เค็ม มากขึ้น ประกอบกับการที่ประชาชนออกกำลังกายที่ไม่เพียงพอด้วยแล้ว จะทำให้เกิดปัญหาโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ตามมา โดยเฉพาะโรคที่ไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่น โรคอ้วน โรคหัวใจ ความดันโลหิตสูง ไขมันในเส้นเลือดอุดตัน โรคไต และโรคเบาหวาน เป็นต้น ดังนั้นการอ่านฉลากโภชนาการแบบจีดีเอ (Guideline Daily Amounts: GDA) หรือที่เรียกอย่างง่ายว่า “ฉลากหวาน มัน เค็ม” คือ ฉลากที่แสดงค่าพลังงาน (กิโลแคลอรี) น้ำตาล (กรัม) ไขมัน (กรัม) และโซเดียม (มิลลิกรัม) ในหนึ่งหน่วยบรรจุภัณฑ์ เช่น ซอง ถู กถ่อง ของผลิตภัณฑ์อาหารนั้น โดยจะแสดงอยู่ด้านหน้าบรรจุภัณฑ์ ฉลากหวาน มัน เค็ม จึงเป็นหนึ่งในวิธีที่จะช่วยลดการบริโภคอาหารหวาน มัน เค็ม ที่ได้รับการจากการบริโภคอาหารสำเร็จรูปได้ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้เกิดการบริโภคอาหารอย่างสมดุล เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจึงควรให้ความรู้ และคำแนะนำแก่ผู้บริโภค ในการอ่านฉลากโภชนาการเพื่อหลีกเลี่ยงอาหารหวาน มัน เค็ม ที่เป็นสาเหตุของโรคเรื้อรังต่างๆ

๒) การโฆษณาสรรพคุณเกินจริงหรือการพยายาแผนปัจจุบันในผลิตภัณฑ์เสริม

อาหาร

ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารหลายชนิดมักพบปัญหาการโฆษณาอวดอ้างสรรพคุณเกินจริง โดยเฉพาะสรรพคุณในการบำบัด รักษาโรคแบบเดียวกับยา เช่น รักษาโรคปวดเข่า บำรุงหัวใจ บำรุงสมอง บำรุงผิวพรรณ เสริมสมรรถภาพทางเพศ ลดน้ำหนัก ไปจนถึงการรักษาโรคร้ายแรงอย่างมะเร็ง เบาหวาน เกาต์ อัมพฤกษ์ หรืออัมพาต เป็นต้น ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว อาหารไม่ใช่ยา การบริโภคอาหารเพื่อมุ่งหวังสรรพคุณดังกล่าวจึงไม่ใช่เรื่องที่ควรคาดหวัง เพราะนอกจากจะเสียเงินเสียทองไปโดยเปล่าประโยชน์แล้ว ยังอาจเกิดอันตรายต่อสุขภาพร่างกายจากยาที่ถูกลักลอบใส่ลงไปในการอาหาร เพื่อให้เห็นผลตามคำโฆษณา และทำให้เสียโอกาสในการรักษาที่ถูกต้อง หรือการลักลอบใส่ยาแผนปัจจุบันลงไปในการอาหารโดยหวังให้เห็นผลการรักษาทางยา ทั้งที่ผู้บริโภคไม่มีโอกาสรับทราบเลย หากผู้บริโภคนั้นแพ้ยาตัวนั้น หรือมีปัญหาสุขภาพที่ต้องหลีกเลี่ยงยาที่ใส่ลงไป ก็อาจส่งผลเป็นอันตรายถึงชีวิตได้ เช่น คนที่เป็นโรคเกี่ยวกับหลอดเลือดหัวใจ หากได้รับยาลดความอ้วน “ไซบูทรามิน” ที่มีกลลอบใส่ในกาแฟหรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่โฆษณาลดความอ้วน อาจทำให้เสียชีวิตได้ ผลิตภัณฑ์อาหารที่มักโฆษณาอวดอ้างสรรพคุณเกินจริง ซึ่งตรวจพบบ่อย ได้แก่

๑. ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่อ้างลดความอ้วน กระชับสัดส่วน รักษาโรค

ความจริง: ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเป็นอาหารชนิดหนึ่ง ไม่มีประเทศใดอนุญาตให้โฆษณาลักษณะเป็นยา เพราะจะทำให้เกิดพฤติกรรมการบริโภคที่ไม่เหมาะสมและที่สำคัญหากผู้บริโภคหลงเชื่อสรรพคุณว่าอาหารรักษาโรคได้จะทำให้เสียโอกาสในการรักษาที่ถูกต้องเหมาะสมถึงขั้นทำให้โรครุนแรงจนยากแก่การรักษาหรือถึงแก่ชีวิตได้

๒. เครื่องดื่มน้ำสมุนไพรอ้างรักษาโรค

ความจริง: สมุนไพรบางตัว แม้จะมีการยอมรับในวงการแพทย์ว่าสามารถรักษาโรคได้ จึงถูกนำมาใช้ทำเป็นยาสมุนไพรรักษาโรคต่าง ๆ แต่สำหรับกรณีน้ำสมุนไพรนั้นเป็นเพียงเครื่องดื่ม ซึ่งมีส่วนผสมของตัวสมุนไพรเข้มข้นน้อยกว่ายา จึงไม่สามารถรักษาโรคได้ และที่สำคัญคือ ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลการวิจัยทางการแพทย์มายืนยันว่าเครื่องดื่มเหล่านั้นมีสรรพคุณในการบำบัดหรือรักษาโรคอย่างแน่ชัด

๓. กาแฟอ้างลดน้ำหนัก อ้างเสริมสมรรถภาพทางเพศ

ความจริง: กาแฟเป็นอาหารชนิดหนึ่ง ปัจจุบันมีการเติมสารอาหารบางอย่างเช่น คอลลาเจน ถั่วขาว โสม เป็นต้น และโฆษณาว่าช่วยลดความอ้วน แต่การดื่มกาแฟประเภทนี้มาก ๆ อาจยังทำให้อ้วนจากการเติมน้ำตาล ครีม หรือนมในกาแฟ และได้รับสารที่มีอยู่ในกาแฟที่เรียกว่า “กาเฟอีน” มาก ซึ่งมีผลทำให้หัวใจทำงานหนักขึ้นด้วย และที่ร้ายไปกว่านั้นหากมีการลักลอบใส่ยาลงไปก็ทำให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพได้ วิธีการควบคุมน้ำหนักหรือลดความอ้วนที่ดีที่สุด และเป็นที่ยอมรับทั่วโลก คือ การออกกำลังกายให้สม่ำเสมอ รับประทานอาหาร ผัก ผลไม้มากขึ้น ควบคุมอาหารหวาน มัน เค็ม พักผ่อนให้เพียงพอ และไม่ดื่มเหล้าไม่สูบบุหรี่ก็ช่วยให้หุ่นดี สุขภาพแข็งแรงโดยไม่ต้องพึ่งพากาแฟ หรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหารใด ๆ ให้สิ้นเปลืองเงินทอง

สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศได้ ได้แก่ ภาวะโรคอ้วน ภาวะไขมันในเลือดสูง ความดันโลหิตสูง เบาหวาน เป็นต้น ดังนั้นจึงควรมีการตรวจสอบอาหารปนเปื้อนเบื้องต้น การตรวจสอบฉลากอาหาร การตรวจสอบการโฆษณาอาหาร และการสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น มีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้บริโภคได้รับความปลอดภัยจากบริโภคผลิตภัณฑ์อาหาร

๑.๖.๒ ด้านผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง

๑) ฉลากเครื่องสำอางไม่ถูกต้อง

ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางทุกชนิดต้องมีฉลากภาษาไทย ถึงแม้จะเป็นสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศก็ต้องจัดทำฉลากภาษาไทยมาติดไว้ที่กล่องหรือขวด ฉลากภาษาไทยจะต้องมีข้อความอันจำเป็นอย่างครบถ้วน แสดงไว้ให้ผู้บริโภคสามารถมองเห็นและอ่านได้อย่างชัดเจน เพราะผู้บริโภคจำเป็นต้องรู้ข้อมูลเหล่านี้ ประกอบการตัดสินใจเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าต้องแจ้งข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเครื่องสำอางต่อ อย. หรือ สสจ. ก่อนผลิตหรือนำเข้า หากพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วว่าเอกสารครบถ้วน ถูกต้อง จะออกใบรับแจ้งให้ไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งจะมี “เลขที่ใบรับแจ้ง” กำกับไว้ด้วย โดยจะมีการแสดง “เลขที่ใบรับแจ้ง” ไว้บนฉลากเครื่องสำอาง ปัญหาที่พบเครื่องสำอางตามตลาดนัด แผงลอย ส่วนใหญ่ไม่มีฉลากภาษาไทย หรือมีการแสดงฉลากไม่ถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด และบางผลิตภัณฑ์เป็นเครื่องสำอางที่มีการลักลอบผสมสารห้ามใช้ที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเคยประกาศผลวิเคราะห์แจ้งเตือนประชาชน เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจึงควรให้คำแนะนำกับผู้บริโภคในการเลือกซื้อเครื่องสำอางจากร้านค้าที่มีหลักแหล่งแน่นอน หากมีปัญหาเกิดขึ้นจะสามารถติดตามย้อนกลับได้ และเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีฉลากภาษาไทย ที่แสดงข้อความอันจำเป็นครบถ้วน อ่านได้ชัดเจน รวมทั้งเลือกซื้อเครื่องสำอางที่ฉลากแสดงเลขที่ใบรับแจ้งแล้วซึ่งแสดงว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้มีการแจ้งรายละเอียดให้เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นแล้ว

๒) การโฆษณาเครื่องสำอางไอ้อดสรรพคุณ เกินจริง

ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีจุดประสงค์ใช้เพื่อความสวยงามหรือความสะอาดในชีวิตประจำวัน แต่ผลิตภัณฑ์บางประเภท พบว่ามีการโฆษณาไอ้อดสรรพคุณเกินจริง ให้คนหลงเชื่อว่าเป็นได้มากกว่าเครื่องสำอาง เช่น “.....ช่วยให้ผิวขาวทันใจ หน้าใสทันตาเปลี่ยนจากผิวดำเป็นผิวขาว เห็นผล ๑๐๐%” “...ช่วยปรับผิวขาวเร่งด่วนได้เห็นผลจริง พิสูจน์เลย” “หน้าอกลึกแคไหนรับรองขึ้นเป็นนิ้วแน่นอน ปลอดภัย๑๐๐% ด้วยส่วนผสมจากธรรมชาติที่ลงตัว แก้ปัญหาออกไปดาวอย่างได้ผลที่สุด” ซึ่งข้อความโฆษณาเหล่านี้ช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้ซื้ออย่างมาก

แต่แท้จริงแล้ว ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางไม่สามารถเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของร่างกาย ไม่สามารถเพิ่มขนาดทรวงอกหรือทำให้ทรวงอกเต่งตึง ไม่หย่อนยาน ไม่สามารถทำให้สัดส่วนของรูปร่างหรือรูปร่างเปลี่ยนแปลงได้ และเครื่องสำอางก็ไม่มีผลต่อการทำงานของระบบภายในร่างกายด้วย คือ ไม่สามารถยับยั้งหรือเปลี่ยนแปลงการผลิตเม็ดสีเมลานิน ไม่สามารถทำให้สีผิวมีการเปลี่ยนแปลงหรือทำให้สีผิวขาวขึ้นมากกว่าหรือแตกต่างจากสีผิวธรรมชาติ

ดังนั้น อย่าได้หลงเชื่อผู้ขายโดยซื้อเครื่องสำอางที่ไอ้อดสรรพคุณเกินจริงลักษณะนี้มาใช้ เพราะนอกจากจะทำให้เสียเงินฟรีแล้ว ยังอาจเสี่ยงกับผลิตภัณฑ์ที่ลักลอบผสมสารอันตรายที่ห้ามใช้ลงไปด้วย

บทที่ ๒

ความรู้ด้านกฎหมายในการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ

การดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องและคุ้มครองสุขภาพของประชาชนจากการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ไม่มีคุณภาพและไม่ปลอดภัย โดยมีขอบเขตการดำเนินงานตามกฎหมาย ดังนี้

๒.๑ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ มีจำนวน ๘ ฉบับ ได้แก่

- ๑) พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐
- ๒) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒
- ๓) พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒
- ๔) พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓
- ๕) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
- ๖) พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๗) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘
- ๘) พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙

บุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวทั้ง ๘ ฉบับ เรียกว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นบุคคลที่กฎหมายแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อไปปฏิบัติการตามกฎหมาย โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อไปปฏิบัติการตามกฎหมาย ยกเว้น พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.๒๕๓๓ ที่ให้อำนาจทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ในการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยทั่วไปพนักงานเจ้าหน้าที่จึงมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพดังนี้

๒.๑.๑ อำนาจในการตรวจสอบ

หมายถึง พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการเข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่ขาย สถานที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ยานพาหนะ สถานที่เก็บ สถานที่ครอบครอง ฯลฯ เพื่อตรวจสอบควบคุมให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นๆ รวมถึงกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ก็มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบได้โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะเป็นสถานที่ที่ได้รับอนุญาตแล้วหรือไม่

ในทางปฏิบัติ บางกรณีควรขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อขอหมายค้นจากศาลในการตรวจค้นของกลางที่อาจซุกซ่อนอยู่

***อำนาจในการตรวจสอบนั้นแตกต่างจากอำนาจในการตรวจค้น กล่าวคือ การตรวจสอบจะมีลักษณะเป็นการตรวจตรา หรือสั่งการให้เจ้าของสถานที่หรือผู้ครอบครองนำพาไปตรวจดู แต่ไม่ใช่เป็นการรื้อ ค้น หรือทำให้กระจัดกระจายโดยตนเอง เว้นแต่ พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ และพ.ร.บ.เครื่องสำอาง พ.ศ.๒๕๕๘ เท่านั้นที่ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจค้น ดังนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ จึงต้องระมัดระวังในการใช้อำนาจตามหน้าที่

๒.๑.๒ อำนาจในการเก็บตัวอย่าง

หมายถึง การนำผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในภายใต้บังคับของกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือสงสัยว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปตรวจสอบ หรือส่งตรวจวิเคราะห์ เพื่อพิสูจน์ทราบว่าเป็นผลิตภัณฑ์ใดหรือตรวจวิเคราะห์คุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ อย่างไร โดยทั่วไปถ้าผู้ประกอบการไม่คิดมูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่เก็บตัวอย่าง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเขียนไว้ในบันทึกการเก็บตัวอย่างว่า ผู้ประกอบการได้มอบตัวอย่างให้กับพนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่คิดมูลค่า เพื่อนำไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

อำนาจในการเก็บตัวอย่างนั้น กำหนดไว้เกือบทุกพระราชบัญญัติ เว้นแต่พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ และพ.ร.ก.ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.๒๕๓๓ เท่านั้น ที่สำคัญพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องทำการเก็บตัวอย่างไปในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็นที่จะใช้ในการตรวจสอบ หรือในการตรวจวิเคราะห์เท่านั้น หากนำไปในปริมาณมากเกินไปเกินกว่าความจำเป็นอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของผลิตภัณฑ์ได้ ซึ่งจะเป็นการใช้อำนาจเกินขอบเขตพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

๒.๑.๓ อำนาจในการยึด

ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ที่ ๖/๒๕๒๑ “ยึด” คือ หมายถึง การนำวัตถุ เอกสาร หรือของกลาง เพื่อเป็นหลักฐานประกอบในการดำเนินการตามกฎหมาย โดยนำมาเก็บรักษาไว้ที่ อย. หรือสถานที่ราชการที่กำหนดไว้ ได้แก่ สถานีตำรวจ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฯ

อำนาจในการยึดนั้น กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาทุกฉบับได้ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้

๒.๑.๔ อำนาจในการอายัด

“อายัด” คือ การเก็บรักษาวัตถุ เอกสารหรือของกลาง เพื่อเป็นหลักฐานประกอบในการดำเนินการตามกฎหมาย โดยมอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองเป็นผู้เก็บรักษา โดยมีเงื่อนไขให้ของกลางนั้นอยู่ในสภาพเดิม ห้ามเคลื่อนย้าย ห้ามนำไปจำหน่าย จ่าย แจก และห้ามทำลาย หรือทำให้ขาดเสียหายชำรุด ลบเครื่องหมายที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำไว้ ทั้งนี้จนกว่าจะได้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงไปอย่างอื่นดังนั้นในการอายัดจึงต้องทำหลักฐานให้ชัดเจน เช่น ระบุจำนวนของที่อายัด สภาพของที่อายัด สถานที่ตั้งของของที่อายัด วาดแผนผังประกอบ และของที่อายัดควรแยกเก็บไว้ต่างหาก มิให้ปะปนกับสิ่งของอื่น รวมทั้งระมัดระวังไม่ให้มีการกีดขวาง หรือขัดขวางต่อการประกอบธุรกิจของสถานที่นั้นๆ ด้วย

เมื่อมีการอายัดโดยถูกต้องแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ที่จะทำการเคลื่อนย้าย หรือกระทำการใดๆ กับสิ่งที่ถูกอายัดไว้ไม่ได้ หากฝ่าฝืนอาจมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔๑ “ผู้ใดถอน ทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งตราหรือเครื่องหมายอันเจ้าพนักงานได้ประทับหรือหมายไว้ที่สิ่งใดๆ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่เพื่อเป็นหลักฐานในการยึดอายัด หรือรักษาสิ่งนั้นๆ” มีความผิดตามมาตรา ๑๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๒ “ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใดๆ อันเจ้าพนักงานได้ยึดรักษาไว้ หรือสั่งให้ส่งเพื่อเป็นพยานหลักฐาน” มีความผิด มาตรา ๑๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒.๒ สรุปเรื่องการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ
ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

พระราชบัญญัติ	ภารกิจ	ตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่	อ้างอิง
พ.ร.บ.อาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒	ให้พนักงานเทศบาลนคร พนักงานเทศบาลเมือง พนักงานเทศบาลตำบล เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในเขตเทศบาลนคร เทศบาลเมืองหรือเทศบาลตำบล เฉพาะสถานที่จำหน่ายอาหาร สถานที่สะสมอาหาร ตลาด ที่หรือทางสาธารณะ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่อยู่ในเขตเทศบาลนคร เทศบาลเมือง หรือเทศบาลตำบลนั้นๆ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ผลิต นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือใบสำคัญการใช้ฉลากอาหาร ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาดูแลรับผิดชอบ	(๑) ปลัดเทศบาล (๒) รองปลัดเทศบาล (๓) ผู้อำนวยการสำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (๔) ผู้อำนวยการกองการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (๕) หัวหน้ากองสาธารณสุข (๖) หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข (๗) หัวหน้าฝ่ายงานสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม (๘) หัวหน้าฝ่ายบริการและส่งเสริมอนามัย (๙) นักบริหารงานสาธารณสุข (๑๐)เภสัชกร (๑๑)นักวิชาการสาธารณสุข (๑๒)นักวิชาการสุขาภิบาล (๑๓)พยาบาลวิชาชีพ (๑๔)พยาบาลเทคนิค (๑๕)เจ้าพนักงานสุขาภิบาล (๑๖)เจ้าพนักงานเภสัชกรรม (๑๗) เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน	ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓๘๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑๘
	ให้พนักงานเมืองพัทยา เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในเขตเมืองพัทยา ในอาหารทุกชนิด ตามนิยาม “อาหาร” ของมาตรา ๔	(๑) ปลัดเมืองพัทยา (๒) รองปลัดเมืองพัทยา (๓) ผู้อำนวยการสำนักงานสาธารณสุข (๔) ผู้อำนวยการส่วนสุขาภิบาลอนามัย (๕) หัวหน้าฝ่ายสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม (๖) หัวหน้าฝ่ายคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข (๗) เภสัชกร นักวิชาการสุขาภิบาล นักวิทยาศาสตร์ นายสัตวแพทย์ (๘) เจ้าพนักงานสุขาภิบาลชำนาญงาน (๙) ผู้อำนวยการสำนักงานเมืองพัทยา สาขาเกาะล้าน (๑๐) หัวหน้าฝ่ายสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักงานเมืองพัทยา สาขาเกาะล้าน	ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓๘๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑๗

พระราชบัญญัติ	ภารกิจ	ตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่	อ้างอิง
		(๑๑) เกสซ์กร นักวิชาการสุขาภิบาล นักวิทยาศาสตร์ สำนักงานเมืองพัทยา สาขาเกาะล้าน (๑๒) เจ้าพนักงานสาธารณสุข ชุมชนชำนาญงาน สำนักงานเมืองพัทยา สาขาเกาะล้าน (๑๓) พนักงานเมืองพัทยาอื่น ที่ได้รับมอบหมายจากปลัดเมืองพัทยาให้รับผิดชอบด้านอาหาร สุขอนามัย หรือสาธารณสุข ในศาลาว่าการเมืองพัทยา	
	ให้ข้าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในอาหารทุกชนิดตามนิยาม “อาหาร” ของมาตรา ๔	(๑) ปลัดกรุงเทพมหานคร (๒) ผู้อำนวยการสำนักอนามัย (๓) รองผู้อำนวยการสำนักอนามัย (๔) ผู้อำนวยการสำนักงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย (๕) ผู้อำนวยการกองสุขาภิบาลอาหาร สำนักอนามัย (๖) ผู้อำนวยการสำนักงานสัตวแพทย์สาธารณสุข สำนักอนามัย (๗) ผู้อำนวยการกองส่งเสริมสุขภาพ สำนักอนามัย (๘) ผู้อำนวยการสำนักงานศูนย์ตรสาธารณสุข สำนักอนามัย (๙) ผู้อำนวยการกองเภสัชกรรม สำนักอนามัย (๑๐) นักวิชาการสุขาภิบาล สำนักงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย (๑๑) นักวิชาการสุขาภิบาล กองสุขาภิบาลอาหาร สำนักอนามัย (๑๒) นายสัตวแพทย์ สำนักงานสัตวแพทย์สาธารณสุข สำนักอนามัย (๑๓) นักโภชนาการ กองส่งเสริมสุขภาพ สำนักอนามัย (๑๔) นักเทคนิคการแพทย์ สำนักงานศูนย์ตรสาธารณสุข สำนักอนามัย	ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓๘๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๑๖

พระราชบัญญัติ	ภารกิจ	ตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่	อ้างอิง
		(๑๕) เกสซ์กร สำนักอนามัย (๑๖) ผู้อำนวยการเขต (๑๗) ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต ที่ผู้อำนวยการเขตมอบหมายให้ช่วยสั่งราชการฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล (๑๘) หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขต (๑๙) นักวิชาการสุขาภิบาล สำนักงานเขต (๒๐) เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน สำนักงานเขต	
พ.ร.บ.เครื่องสำอาง พ.ศ.๒๕๕๘	ให้ข้าราชการและพนักงานเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ในเขตเทศบาลนคร เทศบาลเมือง หรือเทศบาลตำบล เฉพาะในสถานที่ขายเครื่องสำอาง สถานที่เก็บเครื่องสำอางที่อยู่ในเขตเทศบาลนคร เทศบาลเมือง หรือเทศบาลตำบลที่ตนมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานที่ผลิตเพื่อขายนำเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิตเครื่องสำอาง	(๑) ปลัดเทศบาล (๒) รองปลัดเทศบาล (๓) ผู้อำนวยการสำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (๔) ผู้อำนวยการกองการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (๕) นักบริหารงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (๖) เกสซ์กร (๗) นักวิชาการสาธารณสุข (๘) นักวิชาการสุขาภิบาล (๙) เจ้าพนักงานสุขาภิบาล (๑๐) เจ้าพนักงานเภสัชกรรม	ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ๒๕๖๐
	ให้ข้าราชการและพนักงานเมืองพัทยา เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ในเขตเมืองพัทยา เฉพาะในสถานที่ขายเครื่องสำอาง สถานที่เก็บเครื่องสำอางที่อยู่ในเขตเมืองพัทยา ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานที่ผลิตเพื่อขายนำเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิตเครื่องสำอาง	(๑) ผู้อำนวยการสำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (๒) ผู้อำนวยการกองการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (๓) นักบริหารงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (๔) เกสซ์กร (๕) นักวิชาการสาธารณสุข (๖) นักวิชาการสุขาภิบาล (๗) เจ้าพนักงานสุขาภิบาล (๘) เจ้าพนักงานเภสัชกรรม	ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ๒๕๖๐

๒.๓ ขั้นตอนการจัดทำบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

สามารถยื่นคำขอมีบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Official Profile Management ; OPM) โดยมีขั้นตอนดังนี้

๒.๓.๑ การเข้าใช้งานเบื้องต้นและสิทธิ์การใช้งาน

๑) เปิด Browser Mozilla Firefox ขึ้นมา และเข้าหน้ากลางในการเข้าใช้งานระบบ คือ www.Privus.fda.moph.go.th

๒) ผู้ใช้งานเข้าตามประเภทของสถานะของตนเอง

การขอเปิดสิทธิ์เข้าใช้งานระบบสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยานั้น สามารถทำได้โดยยื่นคำขอเปิดใช้งานสิทธิ์ตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แต่ละด้าน โดยสามารถกรอกเอกสารและดำเนินการโดยให้หน่วยงานส่งหนังสือราชการแนบความประสงค์ขอใช้งานระบบตามสิทธิ์ ส่งมาที่ อย. สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่เว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา >หน่วยงานภายใน>กองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภค >เมนูเกี่ยวส่วนภูมิภาค >ระบบ SKY NET หรือ http://www.fda.moph.go.th/sites/kbs/SitePages/Other_Activity.aspx

๒.๓.๒ การใช้งานกลุ่มสิทธิ์ผู้ขอมีบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่

๑) ผู้ใช้งานจะเห็นรายการกลุ่มสิทธิ์ตามที่ได้ร้องขอ ให้เลือกกลุ่มสิทธิ์ “ผู้ขอมีบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่(ระบบOPM)(ชื่อจังหวัดตามที่ท่านสังกัดอยู่)”

๒) เมื่อ click เข้ามาในกลุ่มสิทธิ์นี้ จะเจอชื่อระบบ OPM จากนั้นขั้นตอนแรกคือเลือกเมนู “ขอมีบัตร”

๓) หน้าแรกจะแสดง POP UP ให้เตรียมข้อมูลเกี่ยวกับรูปภาพเพื่อการแนบทำบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ ควรเป็นรูปที่สวมใส่ชุดข้าราชการตามระเบียบ สแกนเก็บไว้ในเครื่อง เพื่อทำการอัปโหลดรูปต่อไป จากนั้นกด “OK”

๔) เมื่อเข้ามาในระบบจะเจอหน้าจอของระบบ ในส่วนที่ ๑ คือ การเลือกวัตถุประสงค์ตาม พ.ร.บ.ที่ต้องการจะยื่นคำขอ เช่น เลือกจะยื่นคำขอ พ.ร.บ.เครื่องสำอาง โดยมีวัตถุประสงค์ในการขอครั้งนี้คือ ขอมีบัตรประจำตัวเป็นครั้งแรก ก็เลือกในหัวข้อนั้นๆ และกด “Submit”

๕) ระบบจะแสดงข้อความเตือนให้เตรียมเอกสารก่อนการ Upload รูปถ่าย และให้ทำการอัปโหลดไฟล์ที่เตรียมไว้ โดยกดที่ “Browse” เลือกรูปที่ต้องการ จากนั้นกด Upload

๖) หลังจาก Upload แล้ว จะแสดง PDF คำขอ ทำการตรวจสอบข้อมูลคำขอ ถ้าถูกต้องครบถ้วนให้กด “บันทึกข้อมูล” ถ้าข้อมูลมีข้อมูลผิดพลาด ให้ติดต่อกลับมายังเจ้าหน้าที่กองคป. เพื่อแก้ไข โดยสามารถแจ้งได้ที่อีเมล kb@fda.moph.go.th หรือ โทร ๐๒-๕๙๐๗๓๙๕, ๐๒-๕๙๐๗๓๙๐

๓) เมื่อบันทึกข้อมูลคำขอเรียบร้อยแล้ว ระบบจะแสดงหน้าจอรายละเอียดคำขอ เพื่อให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการยืนยัน จากนั้นกด “ยืนยันคำขอ”

***หมายเหตุ** ถ้ายื่นคำขอเกินกว่า พ.ร.บ.ที่รับผิดชอบ สามารถยกเลิกคำขอตาม พ.ร.บ. ที่ต้องการได้

๔) หลังจากยืนยันเรียบร้อยแล้ว ผู้ยื่นคำขอกด ดูรายละเอียด และกดพิมพ์ คำขอ พร้อมทั้งบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งในส่วนของหน้าบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ตั้งค่าการพิมพ์เป็นการพิมพ์แบบหน้าหลัง เพื่อสะดวกในการตัดบัตร และเซ็นชื่อให้เรียบร้อยจากนั้นส่งต่อให้แก่ กลุ่มสิทธิผู้รวบรวมคำขอมิบัตรดำเนินการลำดับถัดไป

๒.๓.๓ การใช้งานกลุ่มสิทธิผู้รวบรวมคำขอมิบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่

๑) เจ้าหน้าที่ส่วนกลางทำการเปิดสิทธิ์ให้ตามคำขอแล้ว ผู้ใช้งานจะเห็นรายการกลุ่มสิทธิตามที่ได้ร้องขอ ให้เลือกกลุ่มสิทธิ “ผู้รวบรวมคำขอมิบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ (ระบบOPM) (ชื่อจังหวัดตามที่สังกัดอยู่)”

๒) กดเข้าเมนูหน้าแรกจะปรากฏ “เมนูรวบรวมคำขอ”, “เมนูทำแทน” และ “เมนูสืบค้น” (เมนูรวบรวมคำขอ หมายถึง จำนวนคำขอที่มีผู้ยื่นคำขอมิบัตรเข้ามาเพื่อให้พิจารณา โดยจะมีตัวเลขคำขอลงค้างที่ยังไม่ได้รับการพิจารณาปรากฏอยู่ เป็นตัวเลขสีแดง)

๓) กดเข้าเมนูรวบรวมคำขอ จะปรากฏเลขคำขอรายการต่างๆ ในแต่ละรายการผู้รวบรวมสามารถเลือกที่จะสร้างบัญชี หรือยกเลิกคำขอของบุคคลนั้นๆ ได้ โดยสามารถเลือกได้มากกว่า ๑ รายการในการสร้างบัญชี จากนั้นกด “ดูรายละเอียด” และพิมพ์เพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาอนุมัติบัตร หลังจากพิจารณารายละเอียดแล้ว ถ้าคำขอนั้นถูกต้องกดที่รายการขอตรงเมนู “เลือก” พร้อมทั้งสามารถดำเนินการไปพร้อมกับคำขอที่ไม่ถูกต้อง หรือต้องการยกเลิกคำขอ โดยการคืนคำขอนั้นให้กดที่เมนู “ไม่เลือก” จากนั้นกด “สร้างบัญชี” ระบบจะแสดงรายการคำขอที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว พร้อมทั้งปรากฏเลขที่บัญชีที่สร้างสำเร็จ จากนั้นให้เจ้าหน้าที่กดพิมพ์บัญชีรายชื่อเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาอนุมัติบัตรตามรายการคำขอดังกล่าวต่อไป

๔) หน้ารายการบัญชีรายชื่อ เมื่อบันทึกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ระบบจะแสดงหน้าจอรายการบัญชีรายชื่อ และ function การทำงาน ดังนี้ >> ดูรายละเอียด ผู้บังคับบัญชาเห็นชอบแล้ว

๕) เมื่อผู้บังคับบัญชาตรวจสอบเอกสารบัญชีคำขอ และพิจารณาพร้อมทั้งอนุมัติให้ดำเนินการ จากนั้นให้เจ้าหน้าที่ เลือกเข้ามาเลือกที่เมนู “ผู้บังคับบัญชาเห็นชอบแล้ว”

๖) จะปรากฏหน้าให้ยืนยันว่าได้รับการเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาแล้ว ให้กด “ตกลง” บัญชีที่สร้างไว้จะเปลี่ยนสถานะเป็น เห็นชอบแล้ว รอพิจารณาอนุมัติ จากนั้นจะเป็นในส่วนของขั้นตอนของการอนุมัติบัตรเป็นลำดับถัดไป

๗) เมนูทำแทน หมายถึง การเป็นผู้ยื่นคำขอแทนผู้ประสงค์ขอมิบัตร โดยเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาควรได้รับเอกสารความประสงค์ยื่นขอมิบัตร มีเอกสารข้อมูลส่วนตัว พร้อมทั้งรูปถ่าย เพื่อการติดบัตรด้วย จากนั้นให้เข้าที่เมนู “ทำแทน”

๘) กดเข้าเมนูทำแทน จากนั้นจะปรากฏหน้าต่างให้พิมพ์ชื่อหรือเลขบัตรประชาชนของผู้ที่จะดำเนินการยื่นคำขอให้

๙) กดพิมพ์ชื่อหรือเลขบัตร เมื่อปรากฏข้อมูลบุคคลที่ต้องการแล้ว ให้กด “เลือก”

๑๐) ปรากฏหน้ารายละเอียดคำขอมิบัตรของบุคคลดังกล่าวที่เจ้าหน้าที่ดำเนินการยื่นคำขอแทนจากนั้นกดเมนู “ขอมิบัตร”

๑๑) หน้าแรก จะแสดง POP UP ให้เตรียมข้อมูลเกี่ยวกับรูปภาพ เพื่อการแนบบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ ควรเป็นรูปที่สวมใส่ชุดข้าราชการตามระเบียบ สแกนเก็บไว้ในเครื่อง เพื่อทำการอัปโหลดรูปต่อไป จากนั้นกด “OK”

๑๒) click เข้ามาในระบบ จะเจอหน้าจอของระบบในส่วนที่ ๑ คือ การเลือกวัตถุประสงค์ตาม พ.ร.บ.ที่ต้องการจะยื่นคำขอ เช่น เลือกจะยื่นคำขอ พ.ร.บ. เครื่องสำอาง โดยมีวัตถุประสงค์ในการขอครั้งนี้คือ ขอมิบัตรประจำตัวเป็นครั้งแรก ก็เลือกในข้อหัวนั้นๆ และกด “Submit”

๑๓) ระบบแสดงข้อความเตือนให้เตรียมเอกสารก่อนการ Upload รูปถ่าย และให้ทำการอัปโหลดไฟล์ที่เตรียมไว้โดยกดที่ “Browse” รูปที่ต้องการ จากนั้นกด Upload

๑๔) หลังจาก Upload แล้ว จะแสดง PDF คำขอ ทำการตรวจสอบข้อมูลคำขอ ถ้าถูกต้องครบถ้วนให้กด “บันทึกข้อมูล” ถ้ามีข้อมูลผิดพลาดให้ติดต่อกลับมายังเจ้าหน้าที่กองค. เพื่อแก้ไข โดยสามารถแจ้งได้ที่อีเมล kb@fda.moph.go.th หรือโทร ๐๒-๕๙๐๗๓๙๕, ๐๒-๕๙๐๗๓๙๐

๑๕) เมื่อบันทึกข้อมูลคำขอเรียบร้อยแล้ว ระบบจะแสดง หน้าจอรายละเอียดคำขอ เพื่อให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการยืนยัน จากนั้นกด “ยืนยันคำขอ”

*หมายเหตุ ถ้ายื่นคำขอเกินกว่า พ.ร.บ.ที่รับผิดชอบ สามารถยกเลิกคำขอตาม พ.ร.บ. ที่ต้องการให้ยกเลิกได้

๑๖) หลังจากยืนยันเรียบร้อยแล้ว ผู้ยื่นคำขอกดดูรายละเอียด และกดพิมพ์คำขอ พร้อมทั้งบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ เซ็นชื่อเรียบร้อยแล้ว จากนั้นส่งต่อให้แก่ กลุ่มสิทธิผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาต้น ต้นสังกัดดำเนินการลำดับถัดไป

๒.๓.๔ การใช้งานกลุ่มสิทธิผู้รวบรวมเสนออนุมัติบัตร

๑) เจ้าหน้าที่ส่วนกลางทำการเปิดสิทธิให้ตามคำขอแล้ว ผู้ใช้งานจะเห็นรายการกลุ่มสิทธิตามที่ได้อ้างขอให้เลือกกลุ่มสิทธิ “ผู้รวบรวมเสนออนุมัติบัตร (ระบบOPM) (ชื่อจังหวัดตามที่สังกัดอยู่)”

๒) กดเข้าเมนูหน้าแรกจะปรากฏ “เมนูรับเรื่องคำขอ, “เมนูยกเลิกบัตร” และ “เมนูสืบค้น”

๓) รับเรื่องคำขอ หมายถึง จำนวนบัญชีรายชื่อที่มีชื่อคำขอที่ค้างค้าง จากนั้นจะปรากฏรายการบัญชีที่ผ่านการเห็นชอบแล้ว จากนั้นกด “ตรวจสอบรายละเอียดบัญชี”

๔) ปรากฏรายการบัญชีรายชื่อผู้ยื่นคำขอมิบัตร จากนั้นกด “ดูรายละเอียด” และหลังจากตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว กดเลือก “ถูกต้อง” จากนั้นกด “บันทึกการตรวจสอบบัญชี”

๕) แสดงสถานะรายชื่อผู้ยื่นคำขอมิบัตรที่เรียบร้อยแล้ว โดยระบบจะปรับสถานะของรายชื่อนั้นและปรากฏเมนูใหม่ขึ้นมาคือ “สร้างบัญชีผู้ผ่านการตรวจสอบแล้ว”

๖) กดยืนยันการสร้างบัญชีผู้ผ่านคุณสมบัติ จากนั้นกด “ตกลง” เมื่อกดปุ่มยืนยันบัญชีรายชื่อผู้ผ่านคุณสมบัติ ระบบจะแสดง PDF บัญชีรายชื่อผู้ผ่านคุณสมบัติ

๗) หน้าบัญชีรายชื่อผู้ผ่านคุณสมบัติทั้งหมด สามารถยืนยันได้โดย click ปุ่มยืนยันการอนุมัติ

หมายเหตุ* ก่อนการยืนยันการอนุมัติเอกสารและบัตรนั้น ต้องเสนอให้ผู้มีอำนาจลงนามในบัตรเรียบร้อยแล้ว จึงจะมาดำเนินการในเมนูยืนยันการอนุมัติ

๘) ยืนยันการอนุมัติบัตร สามารถยืนยันได้โดยการระบุวันที่ออกบัตร จากนั้น click ปุ่มยืนยันวันที่การออกบัตร (ในช่องระบุวันที่ออกบัตร ให้ใส่วันที่ที่ได้รับการอนุมัติจากเอกสารบันทึกข้อความ)

๙) เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ระบบจะเปลี่ยนสถานะเป็นสีเขียว และแจ้งว่าบัตรอนุมัติแล้ว สถานะคงอยู่

๑๐) รายชื่อผู้ผ่านคุณสมบัติหรือรายชื่อผู้ได้รับการอนุมัติแล้ว โดยมีรายละเอียดของพระราชบัญญัติที่ถือครอง สถานะบัตร วันที่ออกบัตร วันที่หมดอายุ

กรณีมีข้อสงสัยสามารถติดต่อสอบถามได้ที่ กองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โทร ๐๒-๕๙๐๗๓๕๕, ๐๒-๕๙๐๗๓๕๐ หรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแต่ละพระราชบัญญัติ

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่หายกฏกระทรวง ฉบับที่ ๖
(พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาหาร

พ.ศ. ๒๕๒๒
(ด้านหน้า)

๖ ซม.

(ตราครุฑ)

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กระทรวงสาธารณสุข
วันออกบัตร...../...../.....
วันหมดอายุ...../...../.....

๕.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

๖ ซม.

รูปถ่าย แสดงเครื่องหมาย ปกติ หนาตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๓๐x๔๕ ซม.	เลขที่..... ชื่อ..... ตำแหน่ง..... สังกัด..... พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒
..... ลายมือชื่อผู้ถือบัตร เลขที่การคณะกรรมการอาหารและยา

๕.๕ ซม.

ตรากระทรวงสาธารณสุข

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ แบบท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘
พ.ศ. ๒๕๕๙

(ด้านหน้า)

๕.๔ ซม.

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘

เลขที่ /

(ชื่อส่วนราชการที่ออกบัตร)

วันออกบัตร - / ... / ... บัตรหมดอายุ - / ... / ...

๘.๔ ซม.

(ด้านหลัง)

๕.๔ ซม.

รูปถ่าย
ขนาด
๒.๕ X ๓.๐ ซม.

เลขประจำตัวประชาชนของผู้ถือบัตร
ชื่อ
ตำแหน่ง
สังกัด

เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
เครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘

ลายมือชื่อผู้ถือบัตร
พญโลทิศ

ผู้ออกบัตร

๘.๔ ซม.

หมายเหตุ : ให้มีตรากระทรวงหรือตราส่วนราชการที่ออกบัตร ประทับที่มุมล่างด้านขวาของรูปด้วยหมึกสีแดง

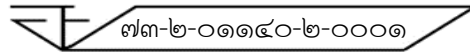
<p>รูปถ่าย แต่งเครื่องแบบ ปกติ หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๓ x ๔ ซม.</p>	<p>เลขที่..... ชื่อ..... ตำแหน่ง..... สังกัด..... พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ อาหาร พ.ศ.๒๕๒๒</p>	 <p>บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๒๒ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข</p>
<p>ลายมือชื่อผู้ถือบัตร</p>	<p>ลายมือชื่อ..... เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา</p>	<p>วันออกบัตร...../...../..... วันหมดอายุ...../...../.....</p>

บทที่ ๓

ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานคุ้มครองผู้บริโภค

งานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ คือการปกป้อง ดูแล และการดำเนินการเพื่อให้ประชาชนได้บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน ปลอดภัย และสมประโยชน์ ซึ่งเป็นภารกิจที่สำคัญของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานคุ้มครองผู้บริโภคของพนักงานเจ้าหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์สุขภาพแต่ละประเภท ซึ่งมีวิธีการสังเกตหรือตรวจสอบฉลากผลิตภัณฑ์สุขภาพเบื้องต้น ดังนี้

- ผลิตภัณฑ์อาหาร มีเลขสารบบอาหาร ๑๓ หลัก อยู่ภายในกรอบเครื่องหมาย ออย. เช่น

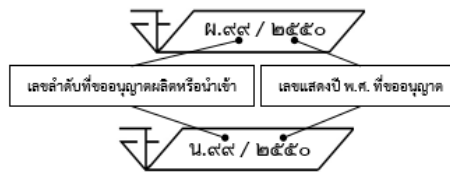
- ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง มีเลขที่ใบรับแจ้ง ๑๐ หลัก หรือ ๑๓ หลัก เช่น

๑๐-๒-๕๔๑๐๔๐๕ หรือ ๑๐-๑-๖๑๐๐๐๐๐๔๗๑

- ผลิตภัณฑ์ยา มีเลขทะเบียนตำรับยา เช่น ๑A ๑๒/๓๕ หรือ G ๙๙/๕๕

- ผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ แบ่งเป็น ๓ ประเภท

○ เครื่องมือแพทย์ที่ต้องมีใบอนุญาต ได้แก่ ถุงยางอนามัย ชุดตรวจการติดเชื้อเอชไอวี คอนแทคเลนส์ ต้องแสดงเครื่องหมาย ออย.

○ เครื่องมือแพทย์ที่ต้องแจ้งรายการละเอียด ได้แก่ เครื่องตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกาย เต้านมเทียมซิลิโคน ชุดทดสอบสารเสพติดเมทแอมเฟตามีน ต้องมีเลขที่แจ้งรายการละเอียด

○ เครื่องมือแพทย์ทั่วไป เป็นกลุ่มที่ไม่มีเครื่องหมาย ออย. และไม่มีเลขที่ของผลิตภัณฑ์

- วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือน แบ่งเป็น ๔ ประเภท

○ วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ล้างจาน ผลิตภัณฑ์ซักผ้า ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดห้องน้ำ ต้องแสดงเลขที่รับแจ้ง เช่น ๙๙๙/๒๕๕๗

○ วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และ ๓ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์กำจัดแมลง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อโรค ต้องแสดงเลขทะเบียนวัตถุอันตราย เช่น

○ วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ กฎหมายห้ามผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง

๓.๑ ผลิตภัณฑ์อาหาร

อาหาร ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หมายถึง ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิตได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ หรือในรูปลักษณะใดๆ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุดิบอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

การควบคุมอาหารตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๒๒ แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน คือ สถานที่ผลิตและนำเข้าอาหาร ผลิตภัณฑ์อาหารรวมถึงฉลากอาหาร และการโฆษณาอาหาร โดยมีการกำกับดูแลก่อนออกสู่ตลาดโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) หรือหน่วยงานที่ได้รับการมอบอำนาจจาก อย. จะทำการพิจารณาสุลักษณะและความเหมาะสมของสถานที่ผลิตหรือนำเข้าอาหาร พิจารณาความปลอดภัย คุณภาพและกรรมวิธีการผลิตของผลิตภัณฑ์อาหารรวมถึงการแสดงฉลากและการโฆษณา ก่อนที่จะทำการผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย ตลอดจนก่อนทำการโฆษณา ซึ่งระดับความเข้มงวดในการกำกับดูแลนั้นจะขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยง ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้จำแนกอาหารโดยแบ่งตามระดับความเสี่ยงเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ อาหารควบคุมเฉพาะ

คือ อาหารที่ต้องควบคุมและกำกับดูแลอย่างเข้มงวดที่สุด เนื่องจากเป็นประเภทอาหารที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภคอย่างรุนแรง และอาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้ ซึ่งในปัจจุบันมี ๕ ประเภทอาหารได้แก่

๑. นมดัดแปลงสำหรับทารกและนมดัดแปลงสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็ก
๒. อาหารทารกและอาหารสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็ก
๓. อาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก
๔. อาหารสำหรับผู้ที่ต้องการควบคุมน้ำหนัก
๕. วัตถุเจือปนอาหาร

กลุ่มที่ ๒ อาหารที่กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐาน

คือ อาหารที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภคแต่ไม่รุนแรงเท่ากับกลุ่มแรกโดยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นมักเนื่องมาจากกระบวนการผลิตหรือกรรมวิธีการผลิตอาหารนั้น ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิต ซึ่งในปัจจุบันมี ๓๙ รายการ ได้แก่

๑. นมโค	๑๖. กาแฟ	๒๙. เนยแข็ง
๒. นมปรุงแต่ง	๑๗. ชาสมุนไพร	๓๐. เนยเทียม เนยผสม
๓. ผลิตภัณฑ์ของนม	๑๘. น้ำมันถั่วเหลืองในภาชนะบรรจุ	ผลิตภัณฑ์เนยเทียม
๔. นมเปรี้ยว	ที่ปิดสนิท	และผลิตภัณฑ์เนยผสม
๕. ไอศกรีม	๑๙. น้ำแร่ธรรมชาติ	๓๑. เนยใสหรือกึ่ง
๖. อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท	๒๐. ซอสบางชนิด	๓๒. อาหารกึ่งสำเร็จรูป
๗. เครื่องดื่มในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท	๒๑. ผลิตภัณฑ์ปรุงรสที่ได้จาก	๓๓. น้ำผึ้ง
๘. น้ำมันถั่วลิสง	การย่อยโปรตีนของถั่วเหลือง	๓๔. แยม เยลลี่ และมาร์มาเลด
๙. น้ำมันปาล์ม	๒๒. น้ำปลา	ในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท
๑๐. น้ำมันมะพร้าว	๒๓. น้ำเกลือปรุงอาหาร	๓๕. ไซเยียมม่า
๑๑. ซีอิ๊วกลัด	๒๔. น้ำส้มสายชู	๓๖. น้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท
๑๒. ข้าวเติมวิตามิน	๒๕. น้ำมันและไขมัน	๓๗. น้ำแข็ง
๑๓. เกลีสอบริโภค	๒๖. น้ำมันเนย	๓๘. ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร
๑๔. เครื่องดื่มเกลือแร่	๒๗. คริม	๓๙. รอยัลเยลลี่และผลิตภัณฑ์
๑๕. ชา	๒๘. เนย	รอยัลเยลลี่

กลุ่มที่ ๓ อาหารที่ต้องมีฉลาก

คือ อาหารที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภคค่อนข้างต่ำกว่า ๒ กลุ่มแรก แต่มักประสบปัญหาเกี่ยวกับการหลอกลวงผู้บริโภค จึงต้องมีการบังคับให้แสดงฉลากควบคู่ไปกับการควบคุมคุณภาพมาตรฐานให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด ซึ่งในปัจจุบันมี ๑๐ รายการ ได้แก่

๑. แป้งข้าวกล้อง	๗. หมากฝรั่งและลูกอม
๒. วัสดุสำเร็จรูปและขนมเยลลี่	๘. อาหารพร้อมปรุงและอาหารสำเร็จรูปที่พร้อม
๓. อาหารฉายรังสี	บริโภคทันที
๔. ซอสในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท	๙. ผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์
๕. วัตถุแต่งกลิ่นรส	๑๐. อาหารที่ได้จากเทคนิคการตัดแปรพันธุกรรมหรือ
๖. ขนมปัง	พันธุวิศวกรรม

กลุ่มที่ ๔ อาหารทั่วไป

คือ กลุ่มของอาหารที่อยู่นอกเหนือจากอาหารใน ๓ กลุ่มแรก เป็นอาหารซึ่งมีจุดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่ำหรือไม่จำเป็นต้องควบคุมในส่วนของการกระบวนการผลิตและการแปรรูปอย่างเข้มงวด ได้แก่ สัตว์และผลิตภัณฑ์ พืชและผลิตภัณฑ์ สารสกัด/สารสังเคราะห์ สารอาหาร แป้งและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์สำหรับทำอาหารชนิดต่างๆ ที่ยังไม่พร้อมบริโภค เครื่องปรุงรส น้ำตาล และเครื่องเทศ

กลุ่มอาหารที่ไม่ต้องขอเลขสารบบอาหาร (เลข อย.)

๑. กลุ่มอาหารทั่วไปที่ไม่มีการตัดแต่ง
 - ๑.๑ สัตว์และผลิตภัณฑ์ ที่ยังไม่ได้ตัดแต่ง ยังไม่พร้อมเอาไปทำอาหาร ไม่ได้บด หั่น สับ และไม่หมักไม่รมควัน ไม่ตากแดด ไม่อบ ไม่หมักดอง ไม่โดนความร้อน เช่น ปลาหมึก กุ้งสด ปลาสด หอย เป็นต้น
 - ๑.๒ พืชและผลิตภัณฑ์ ที่ไม่ได้ตัดแต่ง ไม่ทำให้แห้ง ไม่หมักดอง ยังไม่ได้ตัดหั่น เช่น ถั่วฝักยาว กล้วยทั้งหวี ผลไม้ทั้งผล เป็นต้น
๒. อาหารพร้อมปรุงหรืออาหารพร้อมบริโภคที่ผู้ผลิตหรือผู้ปรุงเป็นผู้จำหน่ายโดยตรงแก่ผู้บริโภค

๓.๑.๑ ฉลากผลิตภัณฑ์อาหาร

ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓๘๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง การแสดงฉลากของอาหารในภาชนะบรรจุ (ฉบับที่ ๒) กำหนดให้อาหารในภาชนะบรรจุที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือที่จำหน่ายโดยตรงต่อผู้บริโภค ต้องแสดงฉลากที่มีข้อความภาษาไทย และอย่างน้อยจะต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

๑) ชื่ออาหาร

๒) เลขสารบบอาหาร

๓) ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิตหรือผู้แบ่งบรรจุหรือผู้นำเข้า หรือสำนักงานใหญ่แล้วแต่กรณี

• อาหารที่ผลิตในประเทศ ให้แสดงชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิตหรือผู้แบ่งบรรจุ หรือแสดงชื่อและที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ของผู้ผลิตหรือผู้แบ่งบรรจุก็ได้ โดยต้องมีข้อความดังต่อไปนี้ กำกับไว้ด้วย

- ข้อความว่า “ผู้ผลิต” หรือ “ผลิตโดย” สำหรับกรณีเป็นผู้ผลิต

- ข้อความว่า “ผู้แบ่งบรรจุ” หรือ “แบ่งบรรจุโดย” สำหรับกรณีเป็นผู้แบ่งบรรจุ

- ข้อความว่า “สำนักงานใหญ่” สำหรับกรณีเป็นผู้ผลิตหรือผู้แบ่งบรรจุที่ประสงค์จะ

แสดงชื่อและที่ตั้งของสำนักงานใหญ่

• อาหารนำเข้าจากต่างประเทศ ให้แสดงชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้าโดยมีข้อความว่า “ผู้นำเข้า” หรือ “นำเข้าโดย” กำกับ และแสดงชื่อและประเทศของผู้ผลิตด้วย

๔) ปริมาณของอาหารเป็นระบบเมตริกโดย อาหารลักษณะแข็ง ให้แสดงเป็น “น้ำหนักสุทธิ” อาหารลักษณะเหลวให้แสดงเป็น “ปริมาตรสุทธิ” และอาหารที่มีลักษณะครึ่งแข็งครึ่งเหลวหรือลักษณะอื่น สามารถเลือกแสดงเป็น “น้ำหนักสุทธิ” หรือ “ปริมาตรสุทธิ” ก็ได้ ทั้งนี้อาหารบางชนิดมีประกาศกระทรวงสาธารณสุขกำหนดให้ต้องแสดงปริมาณน้ำหนักเนื้ออาหารด้วย

๕) ส่วนประกอบที่สำคัญเป็นร้อยละของน้ำหนักโดยประมาณเรียงตามลำดับปริมาณจากมากไปน้อย

๖) ข้อความแสดงข้อมูลสำหรับผู้แพ้อาหารว่า “ข้อมูลสำหรับผู้แพ้อาหาร : มี.....” กรณีมีการใช้เป็นส่วนประกอบของอาหาร หรือ “ข้อมูลสำหรับผู้แพ้อาหาร : อาจมี.....” กรณีมีการปนเปื้อนในกระบวนการผลิต แล้วแต่กรณี โดยกำหนดประเภทหรือชนิดอาหารที่มีสารก่อภูมิแพ้ หรือสารที่ก่อภาวะภูมิไวเกิน ได้แก่

• ธัญพืชที่มีส่วนประกอบของกลูเตน ได้แก่ ข้าวสาลี ไรน์ บาร์เลย์ โอ๊ต สเปลท์ หรือสายพันธุ์ลูกผสมของธัญพืชดังกล่าว และผลิตภัณฑ์จากธัญพืชที่มีส่วนประกอบของกลูเตนดังกล่าว ยกเว้นส่วนประกอบดังต่อไปนี้ ไม่ต้องแสดงข้อมูลสำหรับผู้แพ้อาหาร

- กลูโคสไซรัป หรือเดกซ์โทรสที่ได้จากข้าวสาลี

- มอลโทเดกซ์ตริน จากข้าวสาลี

- กลูโคสไซรัป จากข้าวบาร์เลย์

- แอลกอฮอล์ที่ได้จากการกลั่นเมล็ดธัญพืช

• สัตว์น้ำที่มีเปลือกแข็ง เช่น ปู กุ้ง กุ้ง ลอบสเตอร์ เป็นต้น และผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำที่มีเปลือกแข็ง

• ไข่ และผลิตภัณฑ์จากไข่

- ปลา และผลิตภัณฑ์จากปลา ยกเว้นเจลาตินจากปลาที่ใช้เป็นสารช่วยพาวิตามินและแคโรทีนอยด์
- ถั่วลิสง และผลิตภัณฑ์จากถั่วลิสง
- ถั่วเหลือง และผลิตภัณฑ์จากถั่วเหลือง ยกเว้นส่วนประกอบดังต่อไปนี้ ไม่ต้องแสดง

ข้อมูลสำหรับผู้แพ้อาหาร

- น้ำมันหรือไขมันจากถั่วเหลืองที่ผ่านกระบวนการทำให้บริสุทธิ์
- โทโคเฟอรอลผสม ดี-แอลฟา-โทโคเฟอรอล หรือ ดีแอล-แอลฟา-โทโคเฟอรอลหรือ ดี-แอลฟา-โทโคเฟอรอลเอซีเทต หรือ ดีแอล-แอลฟา-โทโคเฟอรอลเอซีเทต หรือ ดี-แอลฟา-โทโคเฟอรอลเอซีตซัคซิเนต ที่ได้จากถั่วเหลือง
- ไฟโตสเตอรอล และไฟโตสเตอรอลเอสเทอร์ที่ได้จากน้ำมันถั่วเหลือง
- สเตานอลเอสเทอร์จากพืชที่ผลิตจากสเตอรอลของน้ำมันพืชที่ได้จากถั่วเหลือง นม และผลิตภัณฑ์จากนม รวมถึงแลคโตส ยกเว้นแลคติกอิล
- ถั่วที่มีเปลือกแข็ง และผลิตภัณฑ์จากถั่วที่มีเปลือกแข็ง เช่น อัลมอนต์ วอลนัท พีแคน เป็นต้น
- ซัลไฟต์ ที่มีปริมาณมากกว่าหรือเท่ากับ ๑๐ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม

ทั้งนี้ หากมีการแสดงชื่อสารก่อภูมิแพ้หรือสารที่ก่อภาวะภูมิไวเกินเป็นชื่ออาหารหรือส่วนประกอบที่สำคัญ จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องแสดงข้อมูลสำหรับผู้แพ้อาหาร

๓) แสดงชื่อกลุ่มหน้าที่ของวัตถุเจือปนอาหารร่วมกับชื่อเฉพาะ หรือแสดงกลุ่มหน้าที่ของวัตถุเจือปนอาหารร่วมกับตัวเลขตาม International Numbering System: INS for Food Additives ถ้ามีการใช้หรือมีวัตถุเจือปนอาหารติดมากับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอาหาร เป็นส่วนประกอบของอาหารในปริมาณที่เกิดผลตามวัตถุประสงค์ของการใช้วัตถุเจือปนอาหาร และหากวัตถุเจือปนอาหารนั้นเป็นสี วัตถุปรุงแต่งรสอาหาร หรือวัตถุที่ให้ความหวานแทนน้ำตาลให้แสดงข้อความดังต่อไปนี้ด้วย แล้วแต่กรณี

- “สีธรรมชาติ” หรือ “สีสังเคราะห์” ตามด้วยชื่อเฉพาะ หรือตัวเลขตาม International Numbering System: INS for Food Additives แล้วแต่กรณี

- ชื่อกลุ่มหน้าที่ตามด้วยชื่อเฉพาะ สำหรับกรณีวัตถุปรุงแต่งรสอาหาร และวัตถุที่ให้ความหวานแทนน้ำตาลสำหรับวัตถุเจือปนอาหารที่ไม่เป็นวัตถุกันเสีย วัตถุปรุงแต่งกลิ่นรสอาหาร วัตถุให้ความหวานแทนน้ำตาล และสี อาจแสดงข้อความว่า “วัตถุเจือปนอาหาร” แทนชื่อกลุ่มหน้าที่ร่วมกับชื่อเฉพาะ หรือเลข INS

๔) ข้อความว่า “แต่งกลิ่นธรรมชาติ” “แต่งกลิ่นเลียนธรรมชาติ” “แต่งกลิ่นสังเคราะห์” “แต่งรสธรรมชาติ” หรือ “แต่งรสเลียนธรรมชาติ” ถ้ามีการใช้ แล้วแต่กรณี

๕) แสดงวัน เดือนและปี สำหรับอาหารที่มีอายุการเก็บไม่เกิน ๙๐ วัน หรือแสดงวัน เดือนและปี หรือเดือนและปี สำหรับอาหารที่มีอายุการเก็บเกิน ๙๐ วัน โดยมีข้อความว่า “ควรบริโภคก่อน” หรือ “หมดอายุ” กำกับ และต้องแสดงข้อความ “ผลิต” หรือ “หมดอายุ” ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยอาหารนั้นด้วย

ทั้งนี้ให้แสดงเรียงตามลำดับวัน เดือน ปี แต่หากไม่แสดงเรียงตามลำดับวัน เดือน ปี ต้องมีข้อความหรือตัวอักษรกำกับที่สื่อให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ว่าเรียงตามลำดับใด โดยการแสดง “เดือน” อาจใช้เป็นตัวเลขหรือตัวอักษรก็ได้

๑๐) คำเตือน (ถ้ามี)

๑๑) ข้อเสนอแนะในการเก็บรักษา (ถ้ามี)

๑๒) วิธีปรุงเพื่อรับประทาน (ถ้ามี)

๑๓) วิธีการใช้และข้อความที่จำเป็น สำหรับอาหารที่มุ่งหมายจะใช้กับทารกหรือเด็กเล็ก หรือบุคคลกลุ่มใดโดยเฉพาะ

๑๔) ข้อความที่กำหนดเพิ่มเติมตามบัญชีแนบท้ายประกาศ

๑๕) ข้อความที่ต้องมีสำหรับอาหารที่มีประกาศกระทรวงสาธารณสุขกำหนด

หมายเหตุ ฉลากของอาหารที่ผลิตเพื่อส่งออกจะแสดงข้อความเป็นภาษาใดก็ได้ แต่อย่างน้อยต้องระบุ

- ประเทศผู้ผลิต
- เลขสารบบอาหาร หรือเลขสถานที่ผลิตอาหาร หรือชื่อและที่ตั้งของสถานที่ผลิตอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

อาหารในภาชนะบรรจุที่ได้มีประกาศกระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว นอกจากต้องปฏิบัติตามประกาศฉบับนั้นๆ ต้องปฏิบัติตามประกาศฉบับดังกล่าวด้วย

ตัวอย่างการแสดงฉลากที่ถูกต้อง

ควรจัดทำข้อมูลบนฉลากให้ตรงคำอธิบาย เช่น ชื่ออาหารเป็นภาษาไทย ส่วนประกอบแสดงปริมาณ, มีคำว่า “ผลิต” “หมดอายุ” กำกับ วัน-เดือน-ปี มีคำว่า “น้ำหนักสุทธิ” กำกับ ๑๐๐ กรัม เป็นต้น

แก้ไข “สารเจือปน” เป็น “วัตถุเจือปนอาหาร”

แก้ไขเป็น “วิธีปรุงเพื่อรับประทาน”

ปริมาณสุทธิ

1. ชื่อผลิตภัณฑ์
2. ข้อมูลสำหรับผู้แพ้ และการใช้สารเจือปน (ถ้ามี)
3. วิธีใช้งานหรือรับประทาน (ถ้ามี)
4. ปริมาณของอาหาร ตามระบบเมตริก
5. คำเตือน (ถ้ามี)
6. ส่วนประกอบที่สำคัญ แสดงเป็นร้อยละจากมากไปน้อย
7. ชื่อ-ที่ตั้งของผู้ผลิต
8. การเก็บรักษา (ถ้ามี)
9. เลขสารบบอาหาร
10. วันที่ผลิต - หมดอายุ

๓.๑.๒ การแสดงฉลากโภชนาการ

ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๒) พ.ศ.๒๕๔๑ เรื่อง ฉลากโภชนาการ กำหนดให้อาหารดังต่อไปนี้เป็นอาหารที่ต้องแสดงฉลากโภชนาการ คือ ๑) อาหารที่มีการกล่าวอ้างทางโภชนาการ ๒) อาหารที่มีการใช้คุณค่าในการส่งเสริมการขาย ๓) อาหารที่ระบุกลุ่มผู้บริโภคในการส่งเสริมการขาย ๔) อาหารอื่นตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาหาร

ตามรูปแบบดังนี้

ข้อมูลโภชนาการ	
หนึ่งหน่วยบริโภค	(.....)
จำนวนหน่วยบริโภคต่อ
คุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค	
พลังงานทั้งหมด	กิโลแคลอรี (พลังงานจากไขมัน กิโลแคลอรี)
ร้อยละของปริมาณที่แนะนำต่อวัน*	
ไขมันทั้งหมด	ก.%
ไขมันอิ่มตัว	ก.%
โคเลสเตอรอล	มก.%
โปรตีน	ก.%
คาร์โบไฮเดรตทั้งหมด	ก.%
ใยอาหาร	ก.%
น้ำตาล	ก.%
โซเดียม	มก.%
ร้อยละของปริมาณที่แนะนำต่อวัน*	
วิตามินเอ	%
วิตามินบี 1	%
วิตามินบี 2	%
แคลเซียม	%
เหล็ก	%
* ร้อยละของปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้บริโภคต่อวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป (Thai RDI) โดยคิดจากความต้องการพลังงานวันละ 2,000 กิโลแคลอรี	
ความต้องการพลังงานของบุคคลแต่ละคนแตกต่างกัน ผู้ที่ต้องการพลังงานวันละ 2,000 กิโลแคลอรี ควรได้รับสารอาหารต่าง ๆ ดังนี้	
ไขมันทั้งหมด	น้อยกว่า 65 ก.
ไขมันอิ่มตัว	น้อยกว่า 20 ก.
โคเลสเตอรอล	น้อยกว่า 300 มก.
คาร์โบไฮเดรตทั้งหมด	300 ก.
ใยอาหาร	25 ก.
โซเดียม	น้อยกว่า 2,400 มก.
พลังงาน (กิโลแคลอรี) ต่อกรัม : ไขมัน = 9 ; โปรตีน = 4 ; คาร์โบไฮเดรต = 4	

๓.๑.๓ การแสดงฉลากจีดีเอ (Guideline Daily Amounts : GDA)

ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๓๙๔ พ.ศ. ๒๕๖๑ เรื่อง อาหารที่ต้องแสดงฉลากโภชนาการ และค่าพลังงาน น้ำตาล ไขมัน และโซเดียม แบบจีดีเอ กำหนดให้อาหารที่อยู่ ในภาชนะบรรจุพร้อมจำหน่ายต่อผู้บริโภคต่อไปนี้แสดงฉลากโภชนาการและฉลากจีดีเอ (GDA)

๑) อาหารขบเคี้ยว ได้แก่ (มันฝรั่งทอด หรืออบกรอบ ข้าวโพดคั่ว ทอด หรืออบกรอบ ข้าวเกรียบทอด หรืออบกรอบ หรืออาหารขบเคี้ยวชนิดอบพอง ถั่วหรือนัตหรือเมล็ดพืชอื่น ทอด หรืออบกรอบ หรืออบเกลือ หรือเคลือบปรุงรส สำหรับทอด หรืออบกรอบ หรือปรุงรส เนื้อสัตว์ที่ทำเป็นเส้นแผ่น ทอดหรืออบกรอบ หรือปรุงรส อาหารขบเคี้ยวชนิดข้างต้นผสมกันมากกว่า ๑ ชนิด)

๒) ซ็อกโกแลต และขนมหวานรสซ็อกโกแลต

๓) ผลิตภัณฑ์ขนมอบ ได้แก่ ขนมปังกรอบ หรือแครกเกอร์ หรือบิสกิต เวเฟอร์สอดไส้คุกกี้ เค้ก พาย เพสตรี ทั้งชนิดมีไส้และไม่มีไส้

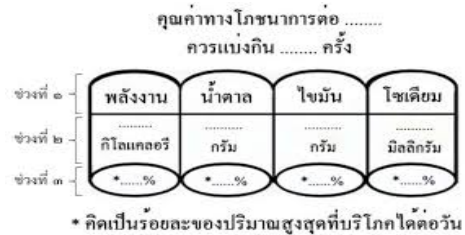
๔) อาหารกึ่งสำเร็จรูป ได้แก่ ก๋วยเตี๋ยว ก๋วยจั๊บ บะหมี่ เส้นหมี่ และวุ้นเส้น ไม่ว่าจะมีการปรุงแต่งหรือไม่ก็ตาม พร้อมซองเครื่องปรุง ข้าวต้มที่ปรุงแต่ง และโจ๊กที่ปรุงแต่ง

๕) อาหารมือหลักที่เป็นอาหารจานเดียว ซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ในตู้เย็นหรือตู้แช่แข็งตลอดระยะเวลาจำหน่าย

๖) เครื่องดื่มในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท ได้แก่ เครื่องดื่มที่มีหรือทำจากผลไม้ พืชหรือผัก ไม่ว่าจะมิกซ์คาร์บอนไดออกไซด์หรือออกซิเจนผสมอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม ยกเว้นเครื่องดื่มจากพืช

ที่ทำให้แห้งในลักษณะของชาชง, เครื่องดื่มที่มีหรือทำจากส่วนผสมที่ไม่ใช่ผลไม้ พืชหรือผัก ไม่ว่าจะมิก้าคาร์บอนไดออกไซด์หรือออกซิเจนผสมอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม ที่นำมาปรุงแต่งรสในลักษณะพร้อมบริโภค เช่น ชาปรุงสำเร็จ ทั้งชนิดเหลวและแห้ง กาแฟปรุงสำเร็จ ทั้งชนิดเหลวและแห้ง นมปรุงแต่งผลิตภัณฑ์ของนม นำนมถั่วเหลือง และไอศกรีมที่อยู่ในลักษณะพร้อมบริโภค

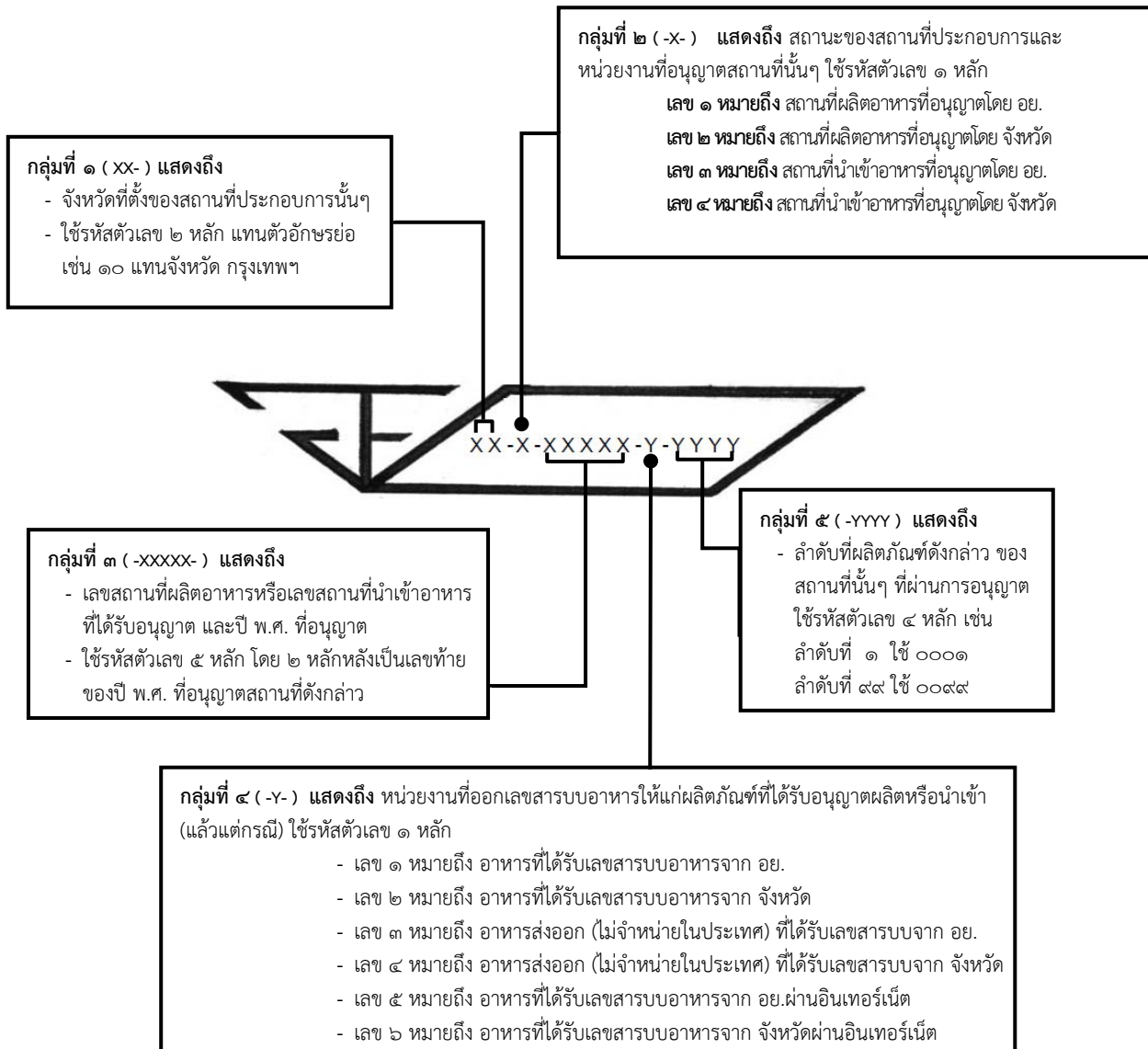
โดยอาหารตามชนิดดังกล่าวต้องแสดงฉลากจีดีเอไว้ที่ส่วนหน้าของฉลากอาหาร ที่เห็นได้ง่ายและอ่านได้ชัดเจนตามรูปแบบดังนี้

๓.๑.๔ ความหมายของเลขสารบบอาหารในเครื่องหมาย ออย.

เลขสารบบอาหาร คือ เลขประจำตัวของผลิตภัณฑ์อาหาร จะเป็นเลข ๑๓ หลัก แสดงอยู่ภายในกรอบเครื่องหมาย ออย. ซึ่งเลขสารบบอาหารนี้จะระบุข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับสถานที่ และข้อมูลผลิตภัณฑ์อาหารนั้น ประกอบด้วยตัวเลข ๑๓ หลัก ที่แสดงถึงข้อมูลสำคัญ ๒ ชุด ได้แก่

- ชุดแรก (XX-X-XXXXX) คือข้อมูลสถานที่ประกอบการ ประกอบด้วยตัวเลข ๘ หลัก
- ชุดหลัง (Y-YYYY) คือข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วยตัวเลข ๕

ตัวอย่างเช่น น้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท เลขสารบบอาหาร ๗๒-๒-๐๘๕๔๕-๒-๐๒๐๕ หมายความว่า น้ำดื่มนี้ผลิตที่จังหวัดสุพรรณบุรี (หมายเลข ๗๒ อ้างอิงจากรหัสจังหวัดของกระทรวงมหาดไทย) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นผู้อนุญาต (หมายเลข ๒ อาหารที่ได้รับเลขสารบบอาหารจากจังหวัด) เป็นสถานที่ผลิตน้ำดื่มที่มาขึ้นบัญชีเป็นลำดับที่ ๘๕ (หมายเลข ๐๘๕) ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (หมายเลข ๔๕) ได้รับเลขสารบบอาหารจากจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นลำดับที่ ๒๐๕ ของสถานที่นั้น เป็นต้น

๓.๑.๕ การโฆษณาอาหาร

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหาร อันเป็นเท็จหรือเป็นการหลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อโดยไม่สมควร และมาตรา ๔๑ ผู้ใดประสงค์จะโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหาร ทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ทางฉายภาพ ภาพยนตร์ หรือทางหนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์อื่น หรือด้วยวิธีการอื่นใดเพื่อประโยชน์ในทางการค้า ต้องนำเสียง ภาพ ภาพยนตร์ หรือข้อความที่จะโฆษณาดังกล่าวนั้นให้ผู้อนุญาตตรวจพิจารณา ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงโฆษณาได้ โดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้ออกประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เรื่อง หลักเกณฑ์การโฆษณาอาหาร พ.ศ.๒๕๖๑ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาและทำสื่อโฆษณาที่ถูกต้องตามกฎหมาย

การโฆษณาอาหารต้องไม่ใช่ข้อความในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ดังต่อไปนี้

๑) ข้อความที่ทำให้เข้าใจว่ามีวัตถุใดในอาหารหรือเป็นส่วนประกอบของอาหารซึ่งความจริงไม่มี หรือมีแต่ไม่เท่าที่ทำให้เข้าใจตามที่โฆษณา

๒) ข้อความที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือไม่เข้าใจลักษณะหรือวิธีการบริโภคอาหาร

๓) ข้อความที่อาจก่อให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน

๔) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมาย หรือศีลธรรมหรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในประเพณีและวัฒนธรรมอันดีของชาติ

๕) ข้อความที่อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบที่จะนำมาซึ่งอันตรายหรือความรุนแรง

๖) ข้อความที่เป็นการแนะนำ รับรองหรือยกย่องคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารโดยบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขหรือผู้ที่อ้างตนหรือแสดงตนหรือทำให้เข้าใจว่าเป็นบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข

๗) ข้อความที่เป็นการเปรียบเทียบหรือทับถมผลิตภัณฑ์ของผู้อื่น

การโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารต้องไม่มีลักษณะที่เป็นเท็จหรือหลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อโดยไม่สมควรซึ่งอาจเข้าข่ายตามมาตรา ๔๐ ดังนี้

(๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง

(๒) ข้อความที่สื่อหรือแสดงให้เห็นเข้าใจว่าสามารถบำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรค ความเจ็บป่วย หรืออาการของโรค

(๓) ข้อความที่สื่อหรือแสดงให้เห็นเข้าใจว่ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของร่างกาย หน้าที่การทำงานของอวัยวะ หรือระบบการทำงานของร่างกาย

(๔) ข้อความที่สื่อหรือแสดงให้เข้าใจว่าบำรุงกาย บำรุงเพศ หรือเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์

(๕) ข้อความที่สื่อหรือแสดงให้เข้าใจว่าเพื่อบำรุงผิวพรรณหรือเพื่อความสวยงาม

(๖) ข้อความที่สื่อหรือแสดงให้เข้าใจว่ามีผลต่อการลดน้ำหนักหรือลดความอ้วนเว้นแต่กรณีอาหารตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑๒๑ พ.ศ.๒๕๓๒ เรื่อง อาหารสำหรับผู้ที่ต้องการควบคุมน้ำหนัก ที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๗) ข้อความที่สื่อหรือแสดงให้เข้าใจว่ามีผลต่อการกระชับสัดส่วน ดักจับไขมัน หรือข้อความอื่นใดในทำนองเดียวกัน

(๘) การโฆษณาที่มีการใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ ที่ยังไม่ผ่านการประเมินการกล่าวอ้างทางสุขภาพจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

การโฆษณาในลักษณะดังต่อไปนี้ ให้กระทำได้โดยไม่ต้องนำมาให้พิจารณาอนุญาตก่อน

(๑) การให้ข้อมูลทางวิชาการที่ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางการค้า และไม่มีความเชื่อมโยงทำให้เข้าใจว่าเป็นการโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพหรือสรรพคุณของอาหารใดๆ แต่ทั้งนี้ การให้ข้อมูลทางวิชาการดังกล่าวต้องมีการให้ข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้องตามหลักวิชาการ มีหลักฐานอ้างอิง ที่เชื่อถือได้ เช่น แสดงทั้งข้อดี-ข้อเสีย ข้อควรระวัง เป็นต้น

(๒) การโฆษณา เฉพาะที่เป็นลักษณะการโฆษณาที่เป็นการให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอาหาร อาจใช้ข้อความตามที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข ๒ แนบท้ายประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เรื่อง หลักเกณฑ์การโฆษณาอาหาร พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อความใดข้อความหนึ่งหรือหลายข้อความได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ระบุเท่านั้น

การโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพหรือสรรพคุณของอาหารดังต่อไปนี้ ต้องยื่นคำขอ อนุญาตโฆษณาอาหารเพื่อให้พิจารณา ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะโฆษณาได้

(๑) การโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพหรือสรรพคุณของอาหารที่ปรากฏบนฉลากที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (หากต้องการกล่าวอ้างคุณประโยชน์ คุณภาพหรือสรรพคุณอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้รับอนุมัติ ต้องได้รับการประเมินและต้องได้รับอนุมัติฉลากก่อน)

(๒) การโฆษณากล่าวอ้างทางโภชนาการ หรือใช้คุณค่าของสารอาหารในการส่งเสริมการขาย ต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ เรื่อง ฉลากโภชนาการ

(๓) การกล่าวอ้างทางสุขภาพ (Health Claim) ที่นอกเหนือจาก (๒) ที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้ว

(๔) การโฆษณาที่นอกเหนือจากบัญชีแนบท้ายหมายเลข ๒ แนบท้ายประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เรื่อง หลักเกณฑ์การโฆษณาอาหาร พ.ศ.๒๕๖๑

เมื่อได้รับอนุญาตโฆษณาแล้ว จะได้รับใบอนุญาตโฆษณาอาหารพร้อมทั้งเอกสาร เนื้อหาการโฆษณาที่ได้รับอนุญาต และในการโฆษณาจะต้องแสดงเลขที่ใบอนุญาต “ขอ. .../.....” (เลขที่อนุญาต/ปี พ.ศ.) เช่น ขอ.๑๒๓๔/๒๕๖๑ เป็นต้น ในสื่อโฆษณาทุกประเภท (ยกเว้น สื่อวิทยุกระจายเสียง) และต้องทำการโฆษณาให้ตรงตามที่ได้รับอนุญาต หากทำโฆษณาไม่ตรงตามที่ได้รับอนุญาต ถือว่าเป็นการโฆษณาที่ไม่ได้รับอนุญาต ใบอนุญาตโฆษณาอาหารมีอายุ ๕ ปีนับจากวันที่อนุญาต

๓.๒ ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง

เครื่องสำอางตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.๒๕๕๘ หมายถึง

๑. วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โรย ฟัน หยอด ใส่ อบ หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดกับส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้ความหมายรวมถึงการใช้กับฟันและเยื่อในช่องปาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะที่ปรากฏหรือระงับกลิ่นกาย หรือปกป้องดูแลส่วนต่างๆ นั้นให้อยู่ในสภาพดี และรวมตลอดทั้งเครื่องประทีนผิวต่างๆ สำหรับผิวด้วยแต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย

๒. วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะหรือ

๓. วัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง

ข้อสังเกต

๑. เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้กับมนุษย์

๒. ส่วนใหญ่ใช้กับผิวภายนอก เพื่อความสวยงาม ประทีนผิว และความสะอาดในชีวิตประจำวัน

๓. ไม่มีสรรพคุณบำบัด บรรเทา รักษา ป้องกันโรค ปรับเปลี่ยนโครงสร้างหรือการทำหน้าที่ของร่างกาย

๓.๒.๑ สารห้ามใช้ในเครื่องสำอาง

ปัจจุบันมีเครื่องสำอางที่อวดอ้างสรรพคุณทำให้ผิวขาววางขายอยู่มากมายในท้องตลาด ทั้งในออนไลน์ และร้านค้าทั่วไป ซึ่งถ้าหากครีมเหล่านั้นมีส่วนผสมของสารต้องห้ามที่ อย. กำหนดแล้วความขาวใสที่ได้ก็อาจจะมาพร้อมผลข้างเคียง เช่น รอยคล้ำที่ค่อยๆ แผ่กว้างบนใบหน้า ผื่นแพ้ ผิวหน้าบางลงจนสู้แสงไม่ได้ ซึ่งถ้าหากปล่อยไว้ในบางรายอาจเป็นถาวรรักษาไม่หายได้

รายชื่อสารต้องห้ามที่นิยมถูกนำมาใส่ในเครื่องสำอาง ได้แก่ สารปรอท สารไฮโดรควิโนน สเตียรอยด์ และกรดเรทีโนอิก เป็นต้น

๑. สารประกอบของปรอท (Mercury) จากการสุ่มตรวจครีมหน้าขาวที่เป็นผลิตภัณฑ์กลุ่มเสี่ยงพบว่ามีสารประกอบผสมสารประกอบของปรอทในปริมาณสูง

ผลข้างเคียงสารประกอบของปรอททำให้เกิดอาการแพ้ ผื่นแดง ผิวหน้าดำ เกิดฝ้าถาวร ผิวบางลง และเมื่อใช้ติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้เกิดพิษสะสมของสารปรอทในผิวหนัง และดูดซึมเข้าสู่กระแสโลหิต ส่งผลให้ตับและไตอักเสบ โลหิตจาง ทางเดินปัสสาวะอักเสบ และในกรณีของสตรีมีครรภ์สารปรอทจะถูกดูดซึมไปสู่ทารก ทำให้เด็กพิการทางสมอง และปัญญาอ่อน เป็นต้น

๒. สารไฮโดรควิโนน (Hydroquinone) จัดเป็นสารห้ามใช้ในเครื่องสำอางยกเว้นกรณีใช้ในผลิตภัณฑ์ชุดทำเล็บเทียมมีการใช้เป็นส่วนประกอบของยาที่ใช้ทาภายนอกเพื่อการรักษาฝ้าการใช้ต้องอยู่ภายใต้การดูแลของแพทย์

ผลข้างเคียงจากการใช้สารไฮโดรควิโนนทำให้ระคายเคือง เกิดจุดด่างขาวที่หน้าผิวน้ำดำ เป็นฝ้าถาวร รักษาไม่หาย

๓. สารสเตียรอยด์ (Steroid) มีการใช้เป็นส่วนผสมของยาที่ใช้รักษาผื่นผิวหนังอักเสบ แก้มแพ้ แก้มคัน แต่ถ้าหากนำมาใช้ในปริมาณเข้มข้นสูง และผิดวิธี ก็จะส่งผลข้างเคียงร้ายแรงได้การใช้ต้องอยู่ภายใต้การดูแลของแพทย์

ผลข้างเคียง การใช้สเตียรอยด์ในความเข้มข้นสูง และผิดวิธีเป็นเวลานานต่อเนื่อง จะทำให้เกิดผลข้างเคียงที่ร้ายแรงได้ เช่น ผิวเกิดผดผื่นง่าย ทำให้ผิวหนังบางลงจะทำให้เกิดหลอดเลือดใต้ผิวหนังแตกง่าย ทำให้ผิวแตกง่ายได้

๔. กรดเรติโนอิก (Retinoic acid) มีการใช้เป็นส่วนผสมของยาใช้รักษาโรคผิวหนังและรักษาสิว ต้องใช้ภายใต้การดูแลของแพทย์และห้ามใช้ในสตรีมีครรภ์

ผลข้างเคียง กรดเรติโนอิก ทำให้ผิวหนังเกิดการระคายเคือง ลอก อักเสบ ทนแสงแดดไม่ค่อยได้ เกิดรอยต่างขาวตามผิวหนัง และเกิดอันตรายต่อทารกในครรภ์ได้

ส่วนรายชื่อสารห้ามใช้ในเครื่องสำอางอื่นๆ มีรายละเอียดตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง

<http://www.fda.moph.go.th/sites/Cosmetic/SitePages/Laws.aspx> เลือกที่วัตถุที่ห้ามใช้

ทั้งนี้ รายชื่อเครื่องสำอางที่พบสารห้ามใช้ สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

http://www.fda.moph.go.th/sites/Cosmetic/SitePages/Dangerous_Cosmetics.aspx

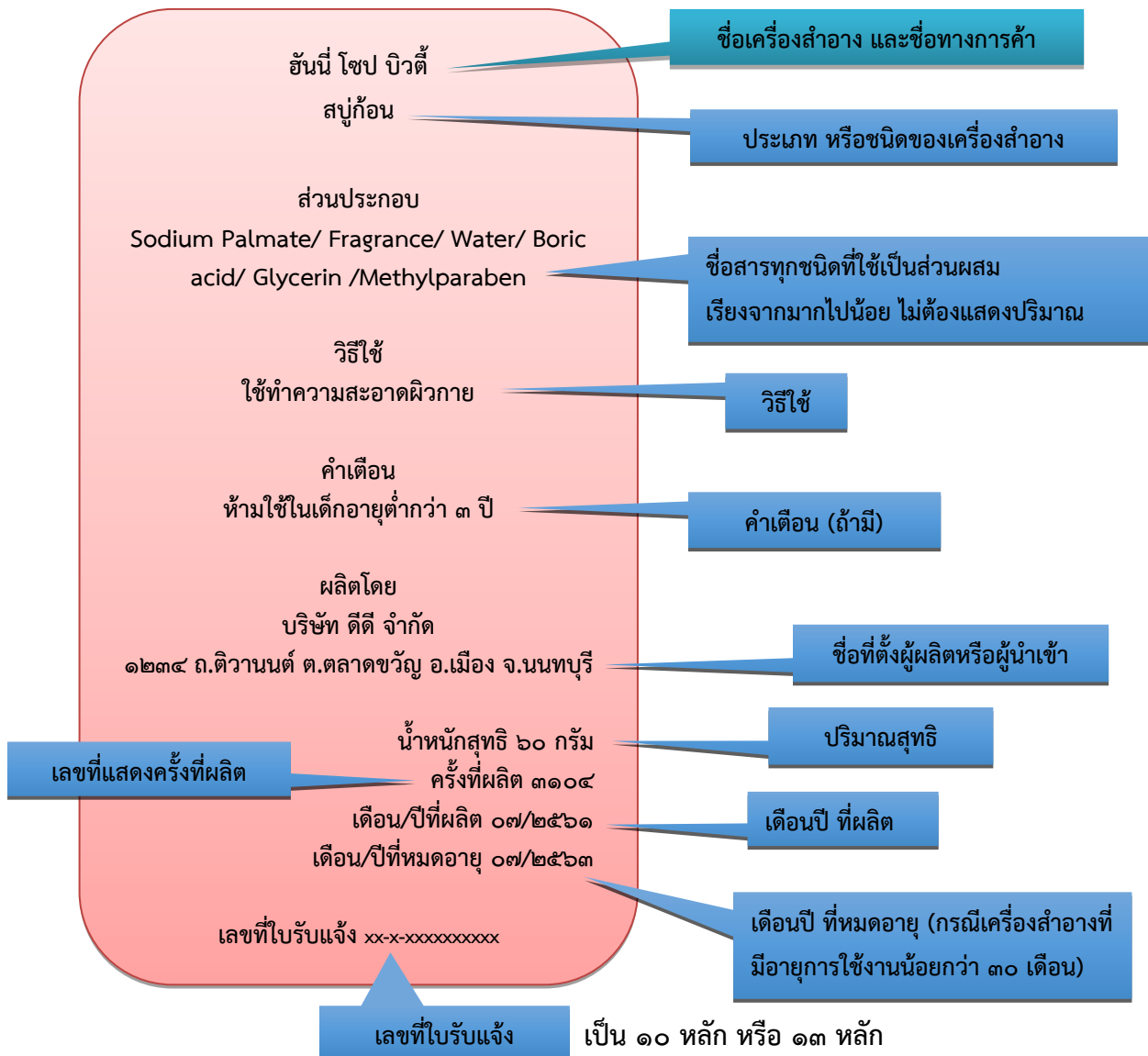
๓.๒.๒ ฉลากของเครื่องสำอาง

ต้องมีข้อความจำเป็นดังต่อไปนี้

- ๑) ชื่อเครื่องสำอางและชื่อทางการค้าของเครื่องสำอาง ซึ่งต้องมีขนาดใหญ่กว่าข้อความอื่น
 - ๒) ประเภทหรือชนิดของเครื่องสำอาง
 - ๓) ชื่อของสารทุกชนิดที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง ซึ่งจะต้องเป็นชื่อตามตำราที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาประกาศกำหนด และจะต้องเรียงลำดับตามปริมาณของสารจากมากไปหาน้อย
 - ๔) วิธีใช้เครื่องสำอาง
 - ๕) ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต กรณีเป็นเครื่องสำอางที่ผลิตในประเทศ ชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้าและชื่อผู้ผลิตและประเทศที่ผลิต กรณีเป็นเครื่องสำอางนำเข้า
 - ๖) ปริมาณสุทธิ
 - ๗) เลขที่แสดงครั้งที่ผลิต
 - ๘) เดือน ปี ที่ผลิต หรือ ปี เดือน ที่ผลิต
 - ๙) เดือน ปี ที่หมดอายุ หรือ ปี เดือน ที่หมดอายุ หรือข้อความอื่นที่มีความหมายในทำนองเดียวกัน สำหรับกรณีที่เป็นเครื่องสำอางที่มีอายุการใช้งานน้อยกว่า ๓๐ เดือน ตามบัญชีแนบท้ายประกาศนี้
 - ๑๐) คำเตือนเกี่ยวกับอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่ออนามัยของบุคคล (ถ้ามี)
 - ๑๑) เลขที่ใบรับแจ้ง
- รายละเอียดตามประกาศคณะกรรมการเครื่องสำอาง เรื่องฉลากของเครื่องสำอาง ลงราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔

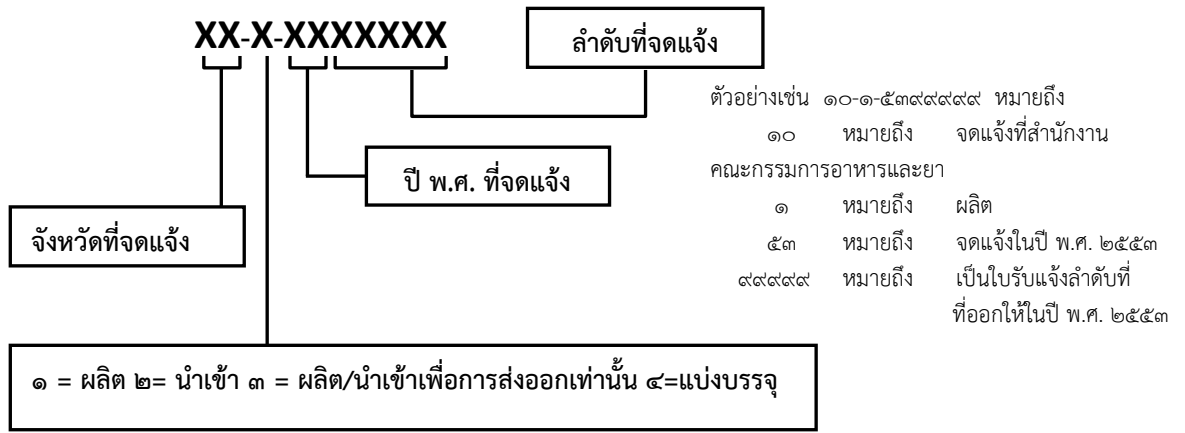
ฉลากเครื่องสำอางทุกชนิดจะไม่มี การแสดงเครื่องหมาย อย. แต่สามารถสังเกต เลขที่ใบรับแจ้ง ซึ่งประกอบด้วยตัวเลข ๑๐ หลัก และ ๑๓ หลัก เพื่อตรวจสอบในเบื้องต้นได้ว่า เครื่องสำอางนั้นได้มาแจ้งรายละเอียดแล้วหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ทุกครั้งที่เลือกเครื่องสำอางควร ตรวจสอบข้อมูลอื่นๆ บนฉลากอย่างถี่ถ้วน โดยเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีการแสดงฉลากภาษาไทย และบน ฉลากผลิตภัณฑ์มีรายละเอียดของข้อความดังนี้

ตัวอย่างฉลากเครื่องสำอางที่ถูกต้อง

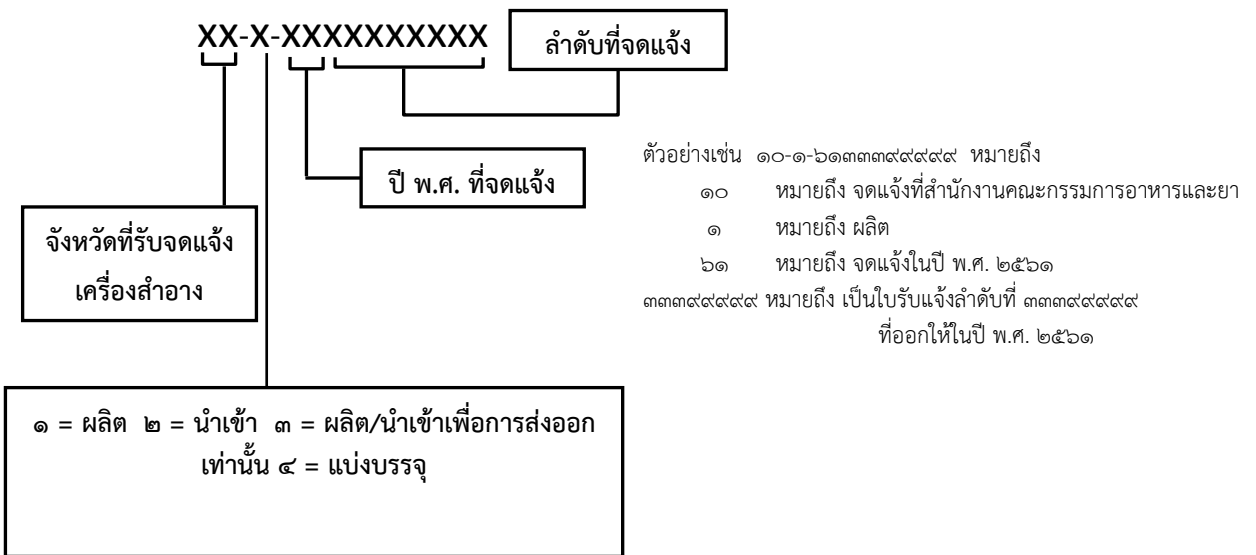

*** กรณีภาชนะบรรจุมีขนาดเล็ก พื้นที่แสดงฉลากน้อยกว่า ๒๐ ตารางเซนติเมตร อย่างน้อยต้องแสดงข้อความ ๑.ชื่อเครื่องสำอาง ๒.เลขที่แสดงครั้งที่ผลิต ๓.เดือน ปี ที่ผลิต/ เดือน ปีที่หมดอายุ ๔.เลขที่ใบรับแจ้งส่วนข้อความอื่นๆ ให้แสดงในใบแทรกหรือเอกสารหรือคู่มือที่ใช้ประกอบเครื่องสำอาง

ลักษณะของ “เลขที่ใบรับแจ้ง ๑๐ หลัก” บนฉลากเครื่องสำอาง

ลักษณะของ “เลขที่ใบรับแจ้ง ๑๓ หลัก” บนฉลากเครื่องสำอาง

๓.๒.๓ การโฆษณาเครื่องสำอาง

จากข้อกำหนดตามความในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.๒๕๕๘ มิได้กำหนดให้การโฆษณาเครื่องสำอางต้องยื่นคำขออนุญาตต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาก่อนการเผยแพร่โฆษณา ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจต้องรับผิดชอบดูแลตัวเองโดยการนำเสนอข้อความโฆษณาเครื่องสำอางอย่างเหมาะสมและถูกต้องตามกฎหมายซึ่งหากเจ้าหน้าที่ตรวจพบการโฆษณาเครื่องสำอางที่เข้าข่ายฝ่าฝืนกฎหมาย ขอให้ประสานไปยังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด หรือสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อตรวจสอบข้อความโฆษณานั้นๆ ว่าเข้าข่ายกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

๓.๒.๓.๑ ข้อความโฆษณาเครื่องสำอางที่ถูกต้องและเหมาะสมจะต้องมีลักษณะ

๑) ต้องเป็นข้อความที่สื่อความหมายในขอบข่ายของวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อความสะอาด ความสวยงามหรือส่งเสริมให้เกิดความสวยงามโดยไม่มีผลมุ่งหมายสำหรับให้เกิดผลแก่สุขภาพ โครงสร้างหรือการกระทำหน้าที่ใดๆของร่างกายมนุษย์ ซึ่งเป็นสรรพคุณทางยา อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง

๒) ต้องแสดงสรรพคุณตรงตามประเภทเครื่องสำอางที่ปรากฏในใบรับแจ้งผลิต/นำเข้าเครื่องสำอาง

๓) ต้องไม่เป็นเท็จหรือเกินความจริง

๓.๒.๓.๒ ลักษณะการโฆษณาเครื่องสำอางที่ฝ่าฝืนกฎหมาย

๑) แสดงสรรพคุณทางยา เช่น

- รักษาผิวโดยไม่ต้องทานยา บรรเทาอาการสิวอักเสบ และผดผื่นคัน
- บรรเทาการระคายเคือง ลดอาการปวดประจำเดือน
- แผลแห้ง-หายเร็ว ปัญหาแผลกดทับ แผลเรื้อรัง ช่วยให้แผลหาย
- บรรเทาอาการริดสีดวงทวาร ลดอาการติดเชื้อที่ทวารหนักและลำไส้ใหญ่
- ดัดต่อเข้าเสื่อม ไม่ต้องเสียดผ้าเข้า บำบัดอาการของโรคข้อเข่าเสื่อม
- รักษาเหงือกอักเสบ
- ปกป้องผิวจากโรคผิวหนัง ผด ผื่นคัน ช่วยฆ่าเชื้อแบคทีเรีย เชื้อรา ช่วยลดการอักเสบ

ของผิวหนัง

๒) ทำให้เข้าใจว่ามีผลเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของร่างกาย เช่น

- ลดเซลลูไลท์บริเวณขา ต้นแขน ต้นขา สะโพก โครงหน้ายกกระชับ
- ขยายทรวงอก ทำให้ทรวงอกอวบอिम กระชับช่องคลอด-รีเพอร์-ช่องคลอดพิต
- ฟื้นฟูผิวหนังให้กระชับและแข็งแรง ทำให้รูปร่างได้สัดส่วน
- หน้าท้อง ต้นแขน ต้นขา ลดลงและเฟิร์มกระชับ
- ฟื้นฟูการแข็งตัวของอวัยวะเพศชาย
- ปรับรูปหน้าเรียวเล็ก
- ใช้ทากระตุ้นการสร้างเนื้อเยื่อคล้ายกระดูกอ่อน ช่วยเสริมดั้งจมูกให้โด่งมากขึ้น

๓) ทำให้เข้าใจว่ามีผลต่อการกระทำหน้าที่ใดๆของร่างกาย เช่น

- ช่วยกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิตในชั้นผิว ยับยั้งการเกิดแผลเป็นชนิดคีรอยด์
- เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของกระบวนการภายในผิวเสริมโครงสร้างเส้นใยอีลาสติน และ

คอลลาเจน

- กระตุ้นขบวนการสมานผิว กระตุ้นการเพิ่มจำนวนเซลล์อย่างรวดเร็ว
- ยับยั้งการหลุดร่วงของเส้นผม และการสร้างผมใหม่
- ลดและชะลอปริมาณขนขึ้นใหม่ ยับยั้งการสร้างเม็ดสีผิว
- กระตุ้นการทำงานของระบบฮอร์โมนในร่างกาย
- ช่วยกระตุ้นการทำงานของเอนไซม์ในการล้างสารพิษออกจากผิว

ทั้งนี้สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอางเพิ่มเติมได้ที่

<http://www.fda.moph.go.th/sites/Cosmetic/Pages/Main.aspx>

บทที่ ๔

การใช้ชุดทดสอบอย่างง่าย (Test kit)

การใช้ชุดทดสอบอย่างง่าย (Test kit) ในบทนี้เป็นเพียงตัวอย่างชุดทดสอบที่มีการจำหน่ายในท้องตลาด ซึ่งชุดทดสอบบางประเภทอาจมีการพัฒนาและผลิตในหลายหน่วยงาน ซึ่งทำให้ขั้นตอนหรือกระบวนการใช้ชุดทดสอบนั้นแตกต่างกันไปตามแต่ละหน่วยงานที่พัฒนาและผลิต ดังนั้นก่อนการใช้ชุดทดสอบในแต่ละประเภท ผู้ใช้ควรต้องอ่านรายละเอียดขั้นตอนวิธีการใช้ชุดทดสอบที่แนบมาพร้อมกับชุดทดสอบนั้นทุกครั้ง โดยตัวอย่างชุดทดสอบที่มีการจำหน่ายในท้องตลาด มีดังนี้

ชุดทดสอบบอร์แรกซ์ (ผงกรอบ) ในอาหาร และสารเคมี

ตัวอย่างเป้าหมาย

- เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์ (หมูบด ปลาบด ทอดมัน ลูกชิ้น หมูสด เนื้อสด ไส้กรอก ฯลฯ)
- ผลไม้ดอง ผลไม้แช่อิ่ม ผลไม้แห้ง
- ขนมหวานที่ทำจากแป้ง (ทับทิมกรอบ ลอดช่อง วุ้น ชาหริ่ม ฯลฯ)
- บะหมี่, แผ่นเกี้ยว

ประโยชน์ของชุดทดสอบ

ใช้ตรวจสอบบอร์แรกซ์ในอาหารและสารเคมีที่ใช้ผสมอาหาร ซึ่งจะทราบผลได้ทันที เพื่อเป็นแนวทางเฝ้าระวังความปลอดภัยของอาหาร

จำนวนตัวอย่างที่ตรวจได้/ชุด

50 ตัวอย่าง

ความไวของชุดทดสอบ

ระดับต่ำสุดที่ตรวจได้ 100 มก./กก. (ในอาหาร)

ระดับต่ำสุดที่ตรวจได้ 50 มก./กก. (ในสารเคมี)

F 001

ผลกระทบต่อสุขภาพ

- เป็นพิษต่อไต ทำให้เกิดไตวายได้
- สะสมในสมอง
- ทำให้ทางเดินอาหารเกิดการระคายเคือง
- ถ้าเป็นผู้ใหญ่ ได้รับสารบอร์แรกซ์ 15 กรัม หรือเด็กได้รับ 5 กรัม จะทำให้อาเจียน เป็นเลือด และอาจตายได้

วิธีการทดสอบบอร์แรกซ์ในอาหาร

1. สับตัวอย่างให้เป็นชิ้นเล็กๆ เท่าหัวไม้ขีดไฟ

2. ตักตัวอย่าง 1 ช้อน ใส่ในถ้วยยา

3. เติมน้ำยาทดสอบบอแรกซ์จนท่วมตัวอย่าง
กวนให้เข้ากัน

4. จุ่มกระดาษขมิ้นให้เปียกครึ่งแผ่น

5. วางกระดาษขมิ้นบนจานกระเบื้อง หรือแผ่นกระจก
แล้วนำไปวางกลางแดด นาน 10 นาที (อย่าวาง
กระดาษขมิ้นชิดกัน) หรือใช้ที่เป่าผมเป่า 1 นาที

วิธีการทดสอบบอร์แรกซ์ในสารเคมี

1. ตักสารเคมีปริมาณเล็กน้อยใส่ในถ้วยยา

2. เติมน้ำยาทดสอบบอร์แรกซ์ จำนวน 5 มิลลิลิตร

3. กวนให้สารเคมีละลาย

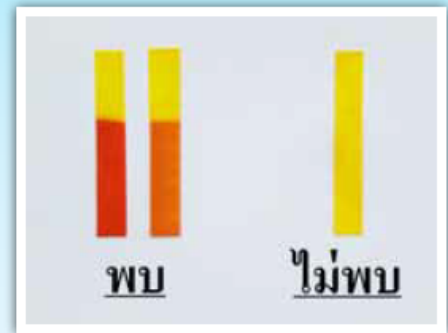
4. จุ่มกระดาษขมในสารละลายให้เปียกครึ่งแผ่น

5. วางแผ่นกระดาษขมลงบนแผ่นกระจกหรือจานกระเบื้อง แล้วนำไปวางกลางแดด นาน 10 นาที หรือใช้ที่เป่าผมเป่า 1 นาที

การประเมินผล

- ถ้ากระดาษขมึนมีสีส้มจนถึงสีแดง แสดงว่า ตัวอย่างมีสารบอร์แรกซ์เจือปนอยู่
- ถ้ากระดาษขมึนมีสีอื่นที่ไม่ใช่สีส้ม หรือแดง แสดงว่าตัวอย่างไม่มีสารบอร์แรกซ์

ข้อควรระวัง

1. ถ้าตัวอย่างที่ตรวจมีสภาพเป็นต่างสูง (ข้าวต้มน้ำวัน, ปลาหมึกแห้งแช่ต่าง) อาจทำให้เกิดผลบวกหลงได้ ต้องใส่น้ำยาทดสอบบอร์แรกซ์เพิ่มขึ้นจนแน่ใจว่าตัวอย่างหมดความเป็นต่างแล้ว หรือ ทดสอบด้วยกระดาษลิตมัส จึงจะทดสอบด้วยกระดาษขมึนได้
2. หากใช้ที่เป่าผมในการทำกระดาษขมึนให้แห้ง ไม่ควรใช้ความร้อนสูง หรือ เป่าใกล้กับกระดาษขมึนมากเกินไป เนื่องจากจะทำให้กระดาษเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลได้ ทำให้อ่านผลได้ไม่ชัดเจน และควรอ่านผลทันทีเมื่อกระดาษแห้งเนื่องจากถ้าทิ้งไว้นานจะทำให้กระดาษมีสีเข้มเกินจริง
3. ตัวอย่างบางชนิดอาจจะมีไขมันมาก เมื่อจุ่มกระดาษขมึนในตัวอย่าง ไขมันจะเคลือบที่ผิวของกระดาษขมึน ดังนั้นอาจมีเพียงบางส่วนที่เปลี่ยนสี ทำให้อ่านผลได้ไม่ชัดเจน จึงควรกำจัดไขมันออกจากกระดาษขมึน โดยการปาดกับปากถ้วยยาให้หมดก่อนนำมาทำให้แห้ง
4. ต้องทำความสะอาดแผ่นรองกระดาษขมึนทุกครั้งก่อนนำไปใช้ตรวจตัวอย่างชุดต่อไป และไม่ควรวางแผ่นกระดาษขมึนในตำแหน่งที่เคยวางแผ่นกระดาษขมึนที่ตรวจตัวอย่างอื่นมาก่อนแล้ว และยังไม่ทำความสะอาด เนื่องจากจะทำให้เกิดการปนเปื้อนและอ่านผลผิดพลาดได้ และควรทำเครื่องหมายที่แผ่นรองทุกครั้งที่วางกระดาษทดสอบเพื่อป้องกันการสับสน
5. สามารถใช้ชุดทดสอบตรวจได้ทั้งอาหารสด และอาหารที่ทำให้สุกแล้ว

ชุดทดสอบฟอร์มาลินในอาหาร (น้ำยาแดงศพ)

ผลกระทบต่อสุขภาพ

- หากบริโภคฟอร์มาลินที่ปนเปื้อนในอาหารเป็นเวลานาน จะทำให้เกิดมะเร็งได้
- สัมผัสหรือสูดดม จะทำให้ผิวหนังอักเสบ ระคายเคืองที่ตา จมูก ระบบทางเดินหายใจ
- ถ้ารับประทาน 30-60 มิลลิลิตร จะทำให้เกิดอาการปวดท้องรุนแรง อาเจียน ท้องเดิน หมดสติ และเสียชีวิต

ตัวอย่างเป้าหมาย

- น้ำแช่อาหารทะเลสด และเนื้อสัตว์ต่างๆ (ผ้าชีรี้ว ไข่ไก่เลาะกระดุก แมงกระพรุน ฯลฯ)
- ผักสดชนิดต่างๆ (ถั่วฝักยาว แล้นมะละกอ เห็ดฟาง ชিংฝอย กระชายฝอย ฯลฯ)

หมายเหตุ ห้ามบดหรือหั่น ตัวอย่างเป้าหมายทุกชนิด

จำนวนตัวอย่างที่ตรวจได้/ชุด

1 ตัวอย่าง

ความไวของชุดทดสอบ

ระดับต่ำสุดที่ตรวจได้ 0.5 มิลลิกรัม / 1 กิโลกรัม

วิธีการทดสอบ

1. เติมน้ำแช่ตัวอย่างอาหารลงในขวดทดสอบเบอร์ 1 ประมาณ 5 มิลลิลิตร หรือ 1 ใน 3 ของขวด (หากตัวอย่างอาหารไม่มีน้ำให้ใช้น้ำสะอาดรินผ่านตัวอย่างอาหารให้ได้ปริมาณที่พอตรวจได้) ปิดฝาขวดและเขย่าจนสารเคมีในขวดทดสอบละลายหมด

* ห้ามหันหรือบดตัวอย่างอาหาร

2. เติมน้ำแช่ตัวอย่างอาหารจากขวดทดสอบเบอร์ 1 ลงขวดทดสอบเบอร์ 2 ปิดฝาขวดและเขย่าจนสารเคมีในขวดทดสอบละลายหมด

3. เติมน้ำแช่ตัวอย่างอาหารจากขวดทดสอบเบอร์ 2 ลงขวดทดสอบเบอร์ 3 ปิดฝาขวดและแกว่งเบาๆ ให้ของเหลวในขวดทดสอบเข้ากัน สังเกตสีที่เกิดขึ้น

การประเมินผล

ถ้าสารละลายเป็นสีชมพูถึงสีแดง แสดงว่ามีฟอร์มาลินเจือปนอยู่ในตัวอย่างอาหารนั้น

ข้อควรระวังที่มีผลต่อการทดสอบ

๑. ไม่ควรตรวจอาหารที่มีกลิ่นฉุนเช่นผักขอมกระถินสะตอผักกลุ่มนี้จะมีฟอร์มาลินในธรรมชาติ ประมาณ ๔๐ มก/กก.อาจเกิดFalse positive
๒. ตัวอย่างที่นำมาทดสอบห้ามบดตัวอย่างเนื่องจากสารทดสอบจำเพาะกับฟอร์มาลดีไฮด์เป็นสารกลุ่มอัลดีไฮด์ ประเภทหนึ่งซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีในธรรมชาติอาจเกิดFalse positive
๓. อาหารที่นำมาทดสอบควรจะเก็บในสภาพเย็นและควรตรวจสอบทันทีเนื่องจากสารฟอร์มาลินสามารถระเหยได้ อาจเกิดFalse positive

ชุดทดสอบโซเดียมไฮโดรซัลไฟด์ (สารฟอกขาว) ในอาหาร

ตัวอย่างเป้าหมาย

- น้ำตาลมะพร้าว หน่อไม้ดอง ทูเรียนกวน
- น้ำแช่ผักผลไม้ เช่น ถั่วงอก ชิงชอย กระถอน ยอดมะพร้าว เป็นต้น
- ผ่าซีร์ว ชาไก่เลาะกระดูก หนั๋งหมูฝอย เอ็นหมู

จำนวนตัวอย่างที่ตรวจได้/ชุด

100 ตัวอย่าง

ความไวของชุดทดสอบ

ระดับต่ำสุดที่ตรวจได้ ร้อยละ 0.05

จำนวนตัวอย่างที่ตรวจได้/ชุด

100 ตัวอย่าง

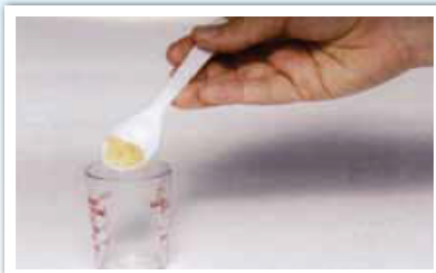
ความไวของชุดทดสอบ

ระดับต่ำสุดที่ตรวจได้ ร้อยละ 0.05

วิธีการทดสอบ

1. นำตัวอย่างใส่ในถ้วยพลาสติก ดังนี้
 - 1.1 ตัวอย่างเป็นของเหลว หรือมีของเหลวผสมกับตัวอย่างเทของเหลวลงในถ้วยพลาสติก 5 มิลลิลิตร

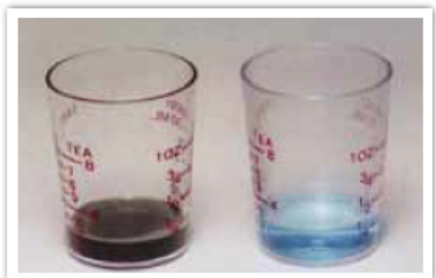

- 1.2 ตัวอย่างเป็นของแข็ง ตักมาครึ่งช้อนชาใส่ในถ้วยพลาสติก เติมน้ำสะอาดประมาณ 10 มิลลิลิตร บดตัวอย่างให้แตก ถ้าตัวอย่างเป็นผัก ผลไม้สด เติมน้ำพอท่วมตัวอย่างแช่ 1-2 นาที (ไม่ต้องบด) นำน้ำแช่ 5 มิลลิลิตร มาทดสอบ

2. หยดน้ำยาในขวดหยด จำนวน 1-3 หยด เขย่าให้เข้ากัน สังเกตสีของสารละลาย

การประเมินผล

- ถ้าสารละลายมีสีเทาหรือสีดำ แสดงว่ามีโซเดียมไฮโดรซัลไฟด์ (ไม่อนุญาตให้ใช้)
- ถ้าสารละลายมีสีฟ้าอ่อนหรือเขียว แสดงว่าไม่มีโซเดียมไฮโดรซัลไฟด์

ชุดทดสอบสารเคมีป้องกันกำจัด ศัตรูพืชตกค้างในอาหาร

ชุดทดสอบเอ็ม เจ พี เค ตรวจหายาฆ่าแมลงในผักผลไม้

เป็นชุดทดสอบเบื้องต้นสำหรับตรวจหา
ยาฆ่าแมลงตกค้างกลุ่มยับยั้งเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส ใน
ผัก ผลไม้ ด้วยหลักการ colorimetric cholinesterase
inhibitor assay ให้ผลการทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 100
ปริมาณต่ำสุดในการยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ ของชุด
ทดสอบเท่ากับ 15 % ซึ่งเป็นปริมาณที่ทำให้ร่างกายเกิด
อาการพิษเล็กน้อย จัดว่าไม่ปลอดภัย

จำนวนตัวอย่างที่ตรวจได้/ชุด

10 ตัวอย่าง

ความไวของชุดทดสอบ

ร้อยละ 100

วิธีการทดสอบ

๑. หั่นผักหรือผลไม้ที่จะตรวจให้เป็นชิ้นเล็กๆ ใส่ลงในขวดสีกัดตัวอย่างให้ได้ ๓ ซีดของขวด

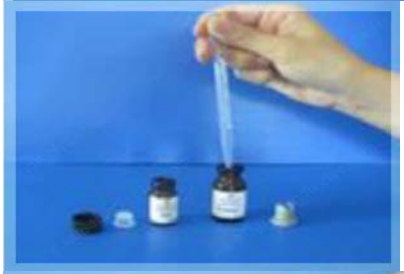
๒. เติมน้ำยาสกัด ๖ ซีซี ปิดฝาขวดให้แน่น เขย่าแรงๆ ประมาณ ๒ นาที

๓. ค่อย ๆ เปิดฝาขวด รินน้ำยาสกัด ลงในหลอดแก้วจนหมด

๔. จุ่มหลอดแก้วลงในแก้วน้ำที่มีน้ำอุ่นอยู่ประมาณครึ่งแก้ว เพื่อระเหยน้ำยาสกัด

๕. ขณะรอน้ำยาสกัดระเหย เติมน้ำกลั่น ๑ ซีซีลงในขวดน้ำยาทดสอบ ๑ หยด ตั้งทิ้งไว้

๖. แก้วงหลอดที่จุ่มอยู่ในแก้วน้ำอุ่นจนน้ำยาสกัดเหลือประมาณ ๑ หยด ยกออกหมุนหลอดจนแห้ง

๗. เติมน้ำยาทดสอบ ๒ ลงในหลอดแก้ว ข้อ ๖ และหลอดควบคุม หลอดละ ๓ ซีซี

๘. เติมน้ำยาทดสอบ ๑ ที่เตรียมไว้ลงในหลอดแก้ว และหลอดควบคุม หลอดละ ๒ หยด เขย่าและตั้งทิ้งไว้

๙. รินน้ำยาจากหลอดแก้ว ลงในหลอดพลาสติก (หลอดตัวอย่าง)

๑๐. เติมน้ำยาทดสอบ ๓ ลงในหลอดตัวอย่างและหลอดควบคุม หลอดละ ๒ หยด เขย่าให้เข้ากัน จับเวลา สังเกตสีที่เกิดขึ้น ที่เวลา ๕ นาที พอดี

การอ่านผลชุดทดสอบหายาฆ่าแมลง (MJRK)

ชุดทดสอบกรดซาลิซิลิกในอาหาร (สารกันรา)

ตัวอย่างเป้าหมาย

- น้ำดองผัก (ผักกาดดอง หน่อไม้ดอง กระเทียมดอง ชিংดอง ฯลฯ)
- น้ำดองผลไม้ (มะม่วงดอง มะยมดอง มะกอกดอง ฯลฯ)

จำนวนตัวอย่างที่ตรวจได้/ชุด

50 ตัวอย่าง

ความไวของชุดทดสอบ

ระดับต่ำที่ตรวจได้ 100 มิลลิกรัม / กิโลกรัม

วิธีการทดสอบ

1. ตักน้ำดองผักหรือน้ำดองผลไม้ใส่ในถ้วยเบอร์ 1 และเบอร์ 2 ถ้วยละ 5 มิลลิลิตร (เขียนเบอร์ถ้วยยาก่อนใส่ตัวอย่าง)

2. หยดน้ำยาทดสอบกรดซาลิซิลิก 1 ลงในถ้วยที่ 2 จำนวน 10 หยด

3. หยดน้ำยาทดสอบกรดซาลิซิลิก 2 ลงในถ้วยที่ 2 ที่ละหยด จำนวน 2-3 หยด โดยไม่ต้องเขย่า สังเกตสีจากด้านบนของถ้วยยาทันที

4. หยดน้ำยาทดสอบกรดซาลิซิลิก 2 ลงในถ้วยที่ 1 ที่ละหยด จำนวน 2-3 หยด โดยไม่ต้องเขย่า สังเกตสีที่เกิดขึ้นทันทีเช่นกัน

การประเมินผล

- ถ้าถ้วยที่ 1 มีสีม่วงดำเหมือน ถ้วยที่ 2 แสดงว่า ตัวอย่างมีกรดซาลิซิลิก เจือปน

- ถ้าถ้วยที่ 1 เป็นสีอื่นที่ไม่ใช่สีม่วงดำเหมือน ถ้วยที่ 2 แสดงว่า ตัวอย่างไม่มีกรดซาลิซิลิก เจือปน

ชุดทดสอบปริมาณไอโอดีน ในเกลือบริโภค

ตัวอย่างเป้าหมาย

เกลือบริโภค และที่มีฉลากแสดงการเสริมไอโอดีนด้วยโพแตสเซียมไอโอเดต

จำนวนตัวอย่างที่ตรวจได้/ชุด

60 ตัวอย่าง

ความไวของชุดทดสอบ

ระดับต่ำสุดที่ตรวจสอบได้ คือ 2 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

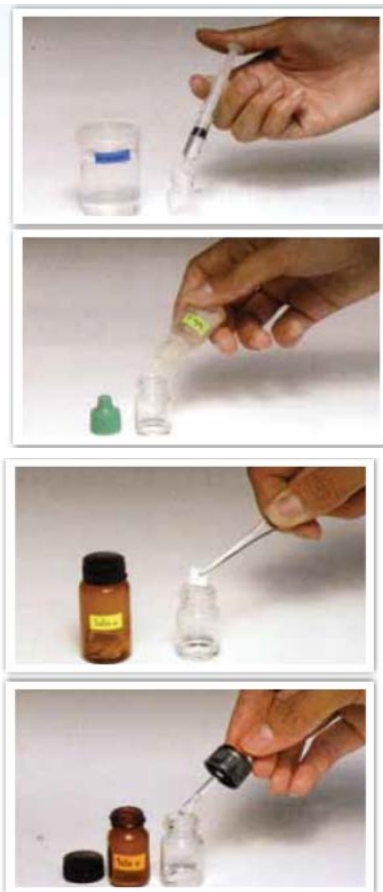
วิธีการทดสอบ

1. เติมน้ำยาไอโอ 1 จำนวน 1 มิลลิลิตร ลงในไอโอ 4
เขย่าให้เข้ากัน

2. ตักตัวอย่างเกลือ จำนวน 1 ช้อน ใส่ลงในขวดแก้ว

3. เติมน้ำยาไอโอ 1 จำนวน 1 มิลลิลิตร
เขย่าให้เข้ากัน

4. หยดน้ำยาไอโอ 2 จำนวน 2 หยด เขย่าให้เข้ากัน
และทิ้งไว้ 1 นาที

5. ใส่ชิ้นกระดาษไอโอ 3 จำนวน 2 ชิ้น เขย่าและ
ทิ้งไว้ 1 นาที

6. หยดน้ำยาไอโอ 4 จำนวน 1 หยด เขย่าให้เข้ากัน
และทิ้งไว้ 1 นาที สังเกตสีของสารละลาย

การประเมินผล

ปริมาณไอโอดีน (มิลลิกรัม / กิโลกรัม)	สีของสารละลาย
0 ถึง 2	ไม่มีสี
10	สีฟ้าแกมเขียว
20	สีเหลือง (คล้ำ)
30	สีส้ม (คล้ำ)
มากกว่า 30	สีชมพูเข้ม

ชุดทดสอบสารโพลาร์ ในน้ำมันทอดซ้ำ

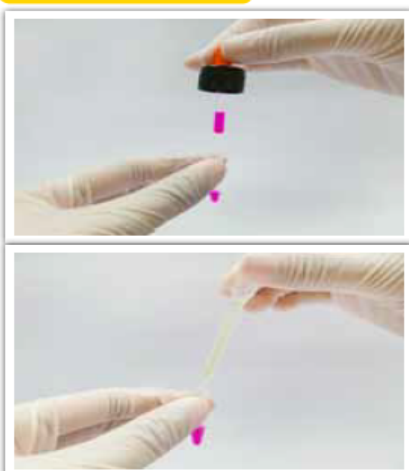
ตัวอย่างเป้าหมาย

ใช้ตรวจน้ำมันที่ใช้ทอดอาหาร 9 ชนิด ประกอบด้วย น้ำมันปาล์ม (จากเนื้อปาล์ม) น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันรำข้าว น้ำมันหมู น้ำมันมะพร้าว น้ำมันมะพร้าวผสมน้ำมันปาล์ม (จากเนื้อปาล์ม) น้ำมันไก่ น้ำมันดอกทานตะวัน และน้ำมันข้าวโพด

จำนวนตัวอย่างที่ตรวจได้/ชุด

25 ตัวอย่าง

วิธีการทดสอบ

1. เติมน้ำยาทดสอบสารโพลาร์ ลงในหลอดทดสอบตัวอย่าง จำนวน 4 หยด
2. เติมตัวอย่างน้ำมันลงในหลอดทดสอบตัวอย่างจำนวน 2 หยด
3. กดปิดฝาหลอดทดสอบตัวอย่างให้แน่น เขย่าแนวขวาง 30 วินาที แล้วแปลผลทันที

การประเมินผล

สีที่ปรากฏ	ผลการตรวจวิเคราะห์ปริมาณสารโพลาไร (%)	การแปรผล
สีชมพูเข้ม	อยู่ในช่วง 9-20	ใช้ได้
สีชมพูอ่อน	ไม่เกิน 24	ยังใช้ได้ (แต่ไม่ควรเติมน้ำมันใหม่เพิ่มลงไป)
สีชมพูจาง	ไม่เกิน 25	ยังใช้ได้ (แต่ไม่ควรเติมน้ำมันใหม่เพิ่มลงไป)
สีเหลืองจาง	ไม่เกิน 26	ไม่ควรใช้ (น้ำมันเสื่อมสภาพแล้ว)
สีเหลืองเข้ม	ไม่เกิน 27	ไม่ควรใช้ (น้ำมันเสื่อมสภาพแล้ว)

ชุดทดสอบโคลิฟอร์ม ในน้ำและน้ำแข็ง

จำนวนตัวอย่างที่ตรวจได้/ชุด

- มี 3 ขนาด คือ 5, 20 และ 50 ตัวอย่าง / ชุด

ความไวของชุดทดสอบ

จำนวนโคลิฟอร์มต่ำสุดที่ตรวจได้ 1 โคโลนีหรือ
1 ตัว ต่อ น้ำ 1 ซีซี

วิธีการทดสอบ

1. ผู้ตรวจสอบเช็ดมือทั้ง 2 ข้าง และเช็ดปากภาชนะบรรจุตัวอย่างให้ทั่วด้วยสำลีชุบแอลกอฮอล์

2. เขย่าภาชนะบรรจุตัวอย่างแรงๆ อย่างน้อย 25 ครั้ง

3. ฉีกซองหลอดฉีดยาตรงรอยฉีก แล้วดึงหลอดฉีดยาออกจากซอง (ระวังการปนเปื้อนของเชื้อจากภายนอกอย่าใช้ส่วนล่างของหลอดฉีดยาสัมผัสกับมือผู้ตรวจสอบหรือสิ่งอื่นๆ ในขั้นตอนที่ 3 ถึง 4)

4. ดูดตัวอย่างน้ำ 1 ซีซี (1 ml) แล้วฉีกลงบนกระดาษทดสอบโดยให้ปลายหลอดฉีดยาแตะถูกกระดาษทดสอบ (ระวังอย่าให้มือแตะถูกกระดาษทดสอบ)

5. รีดอากาศออกจากซองกระดาษทดสอบเบาๆ แล้วปิดซองให้สนิท

6. เก็บซองกระดาษทดสอบในที่มืด เช่น ลังชักหรือห่อด้วยกระดาษทึบแสง ที่อุณหภูมิห้องนาน 24 ชั่วโมง

การประเมินผล

ก่อนทดสอบ

ผ่าน

ไม่ผ่านหลังการทดสอบ

ไม่ผ่าน

ถ้าพบจุดแดงบนกระดาษทดสอบแสดงว่าน้ำ หรือน้ำแข็งนั้นมีการปนเปื้อนของเชื้อโคลิฟอร์ม ซึ่งไม่สมควรบริโภค (จำนวนจุดแดงบนกระดาษจะเท่ากับโคลิฟอร์มในน้ำ 1 ซีซี)

หมายเหตุ

- กรณีต้องเก็บตัวอย่างน้ำเอง

ใช้สำลีสับแอลกอฮอล์ เช็ดบริเวณที่ปล่อยน้ำออกแล้วปล่อยน้ำทิ้งสักครู่ จึงเก็บตัวอย่างน้ำใส่ถุงพลาสติกปราศจากเชื้อ 1 ให้ได้ประมาณสองส่วนสามของถุง ปิดปากถุงให้สนิทแล้วทำการทดสอบทันที

- กรณีตัวอย่างเป็นน้ำแข็ง

1. **น้ำแข็งหลอดในถุงพลาสติก** ให้ใช้สำลีสับแอลกอฮอล์เช็ดบริเวณปากถุงที่เปิด ถ้าใช้กรรไกรตัดให้เช็ดกรรไกรด้วย เทน้ำแข็งหลอดใส่ในถุงซิปลาสติกปราศจากเชื้อจนเกือบเต็ม (ระวังอย่าให้ตัวอย่างสัมผัสมือ และไม่เก็บน้ำแข็งที่ตกออกนอกถุง กลับใส่ในถุงเก็บตัวอย่าง)

2. **น้ำแข็งบดหรือน้ำแข็งจากเครื่องทำน้ำแข็ง** ให้ใช้ภาชนะที่ใช้ดักอยู่เดิม หรือใช้ภาชนะอื่นที่ล้างจนสะอาดแล้วดักน้ำแข็งใส่ในถุงพลาสติกปราศจากเชื้อจนเกือบเต็ม

หมายเหตุ หลังเก็บตัวอย่าง ให้ปิดปากถุงให้สนิท ปล่อยทิ้งไว้ให้ละลายจนหมด แล้วทำการทดสอบทันที

แนวทางการปฏิบัติเมื่อตรวจพบโคลิฟอร์มในน้ำและน้ำแข็ง

- น้ำดื่มและน้ำแข็งที่บรรจุในภาชนะที่ปิดสนิท ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการด้านควบคุมคุณภาพอาหาร เช่น เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.), เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นต้น
- ภาชนะที่ใช้สำหรับแบ่งมาดื่ม เช่น กระจิกน้ำ คูลเลอร์ ให้ล้างภาชนะใส่น้ำให้สะอาด และใช้น้ำที่สะอาดใส่ลงในภาชนะที่ใช้แบ่งดื่ม
- น้ำป่อ น้ำบาดาล ควรต้มน้ำให้เดือดก่อนใช้ดื่มหรือใช้คลอรีนฆ่าเชื้อโรคในอัตราส่วนที่เหมาะสม

ชุดทดสอบ โคลีฟอร์มในอาหาร

ตัวอย่างเป้าหมาย

- อาหารควบคุมตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เช่น นมพาสเจอร์ไรส์ นมมถั่วเหลือง อาหารบรรจุในภาชนะปิดสนิท ฯลฯ
- อาหารพร้อมบริโภคประเภท รถเข็น แผงลอย ร้านอาหารของโรงเรียน ฯลฯ

จำนวนตัวอย่างที่ตรวจได้/ชุด

- 30 ตัวอย่าง

ความไวของชุดทดสอบ

จำนวนโคลีฟอร์มต่ำสุดที่ตรวจได้ 10 โคโลนี หรือ 10 ตัว ในอาหาร 1 กรัม

วิธีการทดสอบ

- อาหารควบคุมตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข / อย. นมพาสเจอร์ไรส์ นมชั้นหวาน แยม เยลลี่ มาร์มาเลต อาหารบรรจุในภาชนะที่ปิดสนิท ซอสปรุงรส เต้าเจี้ยวฯ ให้ปฏิบัติข้อ 1-6 แล้วข้ามไปทำข้อ 9-10
- นมมถั่วเหลือง ใช้หลอดฉีดยาดูดตัวอย่าง 1 ซีซี แล้วทำตามเฉพาะข้อ 9-10 เท่านั้น
- อาหารพร้อมบริโภคประเภท อาหารรถเข็น แผงลอย อาหารในร้าน โรงเรียน ฯลฯ ให้ทำทุกข้อ

1. ผู้ตรวจสอบใช้สำลีชุบแอลกอฮอล์เช็ดมือทั้ง 2 ข้าง ซ้อน กรรไกร และภาชนะบรรจุอาหาร บริเวณที่ต้องเปิดภาชนะ
2. ใช้ไฟแช็กกลนกรรไกร ถือไว้ให้เย็นสักครู่แล้วตัดภาชนะบรรจุ (สามารถใช้ตะเกียงแอลกอฮอล์แทนไฟแช็ก)

3. ใช้ไฟแช็กลนร้อน แล้วถือไว้ให้เย็นสักครู่ (สามารถใช้ตะเกียงแอลกอฮอล์แทนไฟแช็ก)
4. ใช้ช้อนในข้อ 3 ตักตัวอย่างอาหาร ซึ่งอาหาร 11 กรัม ใส่ในถุงพลาสติกปราศจากเชื้อ
5. เทน้ำยา 1 จำนวน 1 ขวด ลงในถุงพลาสติก แล้วเขย่าถุงแรงๆ อย่างน้อย 25 ครั้ง

การประเมินผล

นับจำนวนจุดแดงบนกระดาษทดสอบ แล้วตัดสินตามตารางอ่านผล

ชนิดอาหาร	จำนวนจุดแดง	เกณฑ์ตัดสิน	จำนวนโคลิฟอร์มในอาหาร 1 กรัม
1. อาหารตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข			
1.1 แยม เยลลี่ นมข้นหวาน ซอสปรุงรส	0	✓	จำนวนจุดแดง X 10
อาหารในภาชนะปิดสนิท นมถั่วเหลือง เต้าเจี้ยวฯ	1 หรือ > 1	X	
1.2 นมพาสเจอร์ไรส์ ณ แหล่งผลิต	0 - 10 > 10	✓ X	
2. อาหารพร้อมบริโภค	0 - 4	✓	จำนวนจุดแดง X 100
ประเภทรถเข็น แผงลอย ร้านอาหาร / โรงเรียนฯ	5 หรือ > 5	X	

> = มากกว่า

✓ = ผ่าน

X = ไม่ผ่าน

- หมายเหตุ**
- อาหารพร้อมบริโภค ประเภทรถเข็น แผงลอย ร้านอาหาร / โรงเรียน ฯลฯ ใช้เกณฑ์คุณภาพของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
 - อาหารอื่นๆ สอบถามได้ที่สำนักคุณภาพและความปลอดภัย

ชุดทดสอบกรดเรตินโนอิกใน เครื่องสำอาง (กรดวิตามิน A)

เป็นชุดทดสอบเบื้องต้น สำหรับใช้ทดสอบสารห้ามใช้กรดเรตินโนอิก (กรดวิตามิน A) ในเครื่องสำอางประเภท ครีม หรือ โลชั่น สีว-ฝ้า-กันแดด กรดเรตินโนอิกหรือกรดวิตามินเอ อาจมีผลข้างเคียงทำให้เกิดการระคายเคืองผิวหนังมีอาการ แสบร้อนบวมแดง และทำให้ผิวไวต่อแสงที่สำคัญอาจทำให้เกิดความพิการของทารกในครรภ์

ความไวของชุดทดสอบ

ปริมาณต่ำสุดที่ตรวจพบได้ คือ ๐.๐๑๐% w/w, ในครีมชั้น ๐.๐๑๖% w/w ในครีมเหนียว และ ๐.๐๐๒% w/w ในโลชั่น

วิธีการทดสอบ

๑. สวมถุงมือแล้วใช้แท่งพลาสติกตักตัวอย่างครีมขนาดประมาณเม็ดถั่วลิสงหรือใช้หลอดดูดพลาสติกดูดและหยดตัวอย่างโลชั่น ๓ หยด ลงในงานหลุมพลาสติก

๒. ตักสารเคมีประมาณ ๑/๔ ของช่องใส่ลงในหลุมเดียวกับตัวอย่าง ใช้แท่งพลาสติกกดเบาๆ เพื่อให้สารเคมี สัมผัสกับตัวอย่างได้เต็มที่ ทิ้งไว้ประมาณ ๕-๑๐ นาที

๓. สังเกตสีที่เกิดขึ้นที่เกิร์ตของสารเคมีที่ทดสอบ

การประเมินผล

ผลที่ได้จากการทดสอบให้สังเกตสีที่เกิร์ตของสารเคมี หลังจากเติมสารเคมีลงในตัวอย่างประมาณ ๕-๑๐ นาทีโดยไม่ต้องคนตัวอย่างเข้ากันกับสารเคมี ก็จะได้ผลการทดสอบที่ชัดเจน(เพราะการคนจะทำให้สีของตัวอย่างซีดลงได้อย่างรวดเร็ว)จนอาจทำให้การอ่านผลนั้นผิดพลาดได้

๑. ในกรณีที่เกิดสีม่วงแดง จนถึงสีแดงขึ้นที่เกิร์ตของสารเคมีที่ใช้ ทดสอบแสดงว่าครีมหรือโลชั่นนั้นไม่มีกรดเรทีโนอิกเจือปนอยู่
๒. สำหรับครีมหรือโลชั่นที่ไม่มีกรดเรทีโนอิกเจือปนอยู่นั้นจะไม่เกิดสีม่วงแดงถึงสีแดงที่เกิร์ตของสารเคมีที่ใช้ทดสอบเครื่องสำอาง

ชุดทดสอบปรอทแอมโมเนียในเครื่องสำอาง

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ โดยศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๓ นครสวรรค์ได้พัฒนาชุดทดสอบสารปรอทในเครื่องสำอางขึ้นเพื่อตรวจสอบสารปรอทและสารประกอบของปรอทให้ครอบคลุมตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขเช่น เมอร์คิวริกไนเตรตเมอร์คิวริกออกไซด์ เมอร์คิวริกคลอไรด์ เป็นต้นโดยชุดทดสอบที่พัฒนาขึ้นใหม่ใช้หลักการทำปฏิกิริยาเคมีระหว่างน้ำยาทดสอบกับสารปรอทที่อยู่ในเครื่องสำอางเกิดเป็นสารประกอบเชิงซ้อนที่มีสีเฉพาะเมื่อทดสอบความถูกต้องเปรียบเทียบกับวิธีมาตรฐาน

ความไวของชุดทดสอบ

ความไว และความจำเพาะ ร้อยละ๙๒.๒, ๘๓.๓ และ ๑๐๐.๐ ตามลำดับ สามารถตรวจพบสารปรอทในระดับต่ำสุด ร้อยละ๐.๐๒ และ ๐.๐๖ โดยน้ำหนักในตัวอย่างครีม และครีมเบสเหนียวจากการพัฒนาชุดทดสอบดังกล่าว ช่วยให้การนำไปใช้งานในภาคสนามมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น โดยใช้เวลาดทดสอบไม่เกิน ๑ นาที

วิธีการทดสอบ

๑. ตักครีมด้วยไม้ตักตัวอย่างประมาณ๐.๒ กรัมหรือขนาดเท่ากับเมล็ดถั่วลิสง
๒. ป้ายครีมโดยรอบผนังด้านในของหลอดทดสอบหยดน้ำยาทดสอบประมาณ ๐.๒๕ มิลลิลิตรหรือ ๒๐ หยด ลงในหลอดทดสอบ
๓. ปิดฝาหลอดทดสอบคว่ำและหงายเบาๆ ประมาณ ๑๐-๒๐ ครั้ง
๔. อ่านผลการทดสอบทันที

การประเมินผล

หากน้ำยาที่กั้นหลอดทดสอบเปลี่ยนเป็นสีส้มหรือสีเหลืองอมส้มแสดงว่าตรวจพบสารปรอท แต่ถ้าน้ำยาทดสอบเป็นสีเขียวหรือไม่เปลี่ยนสี แสดงว่าตรวจไม่พบสารปรอท

ชุดทดสอบไฮโดรควิโนน ในครีมทาหน้า

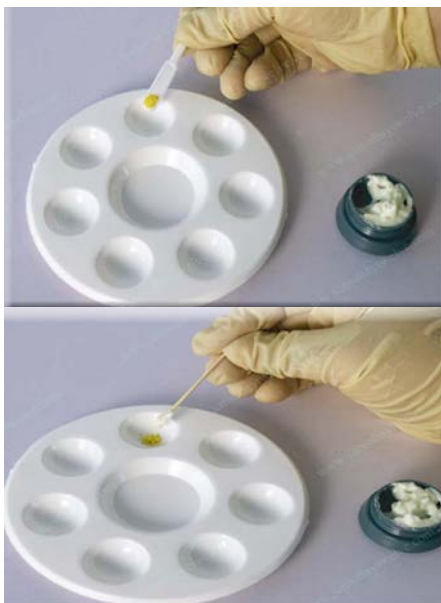

ความไวของชุดทดสอบ

ปริมาณต่ำสุดที่ตรวจพบได้ คือ ๐.๐๐๖% w/w ในครีมเบสเหนียว และ ๐.๐๑๔% w/w ในโลชั่น

ขั้นตอนการใช้ชุดทดสอบไฮโดรควิโนน-๒ ในครีมทาหน้า

วิธีการทดสอบ

๑. ใช้ก้านพลาสติกตักสารเคมีขนาดเท่าเม็ดถั่วเขียว ใส่ลงไปในจานหลุมพลาสติก ๑ หลุม

๒. ใช้ก้านไม้ปลายแบนตักครีมตัวอย่างขนาดครึ่งเม็ดถั่วลิสง หรือใช้หลอดหยดพลาสติกหยดโลชั่น ๓ หยด ใส่ในหลุมสารเคมี

๓. คนให้เข้ากันและสังเกตสีทันทีภายใน ๕ วินาทีนับจากเริ่มคนตัวอย่างกับสารเคมี ถ้าทิ้งไว้เกิน ๕ วินาทีอาจเกิดผลบวกกับสารอื่นในตัวอย่างได้

การประเมินผล

ผลบวก : เกิดสีเขียวถึงสีน้ำเงินดำ และต้องส่งยืนยันผลที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เนื่องจากมีสารอื่นที่ ให้สีเขียวถึงสีน้ำเงินด้วย เช่น sodium sulfite, sodium metabisulfite, tocopherol, ascorbic acid เป็นต้น

ผลลบ : สีเดิมของตัวอย่าง หรือเกิดสีน้ำตาล หรือสีเขียวอ่อน หลังจาก ๕ วินาทีไปแล้ว ชุดทดสอบนี้ ปริมาณต่ำสุดที่ตรวจพบได้ในครีม ครีมเบสเหนียว และโลชั่น ๐.๐๐๖ , ๐.๐๐๗ และ ๐.๐๑๔% w/w ตามลำดับ

รายชื่อผู้แทนจำหน่ายชุดทดสอบอย่างง่าย

ลำดับ	ชุดทดสอบ	หน่วยงาน	โทรศัพท์	ปริมาณ
๑	ชุดทดสอบฟอร์มาลิน	องค์การเภสัชกรรม	๐๒-๒๐๓-๘๘๓๔ Fax ๐๒-๖๔๔๘๘๘๒	๑ ตย./ชุด
๒	ชุดตรวจสอบเตียรอยด์	ร้านผลิตภัณฑ์กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	๐๒-๙๕๑-๐๐๐๐ ต่อ ๙๘๔๖๓ Fax ๐๒-๙๖๕-๙๗๔๕	๒๐ ตย./ชุด
๓	ชุดทดสอบปริมาณกรดน้ำส้มในน้ำส้มสายชู	บจก.ยูแอนดีวี โฮลดิ้ง (ไทยแลนด์)	๐๒-๙๕๐-๗๗๓๒-๔๒, ๐๘๖-๘๙๐๒๑๑๘	๓๐ ตย./ชุด
๔	ชุดทดสอบกรดแอสซอร์	บจก.ยูแอนดีวี โฮลดิ้ง (ไทยแลนด์)	๐๒-๙๕๐-๗๗๓๒-๔๒, ๐๘๖-๘๙๐๒๑๑๘	๑๐๐ ตย./ชุด
๕	ชุดทดสอบบอแรกซีในอาหาร	องค์การเภสัชกรรม	๐๒-๒๐๓-๘๘๓๔ Fax ๐๒-๓๕๔-๘๘๕๑	๕๐ ตย./ชุด
๖	ชุดทดสอบโซเดียมไฮโดรซัลไฟด์	องค์การเภสัชกรรม	๐๒-๒๐๓-๘๘๓๔ Fax ๐๒-๓๕๔-๘๘๕๑	๑๐๐ ตย./ชุด
๗	ชุดทดสอบซาลิซิลิก	องค์การเภสัชกรรม	๐๒-๒๐๓-๘๘๓๔, ๐๒-๓๕๔-๘๘๕๑	๕๐ ตย./ชุด
๘	ชุดทดสอบสารเร่งเนื้อแดง (Salbutamol)	บจก.เคริชอินเตอร์เนชั่นแนล	๐๒-๙๙๐-๓๘๐๕, ๐๘๑-๖๖๐๓๘๔๒	๑๐๐ ตย./ชุด
๙	ชุดทดสอบสีสังเคราะห์ในอาหารห้ามใช้สี	บจก.ยูแอนดีวี โฮลดิ้ง (ไทยแลนด์)	๐๒-๙๕๐-๗๗๓๒-๔๒, ๐๘๖-๘๙๐๒๑๑๘	๒๐ ตย./ชุด
๑๐	ชุดทดสอบไฮโดรควิโนน-๒	ร้านผลิตภัณฑ์กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	๐๒-๙๕๑-๐๐๐๐ ต่อ ๙๘๔๖๓ Fax ๐๒-๙๖๕-๙๗๔๕	๒๐ ตย./ชุด
๑๑	ชุดทดสอบปรอทแอมโมเนีย	ร้านผลิตภัณฑ์กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	๐๒-๙๕๑-๐๐๐๐ ต่อ ๙๘๔๖๓ Fax ๐๒-๙๖๕-๙๗๔๕	๒๐ ตย./ชุด
๑๒	ชุดทดสอบเรทีโนอิก	บจก.ยูแอนดีวี โฮลดิ้ง (ไทยแลนด์)	๐๒-๙๕๐-๗๗๓๒-๔๒, ๐๘๖-๘๙๐๒๑๑๘	๒๐ ตย./ชุด
๑๓	แผ่นเทียบสีความกระด้าง	ศูนย์ห้องปฏิบัติการกรมอนามัย	๐๒-๙๖๘-๗๖๐๐	๑๐๐ แผ่น/ กล่อง
๑๔	ชุดทดสอบวัดความกระด้าง HARDESS	บจก.ทีทีเคชายเอนซ์	๐๒-๙๙๐-๗๖๓๘, ๐๘๖-๗๕๔๒๑๑๓	๑ SET
๑๕	ชุดทดสอบคลอรีน	บจก.ทีทีเคชายเอนซ์	๐๒-๙๙๐-๗๖๓๘, ๐๘๖-๗๕๔๒๑๑๓	๑ SET

ลำดับ	ชุดทดสอบ	หน่วยงาน	โทรติดต่อ	ปริมาณ
๑๖	น้ำยาตรวจวัดปริมาณไอโอดีน (I-Reagent)	สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้มหาวิทยาลัยมหิดล	๐๒-๔๔๑-๙๐๒๐-๔ ต่อ ๑๓๐๘ Fax ๐๒-๔๔๑-๐๔๗๙	๑๐๐ ตย./ชุด
๑๗	ชุดทดสอบวัดสารโพลาร์ในน้ำมัน	ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๗ อุบลราชธานี	๐๔๕-๓๑๒-๒๓๐ Fax ๐๔๕-๓๑๒-๒๓๐ ต่อ ๑๐๔	๒๕ ตย./ชุด
๑๘	ชุดทดสอบยาฆ่าแมลง TM-kit	ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๒ อุตรธานี	๐๔๒-๒๐๗-๓๖๔	๓๐ ตย./ชุด
๑๙	ชุดทดสอบยาฆ่าแมลง GT ๓๐ นาที	ห้างจีทีพาณิชย์	๐๒-๘๗๙-๕๘๐๕ Fax ๐๒-๘๗๙-๕๘๐๗	๓๐ ตย./ชุด
๒๐	ชุดทดสอบโคลิฟอร์มในน้ำดื่มและน้ำแข็ง	บจก.ยูแอนดีวี โฮลดิ้ง (ไทยแลนด์)	๐๒-๙๕๐-๗๗๓๒-๔๒, ๐๘๖-๘๙๐๒๑๑๘	๒๐ ตย./ชุด
๒๑	ชุด swab test (SI-๒)	ศูนย์ห้องปฏิบัติการกรมอนามัย	๐๒-๙๖๘-๗๖๐๐	๑ ตย./ขวด
๒๒	ไม้ Swab	ศูนย์ห้องปฏิบัติการกรมอนามัย	๐๒-๙๖๘-๗๖๐๐	-
๒๓	Petrifilm AC	บริษัท ดีเคเอสเอช (ประเทศไทย) จำกัด	๐๘๑-๖๑๙-๙๓๒๕	๑๐๐ แผ่น/ กล่อง
๒๔	Petrifilm YM	บริษัท ดีเคเอสเอช (ประเทศไทย) จำกัด	๐๘๑-๖๑๙-๙๓๒๕	๑๐๐ แผ่น/ กล่อง
๒๕	Petrifilm St	บริษัท ดีเคเอสเอช (ประเทศไทย) จำกัด	๐๘๑-๖๑๙-๙๓๒๕	๕๐ แผ่น/ กล่อง
๒๖	Staph Express Disk	บริษัท ดีเคเอสเอช (ประเทศไทย) จำกัด	๐๘๑-๖๑๙-๙๓๒๕	๑๐๐ แผ่น/ กล่อง
๒๗	Compack Dry EC	บริษัท ออสคอน จำกัด	๐๘๙-๔๙๙๗๗๒๑	๒๔๐ แผ่น/ กล่อง
๒๘	ชุดทดสอบยาฆ่าแมลงตกค้างในผักผลไม้ (MJPk)	บริษัท G๙ จำกัด	๐๙๐-๘๘๘๕๑๘๘	๑๐ ตย./กล่อง
๒๙	ชุดทดสอบเบื้องต้น	ร้านแสนสบาย ๑๒ http://www.sansabaytwelve.com/Testkit.php	๐๘๔-๗๓๑๗๒๔๕ ๖๒๑/๑๓ ซ.ประตู่ ๕๕ แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ ๑๐๑๒๐	
๓๐	ชุดทดสอบเบื้องต้น	องค์การเภสัชกรรม	๐๒-๒๐๓-๘๘๓๔ Fax ๐๒-๓๕๔-๘๘๕๑	

ลำดับ	ชุดทดสอบ	หน่วยงาน	โทรติดต่อ	ปริมาณ
๓๑	ชุดทดสอบอะฟลาท็อกซิน	http://www.highents.com/blog/๒๐๑๐/๐๒/ชุดทดสอบอะฟลาท็อกซิน/	อุทยานวิทยาศาสตร์ ประเทศ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ๐-๒๕๖๔-๗๘๙๕	
๓๒	ชุดทดสอบปรอท ในเครื่องสำอางนศรสวรรค์	ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๓ นครสวรรค์	๐-๕๖๒๔-๕๖๑๘-๒๐	๕๐ ตย./กล่อง และ ๑๐ ตย./ กล่อง

รายชื่อศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์

๑. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๑ เชียงใหม่ -เลขที่ ๑๙๑ หมู่ ๘ ต.ดอนแก้ว อ.แมริม จ.เชียงใหม่ ๕๐๑๘๐ โทร ๐-๕๓๑๑-๒๑๘๘-๙๐ โทรสาร ๐-๕๓๑๑-๒๑๙๔
๒. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๑/๑ เชียงรายเลขที่ ๑๔๘ หมู่ ๓ ต.นางแล อ.เมือง จ.เชียงราย ๕๗๑๐๐ โทร ๐-๕๓๑๗-๖๒๒๕-๖ โทรสาร ๐-๕๓๑๗-๖๒๒๔
๓. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๒ พิษณุโลก ศูนย์ราชการตำบลหัวรอหมู่ ๕ ต.หัวรอ อ.เมือง จ.พิษณุโลก ๖๕๐๐๐ โทรศัพท์ ๐-๕๕๓๒-๒๘๒๔-๖ โทรสาร ๐-๕๕๓๒-๒๘๒๔-๖ ต่อ ๑๒๑
๔. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๓ นครสวรรค์ เลขที่ ๒๖๗ หมู่ ๘ ถ.นครสวรรค์-กำแพงเพชร ต.นครสวรรค์ตก อ.เมือง จ.นครสวรรค์ ๖๐๐๐๐ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๕๖๒๔-๕๖๑๘-๒๐
๕. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๕ สมุทรสงคราม เลขที่ ๑๓๖ หมู่ ๔ ถ.เอกชัย ต.ลาดใหญ่ อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม ๗๕๐๐๐ โทร ๐-๓๔๗๒-๐๖๖๘-๗๑ โทรสาร ๐-๓๔๗๒-๐๕๔๐
๖. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๖ ชลบุรี เลขที่ ๕๙/๒ หมู่ ๓ ถ.อบต.เสม็ด ต.เสม็ด อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๐๐ โทร ๐-๓๘๗๘-๔๐๐๖-๗ ๐-๓๘๔๕-๕๒๓๕ ๐-๓๘๔๕-๕๓๗๙ ๐-๓๘๔๕-๕๒๐๐ โทรสาร ๐-๓๘๔๕-๕๑๖๕
๗. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๗ ขอนแก่น เลขที่ ๔๐๐/๒ ถ.หน้าศูนย์ราชการ อ.เมือง จ.ขอนแก่น ๔๐๐๐๐ โทร ๐-๔๓๒๔-๐๘๐๐ โทรสาร ๐-๔๓๒๔-๐๘๔๕
๘. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๘ อุตรธานี เลขที่ ๕๔ หมู่ ๑ ต.หนองไผ่ อ.เมือง จ.อุตรธานี ๔๑๓๓๐ โทร ๐-๔๒๒๐-๗๓๖๔-๖ โทรสาร ๐-๔๒๒๐-๗๓๖๗
๙. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๙ นครราชสีมา -เลขที่ ๕๔ หมู่ ๙ ถ.ราชสีมา-โชคชัย ต.หนองบัวศาลา อ.เมือง จ.นครราชสีมา ๓๐๐๐๐ โทร ๐-๔๔๓๔-๖๐๐๕-๑๓ โทรสาร ๐-๔๔๓๔-๖๐๑๘
๑๐. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๑๐ อุบลราชธานี เลขที่ ๘๒ หมู่ ๑๑ ถ.คลังอาวุธ ต.ขามใหญ่ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐ โทร ๐-๔๕๓๑-๒๒๓๐-๓ โทรสาร ๐-๔๕๓๑-๒๒๓๐-๓ ต่อ ๑๐๔
๑๑. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๑๑ สุราษฎร์ธานี เลขที่ ๑๐๒ นิคมชอย ๒ หมู่ ๙ ต.ขุนทะเล อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี ๘๔๑๐๐ โทร ๐-๗๗๓๕-๕๓๐๑-๖ โทรสาร ๐-๗๗๓๕-๕๓๐๐
๑๒. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๑๑/๑ ภูเก็ต เลขที่ ๑๔๑ หมู่ ๔ ต.ศรีสุนทร อ.กลาง จ.ภูเก็ต ๘๓๑๑๐ โทร ๐-๗๖๓๕-๒๐๔๑-๒ โทรสาร ๐-๗๖๓๕-๒๐๔๔
๑๓. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๑๒ สงขลา เลขที่ ๖๑๖/๑ หมู่ ๒ ต.พะวง อ.เมือง จ.สงขลา ๙๐๑๐๐ โทร ๐-๗๔๔๔-๗๐๒๔-๘ โทรสาร ๐-๗๔๓๓-๐๒๑๕

๑๔. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๑๒/๑ ต.รัง เลขที่ ๑๕๓ หมู่ ๔ ต.บ้านควน อ.เมือง จ.ตรัง
๙๒๐๐๐ โทร ๐-๗๕๕๐-๑๐๕๐-๓ โทรสาร ๐-๗๕๕๐-๑๐๕๖
๑๕. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๔ (ศูนย์รวมบริการ) เลขที่ ๘๘/๗ ถ.ติวานนท์ อ.เมือง
จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐ โทรศัพท์ (๐๒) ๙๖๕ ๙๗๕๒-๕๓ แฟกซ์ ๐ ๒๙๖๕ ๙๗๕๔

บทที่ ๕

แนวทางการปฏิบัติงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ

การปฏิบัติงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการทำงานที่สำคัญโดยเน้นการทำงานเชิงรุกในพื้นที่ มีการเผยแพร่ความรู้ที่ถูกต้อง และจำเป็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพต่างๆ มีการจัดกระบวนการเชื่อมโยง เพื่อให้ภาคีเครือข่าย ตลอดจนประชาชนในชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังความเสี่ยงให้กับตนเอง ครอบครัว ไปจนถึงชุมชน ส่วนการดำเนินมาตรการทางกฎหมายจะใช้กรณีที่จำเป็นเร่งด่วน และเกิดผลเสียหายรุนแรง พนักงานเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นทุกแห่ง สามารถดำเนินการตามขอบเขตอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ยกเว้นพนักงานกรุงเทพมหานครที่ไม่สามารถดำเนินการตามขอบเขตอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ยังไม่ได้มอบอำนาจดังกล่าวให้แก่กรุงเทพมหานคร อย่างไรก็ตาม กรุงเทพมหานครสามารถดำเนินการเปรียบเทียบปรับและดำเนินคดีกับผู้กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ แต่ในส่วนของ การเปรียบเทียบปรับเฉพาะเมืองพัทยา เทศบาล และอบต. เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ยังไม่ได้มอบอำนาจให้แก่หน่วยงานดังกล่าว ดังนั้นหากต้องมีการดำเนินคดีตามกฎหมาย จึงต้องประสานความร่วมมือและส่งต่อข้อมูลไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอและจังหวัดดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

แนวทางการปฏิบัติงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและจัดทำแผนการดำเนินงาน
๒. การตรวจสอบผลิตภัณฑ์สุขภาพ ณ สถานที่จำหน่าย
๓. การตรวจสอบสถานที่ผลิตอาหาร เฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับการถ่ายโอนภารกิจ
๔. การสร้างและพัฒนาเครือข่ายการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคระดับพื้นที่

๕.๑ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและจัดทำแผนการดำเนินงาน

การดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ ผู้ปฏิบัติหน้าที่จำเป็นต้องมีการจัดทำและพัฒนาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้วางแผนการดำเนินงาน ตลอดจนการติดตามเฝ้าระวัง ป้องกัน มิให้เกิดปัญหาต่อผู้บริโภคในอนาคต โดยแนวทางการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาฐานข้อมูล มีดังนี้

๑. สำรวจ รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข ดังนี้

๑.๑ ข้อมูลสถานประกอบการในชุมชน เช่น ร้านขายของชำ ตลาดนัด และรถเร่ เป็นต้น

๑.๒ ข้อมูลภาคีเครือข่ายภาครัฐและเอกชน เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) อย.น้อย เยาวชนสาธารณสุขในโรงเรียน (ยสร.) ผู้นำชุมชน อาสาสมัครสาธารณสุข (ออส.) อสม. ผู้ประกอบการ และสื่อมวลชน เป็นต้น

๒. วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปข้อมูล โดยพิจารณาแนวโน้มของการเกิดปัญหาด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในพื้นที่

๓. รวบรวมหรือศึกษาข้อมูลการดำเนินงานของหน่วยงาน และสรุปข้อมูลเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนดำเนินงานต่อไป

๔. จัดระบบในการรวบรวมข้อมูลด้านวิชาการ หรือหาช่องทางในการเชื่อมโยงข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ เพื่อให้ง่ายต่อการค้นคว้า หรือใช้อ้างอิง

ทั้งนี้การจัดทำแผนการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพควรครอบคลุมตามภารกิจที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๑ ปี ๒๕๔๕ จำนวน ๔ ภารกิจ คือ

๑. การผลิตสื่อและหรือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านอาหารและยา

๒. การเสริมสร้างศักยภาพผู้บริโภคด้านความรู้ในการบริโภคและเรียกร้องสิทธิอันชอบธรรม

๓. การสร้างและขยายเครือข่ายการมีส่วนร่วมในงานคุ้มครองผู้บริโภคในท้องถิ่น

๔. การตรวจสอบติดตามคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ (อาหาร ยา เครื่องสำอาง วัตถุอันตราย และเครื่องมือแพทย์) ในสถานที่จำหน่ายตามที่ระบุใน พ.ร.บ.แต่ละประเภท

หมายเหตุ : การจัดทำแผนของท้องถิ่นตามภารกิจที่ ๔ ให้อ้างอิงคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ๆ

๕.๒ การตรวจสอบผลิตภัณฑ์สุขภาพ ณ สถานที่จำหน่าย

ปัจจุบันปัญหาผลิตภัณฑ์สุขภาพด้านอาหารและเครื่องสำอางที่มักตรวจพบ ณ สถานที่จำหน่าย ดังนี้ ๑) ปัญหาด้านอาหาร เช่น อาหารไม่มีเลขสารบบอาหาร ฉลากไม่ถูกต้อง อาหารปลอม อาหารผิดมาตรฐาน อาหารเสริมที่โฆษณาโอ้อวดเกินจริง ๒) ปัญหาด้านเครื่องสำอาง เช่น เครื่องสำอางไม่มีฉลากภาษาไทย ฉลากไม่ครบถ้วน ไม่มีเลขที่จดแจ้ง ครีมหน้าขาว ครีมกำจัดสิว ฝ้า ที่ผสมสารห้ามใช้ โดยการแก้ปัญหาดังกล่าวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการตรวจสอบได้ ๒ กรณี คือ

กรณีที่ ๑ การตรวจสอบเฝ้าระวัง เช่น การตรวจแนะนำร้านชำ เพื่อสำรวจผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีการจำหน่ายในชุมชน ตรวจสอบฉลาก การโฆษณาทางสื่อต่างๆ

กรณีที่ ๒ ตรวจสอบเรื่องร้องเรียน กรณีที่มีการร้องเรียนจากผู้บริโภค

ทั้งนี้ในการตรวจสอบของเขตกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยาสามารถดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติม ณ สถานที่ผลิตน้ำบริโภคและน้ำแข็งตามหลักเกณฑ์และวิธีการผลิตที่ดี (GMP)

๕.๒.๑ กรณีที่ ๑ การตรวจสอบเฝ้าระวังผลิตภัณฑ์สุขภาพ ณ สถานที่จำหน่าย มีขั้นตอน ดังนี้

๑) จัดทำแผนการดำเนินงานประจำปี

๒) ศึกษาข้อมูลของสถานประกอบการที่จะไปตรวจสอบ เช่น ประวัติการได้รับอนุญาต การกระทำความผิด ผลการตรวจครั้งก่อน เป็นต้น และจัดทำอนุมัติเดินทางไปปฏิบัติราชการเสนอผู้บังคับบัญชาอนุมัติ พร้อมทั้งจัดเตรียมเอกสารและวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการตรวจสอบสถานประกอบการ เช่น บันทึกรายการตรวจสอบสถานที่ผลิต บันทึกรายการจำหน่าย บันทึกรายการยึด บันทึกรายการอายัด บันทึกรายการเก็บตัวอย่างและบันทึกรายการถอนการอายัด เป็นต้น

๓) พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการ โดยก่อนเข้าตรวจสอบให้แสดงตนต่อผู้รับอนุญาตหรือผู้แทนสถานที่ และแจ้งวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบ กรณีเมื่อได้รับการร้องขอให้แสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ในแต่ละ พ.ร.บ.

๔) พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการว่ามีการดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เช่น ใบอนุญาต เป็นต้น พร้อมทั้งตรวจสอบผลิตภัณฑ์และฉลาก ว่ามีการดำเนินการตามกฎหมายหรือไม่

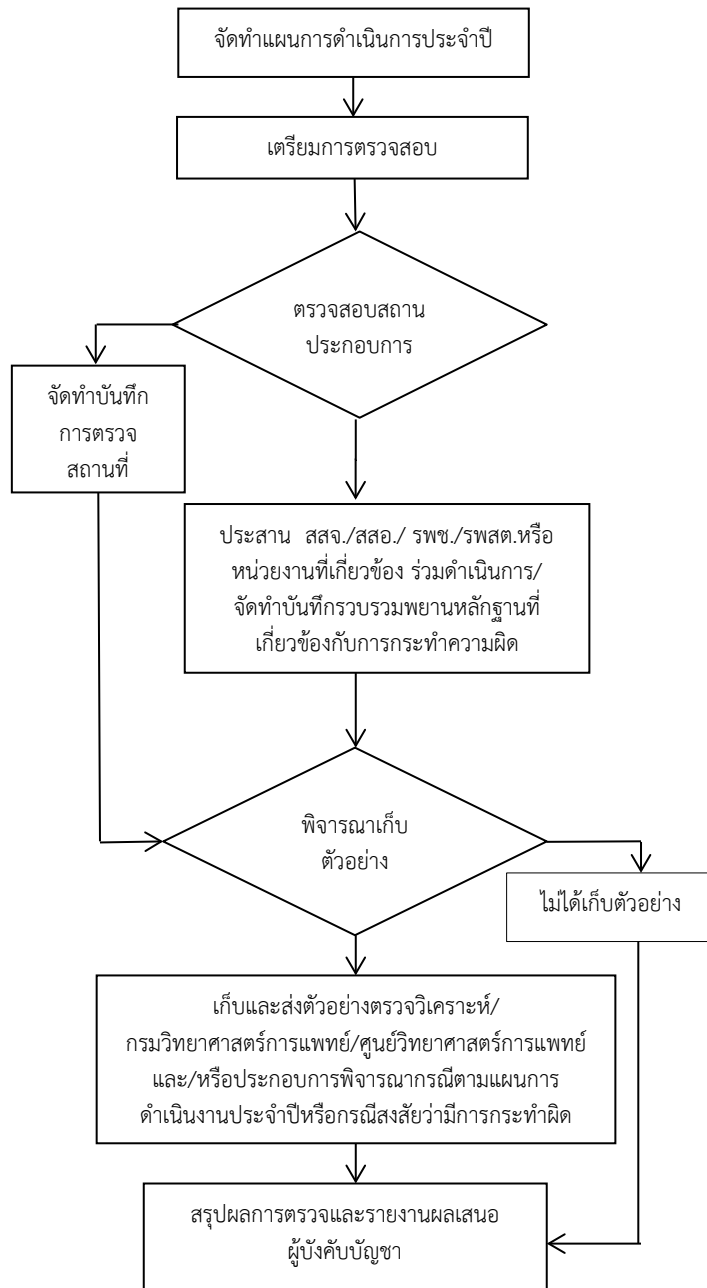
- ในกรณีไม่พบการกระทำความผิดให้เขียนบันทึกรายการตรวจสอบสถานที่

- ในกรณีที่พบการกระทำความผิดให้จัดทำบันทึกรายการตรวจสอบสถานที่และบันทึกรายการจำหน่าย พร้อมทั้งพิจารณาจัดทำบันทึกที่เกี่ยวข้อง เช่น บันทึกรายการเก็บตัวอย่าง บันทึกรายการยึด บันทึกรายการอายัด เป็นต้น

๕) พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาดำเนินการเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ ส่งตรวจวิเคราะห์ตามแผนการดำเนินงานประจำปี และ/หรือเก็บตัวอย่าง ผลิตภัณฑ์กรณีที่มีอาการผิดปกติ กฎหมาย จากนั้นให้ดำเนินการจัดทำหนังสือส่งตรวจวิเคราะห์เพื่อนำตัวอย่างส่งตรวจวิเคราะห์ที่ศูนย์/กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือหน่วยงานห้องปฏิบัติการที่สำนักงานฯ รับรอง และ/หรือเก็บตัวอย่างประกอบการพิจารณาโดยจัดส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการตรวจสอบข้อมูลผลิตภัณฑ์ต่อไป

๖) จัดทำสรุปผลการตรวจสอบเพื่อรายงานผลเสนอผู้บังคับบัญชาทราบ

กรณีที่ ๑ แผนผังขั้นตอนการตรวจสอบเฝ้าระวังสถานประกอบการ

๕.๒.๒ กรณีที่ ๒ การตรวจสอบเรื่องร้องเรียน มีขั้นตอน ดังนี้

- ๑) รับเรื่องร้องเรียนผ่านช่องทางต่างๆ เช่น โทรศัพท์ โทรสาร จดหมาย/หนังสือ (ร้องเรียน) เว็บไซต์ มาด้วยตนเอง เป็นต้น จากนั้นพิจารณาข้อมูลที่ได้รับร้องเรียนตามหลักเกณฑ์การพิจารณากลับกรองเรื่องร้องเรียนเบื้องต้น
- ๒) พิจารณาเรื่องร้องเรียนว่าเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพหรือไม่ดังนี้

- กรณีเรื่องร้องเรียนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ให้ส่งต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการ และแจ้งผู้ร้องเรียนทราบถึงช่องทางการติดตามผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

- กรณีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ เช่น กรณีที่พบความบกพร่องของผลิตภัณฑ์ที่เห็นได้ชัดเจน กรณีที่พบโฆษณาโอ้อวด หลอกหลวงหรือทำให้เข้าใจผิด กรณีที่พบการผลิต หรือขาย ผลิตภัณฑ์ที่ห้าม หรือมีสารที่ห้ามใช้ ได้รับอันตรายจากการบริโภค หรือใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพ เป็นต้น ให้ดำเนินการตามขั้นตอน ในข้อ ๓ - ๖ ตามลำดับ

๓) ผู้รับเรื่องทำการบันทึกข้อมูลในระบบงานรับเรื่องร้องเรียน โดยรายละเอียดในการสอบถามผู้ร้องเรียนและบันทึก ได้แก่

- วันที่ และเวลารับเรื่องร้องเรียน
- รายละเอียดของผู้ร้องเรียน เช่น ชื่อ เพศ อาชีพ อายุที่อยู่ หรือที่ทำงาน หมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อกลับให้ครบถ้วน เพื่อความสะดวกในการติดต่อกลับผู้ร้องเรียน

- รายละเอียดของวันเวลาที่เกิดเหตุเหตุการณ์ที่เป็นสาเหตุ ความเสียหาย มูลเหตุและปัจจัยอย่างไรที่อาจทำให้เกิดผลต่อผู้บริโภคหรือสิ่งแวดล้อมอย่างไร สาเหตุของการร้องเรียน

- สถานที่เกิดเหตุให้ระบุชื่อสถานที่ เลขที่ ซอย หมู่บ้าน ถนน แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ หมายเลขโทรศัพท์สถานีตำรวจในเขตรับผิดชอบลักษณะของสถานที่ ชื่อเจ้าของสถานที่ หากเป็นที่พักอาศัย มิได้ประกอบกิจการที่เปิดเผย ให้ระบุไว้ด้วย ข้อมูลการได้รับอนุญาตของสถานประกอบการนั้น (ถ้ามี) หรือรายละเอียดอื่นๆ ที่ต้องการแจ้งรวมถึงแผนที่แสดงเส้นทางไปยังสถานที่ที่ถูกร้องเรียน

- รายชื่อและจำนวนผู้ที่เกี่ยวข้อง
- รายละเอียด ผลิตภัณฑ์ที่ร้องเรียน เช่น ชื่อผลิตภัณฑ์ ประเภทผลิตภัณฑ์ เครื่องหมายการค้า ตราของผลิตภัณฑ์ รุ่นการผลิต (Lot.No.) ชื่อที่อยู่ของผู้ผลิต/ผู้นำเข้า/ผู้จำหน่ายแหล่งที่มาของผลิตภัณฑ์ที่ผู้ร้องเรียนได้ทราบ และวันเดือนปีที่ได้รับมา เช่น ชื่อมา/ได้รับแจกมาเมื่อวันที่.....โดยให้ระบุความผิดปกติของผลิตภัณฑ์ (เช่น ไม่มีเลขทะเบียน มีสิ่งแปลกปลอมในผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งผิดปกติอื่นๆ ฉลาก ผลิตภัณฑ์นั้นมีฉลากหรือไม่ หรือมีฉลากที่มีข้อความอันน่าสงสัย

- ร้องเรียนโฆษณาให้ระบุประเภทของสื่อ เช่น สื่อหนังสือ ฉบับวันที่ ชื่อคอลัมน์ เขียนโดยใคร เลขที่หน้า สื่อทางวิทยุ เช่น คลื่นความถี่ ผู้จัดการ เวลาที่ออกอากาศ ระบุข้อความโฆษณาอันน่าสงสัย

- พยานหลักฐานที่ได้รับจากผู้ร้องเรียน เช่น ตัวอย่าง ยา ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เครื่องสำอาง และรูปภาพหรือข้อความที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

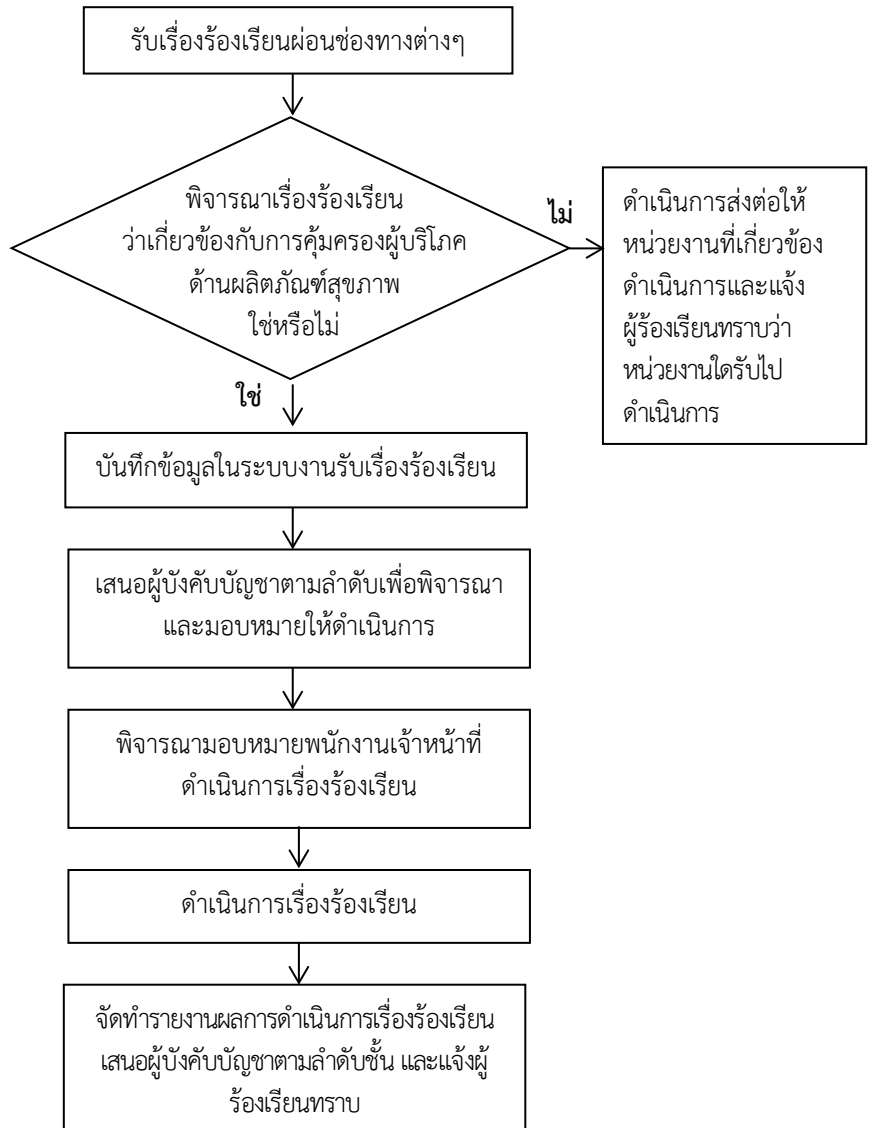
๔) เสนอเรื่องร้องเรียนให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อให้พิจารณา

๕) ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน

๖) พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน โดยสืบสวนวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาโดยอาจประสานงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ระดับจังหวัด/อำเภอ เพื่อร่วมดำเนินการและ/หรือ วางแผนร่วมดำเนินการแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ อาจจะมีการประสานหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง เช่น อย. หรือหน่วยงานด้านการปราบปราม เช่น ตำรวจ เจ้าหน้าที่ศุลกากร เจ้าหน้าที่จากหน่วยงาน DSI เป็นต้น เพื่อดำเนินการตรวจสอบสถานที่ การยึด การอายัด เก็บตัวอย่างส่งตรวจวิเคราะห์ (ถ้ามี) บันทึกภาพและบันทึกหลักฐานในส่วนที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำไปประมวลหลักฐานประกอบการดำเนินคดี หรือส่งมอบพยานหลักฐานให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

๗) จัดทำรายงานผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียนเสนอผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น และจัดทำหนังสือแจ้งผู้ร้องเรียนทราบผลการดำเนินการต่อไป

กรณีที่ ๒ แผนผังการจัดการเรื่องร้องเรียนด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ

หน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องร้องเรียน

เรื่องร้องเรียน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๑. ได้รับอันตรายจากการบริโภคหรือใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพ ต่างๆที่ได้ปฏิบัติตามวิธีใช้คำแนะนำหรือข้อควรระวัง	๑. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) สายด่วนอย. ๑๕๕๖ และ โทรศัพท์ ๐ ๒๕๕๐ ๗๓๕๔-๕ อีเมลล์ ๑๕๕๖@fda.moph.go.th ๒. กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัด
๒. พบเห็นสถานที่ผลิตอาหารยาเครื่องสำอางวัตถุอันตรายที่ใช้ใน บ้านเรือนและเครื่องมือแพทย์ที่ดูแล้วน่าจะไม่ปลอดภัยแก่ผู้บริโภค	
๓. พบโฆษณาโอ้อวดหลอกลวงหรือทำให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์สุขภาพ	
๔. พบความบกพร่องของผลิตภัณฑ์สุขภาพที่เห็นชัดเจน เช่น ไม่แสดงฉลากภาษาไทย แสดงฉลากไม่ครบถ้วน	
๕. พบการผลิตนำเข้าหรือขายยาและวัตถุเสพติดโดยไม่ได้รับ อนุญาต	
๖. พบการผลิตนำเข้าหรือขายผลิตภัณฑ์สุขภาพปลอมผิดมาตรฐาน ไม่ปลอดภัยในการใช้	
๗. พบการผลิตหรือขายผลิตภัณฑ์ห้ามหรือมีสารห้ามใช้ เช่น ยาชุดครีมทาฝ้าที่มีไฮโดรควิโนน หรืออาหารผสมบอแรกซ์ อาหารทะเลแช่ฟอร์มาลีน	
๘. พบเห็นการขายตรงสินค้าโดยไม่ได้รับอนุญาต	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) โทรศัพท์ ๑๑๖๖, ๐๔๔-๒๔๓๗๙๘
๙. สินค้าราคาแพง (ในที่นี้รวมถึงราคาของผลิตภัณฑ์สุขภาพด้วย)	กรมการค้าภายในกระทรวงพาณิชย์ โทรศัพท์ ๑๕๖๙ พาณิชย์จังหวัดทุกจังหวัด
๑๐. พบแพทย์ไม่มีจรรยาบรรณหลอกลวงทำให้คนไข้ได้รับอันตราย แพทย์สั่งจ่ายยาผิดประเภทไม่ตรงกับโรคที่เป็น	แพทยสภาโทรศัพท์ ๐ ๒๕๕๐ ๑๘๘๑ และ ๐ ๒๕๕๐ ๑๘๘๖
๑๑. สงสัยว่าคลินิกที่ให้การรักษาคือคลินิกเถื่อนไม่ได้รับอนุญาต	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ โทรศัพท์ ๐๒ ๕๕๐ ๑๓๓๗-๘

๕.๒.๓ ความผิดที่พบบ่อยเกี่ยวกับการตรวจสอบอาหารและเครื่องสำอาง ณ สถานที่จำหน่าย

เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการตรวจเฝ้าระวังหรือเรื่องร้องเรียนด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพด้านอาหารและเครื่องสำอางในพื้นที่ พบว่ามีกรณีความผิดที่อาจพบได้ในพื้นที่ ดังนี้

๑) พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

ลำดับ ที่	ประเด็นความผิด		บทกำหนดโทษ	
	มาตรา	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษที่กำหนด
๑	๖(๑๐)	ฝ่าฝืนประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวกับกำหนดประเภทและชนิดอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือที่จำหน่าย ซึ่งจะต้องมีฉลาก ข้อความในฉลาก เงื่อนไข และวิธีการแสดงฉลาก ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการโฆษณาในฉลาก	๕๑	ปรับไม่เกินสามหมื่นบาท
๒	๒๕(๑)	ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ซึ่งอาหารไม่บริสุทธิ์	๕๘	จำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
๓	๒๕(๒)	ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ซึ่งอาหารปลอม	๕๙	จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท
๔	๒๕(๓)	ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ซึ่งอาหารผิดมาตรฐาน	๖๐	ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
๕	๔๐	ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาคุณสมบัติ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารอันเป็นเท็จหรือเป็นการหลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อโดยไม่สมควร	๗๐	จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
๖	๔๑	โฆษณาคุณสมบัติ คุณภาพหรือสรรพคุณของอาหารทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ทางฉายภาพ ภาพยนตร์ หรือหนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์อื่นหรือด้วยวิธีอื่นใดเพื่อประโยชน์ในทางการค้า ต้องนำเสียง ภาพ ภาพยนตร์ หรือข้อความที่จะโฆษณาดังกล่าวนั้นให้ผู้อนุญาตตรวจพิจารณา ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะโฆษณาได้	๗๑	ปรับไม่เกินห้าพันบาท
๗	๔๒	เพื่อพิทักษ์ประโยชน์และความปลอดภัยของผู้บริโภคให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ (๑) ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้จำหน่ายอาหาร หรือผู้ทำการโฆษณา ระงับการโฆษณาอาหารที่เห็นว่าเป็นการโฆษณาโดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ (๒) ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้จำหน่ายอาหาร หรือผู้ทำการโฆษณาอาหาร ระงับการผลิต การนำเข้า การจำหน่าย หรือการโฆษณาอาหารที่คณะกรรมการเห็นว่าอาหารดังกล่าวไม่มีคุณสมบัติ คุณภาพหรือสรรพคุณตามที่โฆษณา	๗๒	จำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกิน สองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่น้อยกว่าห้าร้อยบาทแต่ไม่เกิน หนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว
๘	๖๕	จำหน่ายอาหารควบคุมเฉพาะที่มีได้ขึ้นทะเบียนตาม มาตรา ๓๑	๖๕	ปรับหนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

๒) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับที่	ประเด็นความผิด		บทกำหนดโทษ	
	มาตรา	ฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษที่กำหนด
๑	๓๒(๑)	ขายเครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้ง	๗๘ วรรค ๑	ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
๒	๓๒(๒)	ขายเครื่องสำอางไม่มีฉลาก	๖๗ วรรค ๒	จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๓	๓๒(๓)	ขายเครื่องสำอางที่มีฉลากไม่ถูกต้อง - ใช้ข้อความที่ไม่ตรงต่อความจริง ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง	๖๗ วรรค ๒	จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๔	๓๒(๔)	ขายเครื่องสำอางที่มีฉลากไม่ถูกต้อง - ไม่มีข้อความภาษาไทย หรือ ไม่ระบุข้อความอันจำเป็นตามประกาศคณะกรรมการเครื่องสำอาง เรื่อง ฉลากของเครื่องสำอาง ลงราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔	๖๘ วรรค ๒	จำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๕	๓๒(๖)	ขายเครื่องสำอางที่หมดอายุการใช้งานตามที่แสดงไว้ในฉลาก	๗๙ วรรค ๑	ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
๖	๒๗(๑)	ขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ - เครื่องสำอางที่ผลิตหรือใช้ภาษาชนบรจุ ไม่ถูกสุขลักษณะอันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้, หรือ - เครื่องสำอางที่มีสารอันสลายตัวได้รวมอยู่ด้วยและอาจทำให้เกิดเป็นพิษอันเป็นอันตรายต่อผู้ใช้	๗๒ วรรค ๒	จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๗	๒๗(๑)	ขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ - มีสิ่งทีอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้เจือปนอยู่	๗๓ วรรค ๒	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๘	๒๗(๑)	ขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ - มีวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖(๒)	๗๔ วรรค ๒	จำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๙	๒๗(๒)	ขายเครื่องสำอางปลอม - ใช้ฉลากแจ้งชื่อผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือแหล่งผลิตที่มีข้อความจริง - มีสารสำคัญขาดหรือเกินกว่าร้อยละ ๒๐ ตามที่แจ้ง	๗๕ วรรค ๒	จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๑๐	๒๗(๒)	ขายเครื่องสำอางปลอม - ใช้วัตถุอย่างหนึ่งอย่างใดที่ห้ามใช้เป็นสารสำคัญหรือเครื่องสำอางไม่มีสารสำคัญตามที่แจ้งไว้ - แสดงว่าเป็นเครื่องสำอางที่ได้จัดแจ้งไว้ซึ่งมิใช่ความจริง	๗๖ วรรค ๒	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๑๑	๒๗(๓)	ขายเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน	๗๗ วรรค ๒	ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท
๑๒	๖(๑)	ขายเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามตามมาตรา ๖(๑)	๖๐ วรรค ๒	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๑๓	๔๑	โฆษณาไม่เป็นธรรมกับผู้บริโภค เช่น เป็นเท็จเกินจริง ก่อให้ความเข้าใจผิด แสดงสรรพคุณรักษาโรค บำรุงงาม เป็นต้น	๘๔	จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๕.๓ การตรวจสอบสถานที่ผลิตอาหาร (เฉพาะกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา)

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ถ่ายโอนภารกิจการตรวจสอบสถานที่ผลิตอาหาร จำนวน ๒ ประเภท ให้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ตามคำสั่งแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. อาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยเน้นการตรวจสอบสถานที่ผลิต ดังนี้

๑. การตรวจสอบสถานที่ผลิตอาหาร (น้ำแข็ง)
๒. การตรวจสอบสถานที่ผลิตน้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท

๕.๓.๑ การตรวจสอบสถานที่ผลิตอาหาร (น้ำแข็ง)

สถานที่ผลิตน้ำแข็งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิต หรือ GMP สุขลักษณะทั่วไป ซึ่งมีบันทึกการตรวจสอบสถานที่ผลิตน้ำแข็ง ตามแบบ ตส.๑ (๕๐) และมีหลักเกณฑ์การพิจารณาผลการตรวจสอบสถานที่ผลิตน้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท ตามแบบ ตส.๒ (๕๐) โดยมีรายละเอียดตามคู่มือการตรวจสอบสถานที่ผลิตตาม QR Code ด้านล่าง

๕.๓.๒ การตรวจสอบสถานที่ผลิตน้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท

สถานที่ผลิตน้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตหรือ GM.P. น้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท มีบันทึกการตรวจสอบสถานที่ผลิตน้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทตามแบบ ตส.๓ (๕๐) และมีหลักเกณฑ์การพิจารณาผลการตรวจสอบสถานที่ผลิตน้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท ตามแบบ ตส.๔ (๕๐) โดยมีรายละเอียดตามคู่มือการตรวจสอบสถานที่ผลิตตาม QR Code ด้านล่าง

๕.๔ การสร้างและพัฒนาเครือข่ายการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคระดับพื้นที่

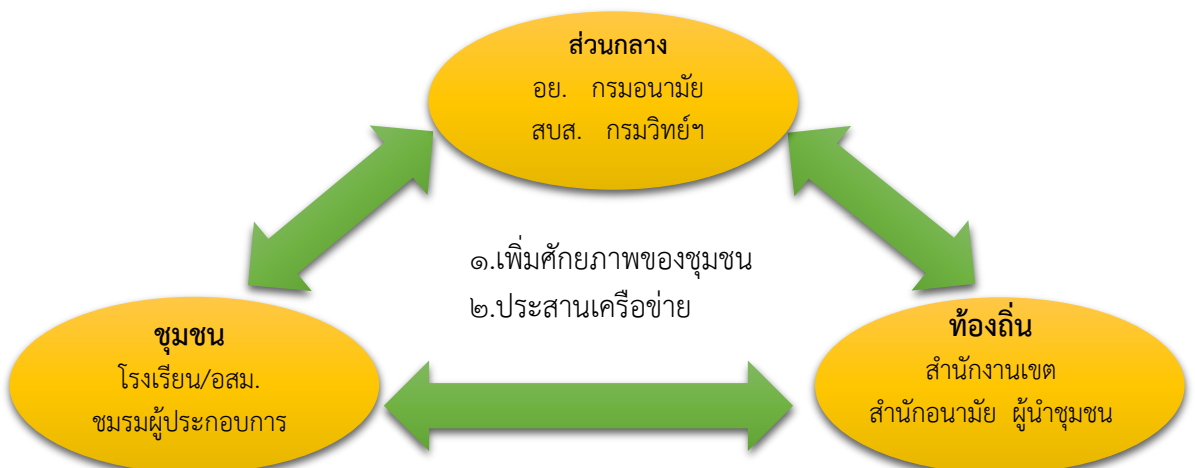
การดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพนั้น ไม่สามารถดำเนินการได้สำเร็จด้วยองค์กรเพียงองค์กรเดียว ดังนั้นภาคีเครือข่ายจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การคุ้มครองผู้บริโภคประสบผลสำเร็จ โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่าทุกคนต้องสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อคุ้มครองตนเองเป็นอันดับแรก และร่วมมือกับเครือข่าย เพื่อให้เกิดพลังสังคมที่เข้มแข็ง สามารถกำหนดมาตรการทางสังคมเพื่อลด ขจัด และป้องกันปัญหาที่เกิดจากการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยภาคีเครือข่ายการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ เครือข่ายในต่างจังหวัด และเครือข่ายในกรุงเทพมหานคร

๕.๔.๑ เครือข่ายในต่างจังหวัด ประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ ๑) ภาคีเครือข่ายระดับภูมิภาค ได้แก่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด (สสจ.) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ (สสอ.) โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล (รพ.สต.) ๒) ภาคีเครือข่ายระดับท้องถิ่น เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน/หมู่บ้าน ๓) ภาคีเครือข่ายในชุมชน เช่น นักเรียน อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) และชมรมผู้ประกอบการ เป็นต้น

ผังภาคีเครือข่ายการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพในต่างจังหวัด

๕.๔.๒ เครือข่ายในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ ๑) ภาคีเครือข่ายในส่วนกลาง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) กรมอนามัย กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ (สบส.) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ๒) ภาคีเครือข่ายระดับท้องถิ่น เช่น สำนักงานเขต สำนักอนามัย ผู้นำชุมชน ๓) ภาคีเครือข่ายในชุมชน เช่น เยาวชนสาธารณสุขในโรงเรียน (ยสร.) อาสาสมัครสาธารณสุข (ออส.) และชมรมผู้ประกอบการ เป็นต้น

ผังภาคีเครือข่ายการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพในกรุงเทพมหานคร

หากเครือข่ายในต่างจังหวัดและกรุงเทพมหานครมีภาคีเครือข่ายทั้ง ๓ ภาคส่วนที่มีความเข้มแข็ง จะทำให้การดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคในระดับท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

การดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพให้มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จำเป็นต้องมีองค์ความรู้ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มต่างๆ ในชุมชน ทั้งกลุ่มผู้บริโภค และกลุ่มผู้ประกอบการ โดยในกลุ่มผู้บริโภค จะมุ่งเน้นความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริโภค เช่น ความรู้ในการเลือกซื้อ เลือกใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพอย่างปลอดภัย การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของผลิตภัณฑ์ สิทธิผู้บริโภค ช่องทางการร้องเรียน ส่วนในกลุ่มผู้ประกอบการ จะมุ่งเน้นความรู้ในเรื่อง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์สินค้าของตนเอง แนวทางการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์สุขภาพให้ได้มาตรฐาน โดยการทำงานให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนนั้นจำเป็นต้องประสานงานกับภาคีเครือข่ายต่างๆ ในระดับพื้นที่ร่วมกันเพื่อสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ดังนั้นการสร้างความรู้ความเข้มแข็งของเครือข่ายผู้บริโภคในชุมชน จึงสามารถดำเนินงาน ดังนี้

๑) ศึกษาข้อมูลในชุมชนและเครือข่ายต่างๆ ในชุมชน เพื่อคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายที่มีความสนใจในงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยอาจจะแยกตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ เช่น ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง กลุ่มเป้าหมายคือผู้หญิงที่ทำงานโรงงาน ผลิตภัณฑ์อาหาร กลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มแม่บ้านที่ต้องปรุงอาหารเอง เป็นต้น

๒) ลงพื้นที่ในชุมชน เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนมุมมองและแนวคิดทางด้านการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมในเรื่องปัญหาจากการบริโภค

๓) จัดประชุมหารือ ตลอดจนจัดทำแผนพัฒนาเครือข่ายการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุขร่วมกัน ได้แก่ แผนพัฒนาความรู้และแผนพัฒนาระบบเฝ้าระวัง โดยมีกิจกรรมต่างๆ เช่น การตรวจสอบฉลากสินค้า การตรวจสอบโฆษณาการทดสอบสารปนเปื้อนด้วยชุดทดสอบเบื้องต้น กิจกรรมรณรงค์ต่างๆ รวมถึงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายผู้บริโภค การส่งเสริมและพัฒนาศูนย์เรียนรู้และเฝ้าระวังเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุขในชุมชน เป็นต้น

นอกจากนี้ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นหนึ่งในภาคีเครือข่ายที่สำคัญในการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภค ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรให้ความสำคัญในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายให้เข้มแข็งโดยอาจมีการจัดอบรม ประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การมอบรางวัลเพื่อสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาสถานประกอบการ เช่น การมอบป้ายร้านอาหารปลอดภัย (Food Safety) ร้านจำหน่ายเครื่องสำอางปลอดภัย (Cosmetic Safety) เป็นต้น รวมถึงเป็นหน่วยให้คำปรึกษา แนะนำแก่ผู้ประกอบการด้านวิชาการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ เช่น การจัดเตรียมสถานที่ผลิต/จำหน่ายให้ถูกต้องเหมาะสมตามมาตรฐาน ความรู้ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งนี้สามารถขอสนับสนุนความรู้ด้านวิชาการเพิ่มเติมได้จากหน่วยงานในระดับจังหวัดและอำเภอต่อไป

บทที่ ๖

แนวทางปฏิบัติด้านการบังคับใช้กฎหมายสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่พบผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายในพื้นที่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรในหน่วยงาน ในการบังคับใช้กฎหมายกับผู้ประกอบการในพื้นที่โดยมีแนวทางการตรวจสอบสถานประกอบการ ดังนี้ การเตรียมการก่อนการตรวจสอบ การเขียนบันทึกยึดอายัด และรวบรวมพยานหลักฐาน ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อกฎหมาย และขั้นตอนการดำเนินการคดีตามกฎหมาย เป็นต้น

๖.๑ แนวทางปฏิบัติในการตรวจสอบสถานประกอบการ

พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการตามกฎหมายที่ได้ให้อำนาจไว้ควรมีไม่น้อยกว่า ๒ คน ประกอบด้วย หัวหน้าผู้รับผิดชอบและผู้ช่วย หรืออาจขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าร่วมดำเนินการในบางกรณี ซึ่งในการดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการแต่ละแห่งควรกำหนดแผนดำเนินการไว้เป็นขั้นตอนเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาข้อบกพร่องในการปฏิบัติงาน และก่อนออกปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่ต้องมีการแต่งการให้เหมาะสม

๖.๑.๑ การเตรียมการ

๑) วางแผนการตรวจ กำหนดแนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติงาน รวมไปถึงการประสานผู้เกี่ยวข้องดำเนินการตรวจสอบ โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องการจับกุมผู้กระทำความผิดให้ได้ทันช่วงที่ควรกำหนดแผนสำรองไว้ด้วย หากแผนแรกไม่ได้ผล มีปัญหาอุปสรรคจะได้ใช้แผนสำรองมาปฏิบัติแทน

๒) กำหนดแบ่งหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้เหมาะสม เพื่อมิให้ซ้ำซ้อน สามารถปฏิบัติงานได้รวดเร็ว ประหยัดเวลาและกำลังคน

๓) ศึกษาหาข้อมูลสถานประกอบการที่จะทำการตรวจให้ละเอียด อาจจะศึกษาหาข้อมูลจากการขออนุญาตประกอบกิจการต่างๆ หรือบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น

- สถานที่ตั้ง แผนผังสถานที่จำหน่าย

- การบริหารงานของสถานประกอบการ มีใครเป็นผู้รับอนุญาต/

ผู้ดำเนินการ/ผู้จัดการ/ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการ

- รายละเอียดการได้รับอนุญาตประกอบกิจการ

- ประวัติการตรวจสอบสถานที่ เป็นครั้งที่เท่าใด ได้รับคำแนะนำ หรือ

ให้แก้ไขปรับปรุง ในเรื่องใดบ้าง ผลเป็นประการใด

- ประวัติการกระทำความผิด ผ่าฝืนกฎหมาย

๔) กรณีต้องขอความร่วมมือ การสนับสนุน หรือต้องใช้เครื่องมืออุปกรณ์เครื่องใช้ใดๆ ต้องจัดเตรียมและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้พร้อมครบถ้วน

๕) ตรวจสอบอำนาจตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับพนักงานเจ้าหน้าที่ หากต้องใช้ฐานอำนาจอื่นในการตรวจสอบควรประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การขอหมายค้น เป็นต้น

๖.๑.๒ การออกปฏิบัติหน้าที่

๑) ก่อนเข้าตรวจสอบสถานประกอบการแต่ละแห่ง จะต้องแนะนำตนเองพร้อมกับแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ และแจ้งวัตถุประสงค์ในการตรวจ

๒) ต้องรู้จักและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนที่พึงมีตามกฎหมาย

๓) ต้องปฏิบัติตามหลักวิชาการ เช่น การเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ต้องเก็บให้ถูกวิธี ผลิตภัณฑ์ที่ต้องตรวจสอบทางด้านจุลชีววิทยา การเก็บตัวอย่าง น้ำแข็ง ไอศกรีม ตัวอย่าง ควรเก็บตามมาตรฐานอุณหภูมิการเก็บรักษา เป็นต้น

๖.๒ การบันทึกและรวบรวมพยานหลักฐาน

ในการตรวจสอบทำพยานหลักฐาน จะต้องบันทึกรายละเอียดข้อเท็จจริงที่ตรวจพบและพฤติการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นไว้เป็นหลักฐานให้มีเนื้อหาสาระสำคัญครบถ้วน สมบูรณ์ทุกประเด็น โดยมีเอกสารการตรวจสถานประกอบการ ดังนี้

๑. บันทึกการตรวจสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องสำอาง

๒. บันทึกคำให้การของผู้ประกอบการ หรือผู้เกี่ยวข้อง ควรบันทึกข้อเท็จจริงที่ตรวจพบหรือตามที่ได้สอบถามข้อมูลต่างๆ ซึ่งอาจจะได้ข้อมูลจากการตั้งคำถาม Who (ใคร /ร่วมกับใคร) What (ทำอะไร/กระบวนการ/การกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย) How (อย่างไร/ขั้นตอนวิธีการ/วิธีการปฏิบัติ) Where (ที่ไหน/ที่เกี่ยวข้อง/ขอบเขตสถานที่) When (เวลา ห้วงเวลา เมื่อไรที่เกี่ยวข้อง) Why (ทำไม/ความคิด แรงจูงใจให้กระทำ) เป็นต้น

ในการบันทึกการให้ถ้อยคำจะต้องไม่เกิดจากการจูงใจบังคับ ชูเชิญ หรือหลอกลวง เพราะตามหลักกฎหมาย พยานหลักฐานได้มาจากการจูงใจ บังคับ ชูเชิญ หลอกลวง เป็นการได้มาโดยมิชอบ จะอ้างเป็นพยานไม่ได้

๓. บันทึกการเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ เมื่อได้เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์หรือสิ่งใดๆ นำมาประกอบการพิจารณาหรือดำเนินคดีจะต้องบันทึกลักษณะรายละเอียดผลิตภัณฑ์นั้นๆ ให้ชัดเจน วัน เดือน ปี เวลา และจำนวนที่เก็บตัวอย่าง ข้อสำคัญควรเก็บเป็นตัวอย่างในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็น ตัวอย่างผลิตภัณฑ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่จะนำมาประกอบการพิจารณาในการดำเนินการได้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น

๔. บันทึกการยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์สิ่งของ ในกรณีจะต้องยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์สิ่งของ ที่มีไว้เป็นความผิดหรือกรณีสงสัยว่ามีการกระทำความผิด จะต้องบันทึกรายละเอียดให้ชัดเจน เช่น ระบุชื่อผลิตภัณฑ์ จำนวน สภาพของที่ยึดหรืออายัด สถานที่ตั้ง ของสิ่งของที่ยึด หรืออายัด โดยเฉพาะกรณีอายัด ผลิตภัณฑ์สิ่งของนั้นๆ อยู่ในความดูแลรักษาของผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด เช่น ห้ามจำหน่าย จำหน่าย เคลื่อนย้าย ทำลายหรือกระทำการใดๆ ต่อสิ่งที่อายัดนั้น ควรทำเครื่องหมายตราหรือปิดไว้ให้ปรากฏชัดเจน และควรแยกเก็บไว้เป็นสัดส่วนต่างหาก มิให้ปะปนกับสิ่งของอื่นและไม่เป็นการกีดขวางหรือขัดข้องต่อการประกอบธุรกิจของสถานที่นั้นๆ ด้วย

๕. บันทึกหลักฐานอื่นๆ หรือเก็บสำเนาซึ่งในบางกรณีที่ต้องมีหลักฐานอื่นๆ ประกอบการพิจารณา เช่น

- ใบอนุญาต ทะเบียนพาณิชย์ ทะเบียนนิติบุคคล ทะเบียนการค้า
- ข้อมูลผู้ติดต่อ เช่น บัตรประชาชน หมายเลขโทรศัพท์ เป็นต้น
- หลักฐานการซื้อสินค้า เช่น ใบสั่งซื้อ ใบสั่งของ ใบเสร็จรับเงิน เป็นต้น

๖.๒.๑ สิ่งที่ต้องบันทึก

๑) เขียนแผนผังสถานที่ประกอบการ ตู้ ชั้นวางสินค้า ผลิตภัณฑ์สิ่งของที่ตรวจพบ วางอยู่ ณ ที่ใด จะเป็นเครื่องใช้ให้เห็นถึงเจตนาหรือไม่เจตนาในการกระทำผิดได้

๒) ควรมีการถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐาน บริเวณสถานที่ ชั้นส่วนของวัตถุที่เป็นพยาน ส่วนประกอบอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้อง

๓) การจดบันทึกข้อเท็จจริงต่างๆ รวมทั้ง รายละเอียดในการตรวจสอบต้องระบุ ระยะเวลาที่ปฏิบัติการตรวจสอบ บันทึกถ้อยคำของผู้ประกอบการหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง สรุปประเด็นให้ชัดเจนว่าข้อเท็จจริงเป็นเช่นไร ผู้ใดเป็นเจ้าของหรือเป็นผู้รับผิดชอบในการประกอบการวัตถุของกลางที่ตรวจพบเกี่ยวข้องกับผู้ใดบ้าง เมื่อมีผู้เกี่ยวข้องหลายราย ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นหลักฐานโดยไปถึงผู้ใช้ ผู้จ้างวาน หรือผู้สนับสนุนได้

๔) กรณีมีการแก้ไข แต่งเติม ซิดฆ่าถ้อยคำข้อความบางตอนที่บันทึกไว้แล้วต้องให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย และหากมีการใช้อักษรย่อใดๆ ควรจะเขียนให้ชัดเจน ถ้าไม่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปควรเขียนคำเต็ม หรือวงเล็บคำเต็มไว้ด้วย

๖.๒.๒ ตัวอย่างการรวบรวมพยานหลักฐาน

ตัวอย่างที่ ๑ การโฆษณาอาหารโดยไม่ได้รับอนุญาต และโฆษณา คุณประโยชน์คุณภาพหรือสรรพคุณของอาหารอันเป็นเท็จหรือหลอกลวง พยานหลักฐานที่ใช้ประกอบการดำเนินคดีกับผู้กระทำการฝ่าฝืน ได้แก่

๑) บันทึกการตรวจสถานที่ ให้บันทึกการตรวจสถานที่ทุกแห่งที่พบการโฆษณา ไม่ถูกต้อง

๒) บันทึกคำให้การบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจจะมีหลายราย ตั้งแต่ผู้โฆษณาผู้ใช้ให้โฆษณา ผู้เขียนสคริปโฆษณา หรือการโฆษณาของสมาชิกผู้จำหน่ายในลักษณะการขายตรง (Direct Sale) ซึ่งควรบันทึกข้อเท็จจริงแต่ละราย ให้ละเอียดครบถ้วนว่าได้กระทำการโฆษณาอย่างไร

๓) เอกสารสิ่งพิมพ์โฆษณา ปรากฏข้อความโฆษณาอะไรบ้าง แสดง คุณประโยชน์ คุณภาพของอาหารเกินความจริง หรือเป็นเท็จ หรือไม่อย่างไร วัน เวลา ใด ในกรณีที่เป็นภาษาต่างประเทศ ควรจะได้มีการแปลข้อความโฆษณานั้นเป็นภาษาไทยด้วย ทั้งนี้เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินคดีทั้งในชั้นพนักงานสอบสวน (ตำรวจ) พนักงาน อัยการ และศาล

๔) บันทึกการเก็บตัวอย่าง บันทึกการยึด/อายัด เป็นการบันทึกสิ่งของที่ตรวจพบ อาจมีทั้งผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป และเอกสารสิ่งพิมพ์โฆษณา จำเป็นต้องเก็บไว้เป็นของกลางเพื่อ

ประกอบการพิจารณาและดำเนินคดี ซึ่งควรจะบันทึกรายละเอียดสิ่งที่ตรวจพบทั้งหมด เช่น พบที่ใด ลักษณะเป็นอย่างไร จำนวนมากน้อยเพียงใด เป็นต้น

๕) หลักฐานการตรวจสอบการโฆษณา ได้รับอนุญาตให้โฆษณาหรือไม่ หากได้รับอนุญาตโฆษณา มีเงื่อนไขหรือกำหนดระยะเวลาให้โฆษณาหรือไม่ ข้อความที่ได้รับอนุญาตมีอะไรบ้าง เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับข้อความที่ผู้ประกอบการโฆษณาถูกต้องตรงกันหรือไม่ อย่างไร

๖) หลักฐานอื่นๆ (ถ้ามี)

กรณีมีผู้กระทำความผิดหลายรายในผลิตภัณฑ์โฆษณาตัวเดียวกัน เช่น ผู้ประกอบการ หรือบริษัทผู้ว่าจ้างให้โฆษณา หนังสือพิมพ์ผู้รับจ้างโฆษณา เป็นต้น การทำพยานหลักฐานต้องทำให้เชื่อมโยงกัน จึงจะดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้ครบทุกราย

ตัวอย่างที่ ๒ การโฆษณาทางโทรทัศน์ และวิทยุ พยานหลักฐานที่ใช้ประกอบการดำเนินคดีกับผู้กระทำการฝ่าฝืน ได้แก่

๑) เทปวิดีโอหรือเทปบันทึกเสียงที่บันทึกการที่โฆษณาสรรพคุณคุณประโยชน์อาหารทางโทรทัศน์หรือวิทยุ

๒) บันทึกการตรวจชม/ฟังการโฆษณาฯ ต้องระบุวันที่ เดือน ปี เวลา สถานที่ซึ่งรับชม/ฟัง และลงนามผู้ตรวจชม/ฟังโฆษณา หากมี ๒ คนและเป็นเจ้าหน้าที่จะทำให้เป็นพยานเอกสารที่มีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ทั้งนี้ต้องมีการระบุว่าออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องใดหรือสถานีวิทยุคลื่นความถี่ใด พร้อมวันเดือนปีและเวลาที่บันทึกการโฆษณาดังกล่าว เป็นสเปคตโฆษณาในรายการหรือระหว่างรายการใด หรือเป็นการบรรยายโฆษณาในรายการ กรณีได้เทปบันทึกการโฆษณาดังกล่าวจากผู้ร้องเรียน ควรต้องมีการทวนสอบโดยขอข้อมูลกับสถานีโทรทัศน์หรือสถานีวิทยุกระจายเสียงก่อนพิจารณาดำเนินคดีตามกฎหมาย

๓) บันทึกการถอดข้อความโฆษณา ต้องถอดข้อความโฆษณาโดยละเอียด โดยเฉพาะข้อความโฆษณา สรรพคุณ ประโยชน์ของอาหารที่โฆษณา ชื่ออาหารหรือตรา/เครื่องหมายการค้าที่โฆษณาพร้อมระบุชื่อ-นามสกุล และลงลายมือชื่อผู้ถอดข้อความโฆษณา

๔) บันทึกการตรวจสอบกับผู้โฆษณา ได้แก่ บันทึกการตรวจสอบสถานที่โฆษณา บันทึกคำให้การ บันทึกเก็บตัวอย่างโฆษณา(แผ่นซีดี หรือการทำสำเนาจากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เปิดโฆษณาของสถานีวิทยุฯ) บันทึกการเก็บตัวอย่างอาหาร (ในกรณีพบในสถานที่ตรวจ)

บันทึกการตรวจสอบสถานที่ ให้บันทึกรายละเอียดข้อเท็จจริงว่าการโฆษณาดังกล่าวที่เจ้าหน้าที่ตรวจพบออกอากาศ ณ สถานีวิทยุดังกล่าว วันเวลาหรือช่วงวันเวลาใด มีบุคคลใดเป็นผู้ดำเนินรายการหรือเจ้าของผู้รับผิดชอบ บุคคลดังกล่าวจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือไม่อย่างไร มีการว่าจ้างให้โฆษณาโดยบุคคลใด อยู่ที่ใด ได้รับอนุญาตให้โฆษณาหรือไม่ อย่างไร มีหลักฐานหรือไม่อย่างไร มีข้อมูลวิชาการสนับสนุนหรือไม่อย่างไร ขณะตรวจพบการโฆษณาหรือไม่อย่างไร พบผลิตภัณฑ์ดังกล่าวหรือไม่อย่างไร หากมีแผ่นซีดีโฆษณาดังกล่าวหรือมีในเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ระบุว่าเป็นตัวอย่างโฆษณาที่พบที่ใด เช่น ในห้องออกอากาศ ในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้กระจายเสียงในห้องออกอากาศ เป็นต้น โดยต้องลงรายละเอียดในบันทึกทั้งหมดให้ตรงหรือสอดคล้องกัน

สำหรับบันทึกคำให้การ ให้บันทึกข้อมูลชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ อายุ เลขที่บัตรประชาชนหรือบัตรราชการอื่น (วันหมดอายุ) อาชีพ ตำแหน่งของผู้ให้การ วันเดือนปีและเวลาที่ให้การ สถานที่ให้การ ให้การในนามของผู้ผลิต/นำเข้า/จำหน่าย อาหารที่โฆษณา จัดทำหรือเกี่ยวข้องกับโฆษณานี้อย่างไร โดยต้องบันทึกว่าได้อ่านข้อความโฆษณาที่ถอดจากเทปวีดีทัศน์หรือเทปบันทึกเสียง และดู/ฟังเทปดังกล่าวแล้ว ดำเนินการหรือเกี่ยวข้องอย่างไรกับโฆษณา และได้รับอนุญาตให้โฆษณาสรรพคุณ ประโยชน์ของอาหารที่พบหรือไม่ อย่างไร มีข้อมูลวิชาการสนับสนุนโฆษณาหรือไม่ อย่างไร พร้อมทั้งระบุว่าได้ลงลายมือชื่อในเอกสารที่ถอดข้อความโฆษณาซึ่งอ่านโดยละเอียดแล้วด้วย

ทั้งนี้กรณีมีการตรวจสอบและบันทึกโฆษณาพร้อมส่งเรื่องมาจาก สำนักงาน กสทช. ซึ่งเป็นผู้กำกับดูแลสื่อที่วิ/วิทยุตามกฎหมาย จะทำให้เป็นหลักฐานที่มีน้ำหนักเชื่อถือได้ดี

ตัวอย่างที่ ๓ การจัดการรถเร่ขายยา อาหาร เครื่องสำอาง ที่ผิดกฎหมาย
พยานหลักฐานที่ใช้ประกอบการดำเนินคดีกับผู้กระทำการฝ่าฝืน ได้แก่

๑) ภาพถ่ายแสดงรูปพรรณหรือลักษณะของรถเร่ ยี่ห้อ รุ่นรถ หมายเลขทะเบียนรถ สีรถ บันทึกวันเวลา และสถานที่ ที่ตรวจพบรถเร่ เช่น ตลาดนัด บริเวณใดของหมู่บ้าน ฯลฯ

๒) บันทึกคำให้การของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าของรถหรือผู้ขาย โดยบันทึกคำให้การให้ใส่รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ที่ตรวจพบว่าเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทใด ส่วนประกอบที่สำคัญ ลักษณะหีบห่อบรรจุเป็นอย่างไร ลักษณะการขายเป็นอย่างไร ราคาซื้อขาย ปริมาณผลิตภัณฑ์จำนวนมาน้อยเพียงใด ผู้ประกอบการยอมรับหรือปฏิเสธ รับซื้อมาจากที่ไหน

๓) บันทึกการเก็บตัวอย่าง ควรบันทึกรายละเอียดผลิตภัณฑ์ รุ่น วันที่ผลิต จำนวนที่เก็บตัวอย่าง สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย ชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ฯลฯ

๔) บันทึกการยึด ให้จดยี่ห้อของผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งของอุปกรณ์ต่างๆ ที่ได้ยึดไว้แต่ละรายการให้ครบถ้วน ลักษณะบรรจุหีบห่อเป็นอย่างไร จำนวนเท่าใด

๕) บันทึกการอายัด (ถ้ามี) ให้จดยี่ห้อของผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งของอุปกรณ์ที่ได้อายัดไว้ให้ครบถ้วน อายัดไว้ในที่ใดบ้าง เพื่อจะเป็นหลักฐานในขั้นต่อไปในการนำของกลางไปทำลายเมื่อคดีสิ้นสุด หรือต้องการตรวจพิสูจน์บางเรื่องบางรายการ

๖) หลักฐานอื่นๆ เช่น เทปบันทึกเสียงโฆษณายาผลิตภัณฑ์ ข้อความที่ได้จากการถอดเทป ใบเสร็จ เป็นต้นฯลฯ

บันทึกคำให้การ การเก็บตัวอย่าง และการยึด การอายัด จะต้องลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจและผู้ประกอบการไว้เป็นหลักฐาน

-ตัวอย่างการเขียนบันทึกตรวจสอบสถานที่จำหน่ายอาหาร-

บันทึกการตรวจสอบสถานที่จำหน่ายอาหาร

เขียนที่.....ห้องประชุมA๑, โรงแรมAAA

วันที่.....๒๗...เดือน...มิถุนายน.....พ.ศ..๒๕๖๒.....

วันนี้เวลา.....๑๐.๐๐ น..... นาย, นาง, นางสาว.....นายสมชาย ใจดี และนางสมหญิง ใจเย็น

พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๖๒ ได้พร้อมกันมาตรวจ
สถานที่จำหน่ายอาหาร ชื่อสถานที่ตั้ง.....เลขที่๒๒๒..... ตรอก/ซอย.....-.....
หมู่.....๔..... ถนน.....พิกษัตริย์..... แขวง/ตำบล.....ในเมือง.....อำเภอ.....เมือง
จังหวัด.....มุกดาหาร.....โทรศัพท์.....ผู้จัดการหรือผู้ประกอบการค้าชื่อ.....นายกระทิงทอง.....คะนองไพร
ปรากฏผลการตรวจ ดังนี้

๑. ชนิดของอาหารที่มีไว้เพื่อจำหน่าย

๑.๑ อาหารควบคุมเฉพาะ

- วัตถุเจือปนอาหาร อาหารสำหรับผู้ที่ต้องการควบคุมน้ำหนัก อาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก
 สตรีโอสไคและอาหารที่มีส่วนผสมของสตรีโอสไค โซเดียมซัยคลาเมตและอาหารที่มีโซเดียมซัยคลาเมต
 นมดัดแปลงสำหรับทารกและนมดัดแปลงสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็ก
 อาหารสำหรับทารกและอาหารดัดแปลงสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็ก อื่นๆ.....

๑.๒ อาหารกำหนดคุณภาพมาตรฐาน

- นมปรุงแต่ง นมเปรี้ยว นมโค ผลิตภัณฑ์ของนม กาแฟ เกลือบริโภค
 ข้าวเติมวิตามิน ไข่เยี่ยวม้า ครีม เครื่องดื่มเกลือแร่ ซ็อกโกแลต ชา
 ชาสมุนไพร ซอสบางชนิด น้ำแข็ง น้ำปลา น้ำผึ้ง เนย
 เนยแข็ง เนยใสหรือกึ่ง ไอศกรีม น้ำมันถั่วลิสง น้ำมันเนย น้ำมันปาล์ม
 น้ำมันมะพร้าว น้ำมันและไขมัน น้ำแร่ธรรมชาติ น้ำส้มสายชู อาหารกึ่งสำเร็จรูป
 น้ำเกลือปรุงอาหาร ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เครื่องดื่มในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท
 อาหารที่บรรจุในภาชนะปิดสนิท น้ำมันถั่วเหลืองในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท น้ำบริโภคในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท
 ผลิตภัณฑ์ปรุงรสที่ได้จากการย่อยโปรตีนของถั่วเหลือง รอยัลเยลลี่ และผลิตภัณฑ์รอยัลเยลลี่
 แยม เยลลี่ มาร์มาเลต ในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท เนยเทียม เนยผสม และผลิตภัณฑ์เนยเทียมและผลิตภัณฑ์เนยผสม
 อื่นๆ.....

๑.๓ อาหารที่ต้องมีฉลาก

- ขนมปัง ซอสในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท แป้งข้าวกล้อง อาหารฉายรังสี
 วัตถุแต่งกลิ่นรส ผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ วัสดุสำเร็จรูปและขนมเยลลี่
 หมากฝรั่งและลูกอม อาหารพร้อมปรุงและอาหารสำเร็จรูปที่พร้อมบริโภคทันที
 อาหารที่ได้จากเทคนิคการตัดแปรพันธุกรรมหรือพันธุวิศวกรรม อื่นๆ.....

๑.๔ อาหารทั่วไป

- สัตว์และผลิตภัณฑ์ พืชและผลิตภัณฑ์ น้ำตาล เครื่องเทศ สารอาหาร เครื่องปรุงรส
 สารสกัด/สารสังเคราะห์ แป้งและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์สำหรับทำอาหารชนิดต่างๆที่ยังไม่พร้อมบริโภค
 อื่นๆ.....

๒. การแสดงฉลากตรวจ.....๑.....รายการ

- ไม่พบข้อบกพร่อง.....๑.....รายการ.
- พบข้อบกพร่อง.....-.....รายการ ได้แก่
 - ชื่ออาหารไม่ถูกต้อง
 - ไม่แสดงน้ำหนัก/ปริมาณ/ปริมาตร สุทธิ
 - ไม่แสดงเลขสารบบอาหาร
 - ไม่แสดงส่วนประกอบที่สำคัญ
 - ไม่แสดงวันเดือนปีผลิต/หมดอายุ
 - ไม่แสดงสถานที่ผลิต/นำเข้า

๓.อาหารไม่มีเลขทะเบียน(ให้บันทึกชื่อและชนิดของอาหาร ชื่อผู้ผลิต สถานที่ตั้งของ ผู้ผลิต ผู้แทนจำหน่าย ฯลฯ ไว้)ไม่พบ.....

๔. อาหารที่มีลักษณะไม่น่าจะปลอดภัยต่อผู้บริโภค (อาหารปลอม อาหารไม่บริสุทธิ์).....

๕. ลักษณะของบรรจุภัณฑ์ ตรวจ.....๑.....รายการ

- ไม่พบข้อบกพร่อง.....๑.....รายการ.
- พบข้อบกพร่อง.....รายการ เช่น.....

๖. สุขลักษณะการจัดเก็บอาหาร

- เหมาะสม
- ไม่เหมาะสม เช่น
 - ไม่สะอาด
 - จัดเก็บอาหารปะปนกับสินค้าอื่น
 - ปังจี้เสียงที่มีผลต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์อาหาร เช่น จัดเก็บในที่อุณหภูมิสูง มีแสงแดดส่อง เป็นต้น

๗.การเก็บตัวอย่าง..ผลิตภัณฑ์กาแฟ.๑.รายการ

รายละเอียดตั้งในบันทึกการเก็บตัวอย่างอาหาร...ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒.....

๘. การยึดอาหาร...๑...รายการ ดังนี้ ๑. ผลิตภัณฑ์กาแฟปรุงสำเร็จ.ตราเจเอชเค. และ ยึดเอกสารใบปลิวโฆษณา.รวมทั้งสิ้น ๒ รายการ. รายละเอียดตามบันทึกการยึดตัวอย่างอาหารและเอกสารการโฆษณา.ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒.

๙. การอายัดอาหาร.....-.....รายการ

รายละเอียดตั้งในบันทึกอายัดอาหาร ลงวันที่.....-.....

๑๐. สรุปผลการตรวจ

๑๐.๑. ขณะตรวจสอบห้องประชุม A๑ ซึ่งตั้งอยู่บนชั้น ๓ ของอาคารโรงแรม AAA นี้ ถูกเช่าเพื่อจัดเป็นสถานที่จำหน่ายและโฆษณาประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์กาแฟปรุงสำเร็จ.ตราเจเอชเค. โดยขณะตรวจมี นายกระทีงทอง.คะนองไพร. ผู้จัดจำหน่ายและโฆษณาผลิตภัณฑ์อาหารเป็นผู้นำตรวจและให้ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง

๑๐.๒. ขณะตรวจพบผลิตภัณฑ์กาแฟปรุงสำเร็จ ตราเจเอชเค บรรจุกล่องกระดาษฉลากแสดงเลขสารบบอาหาร ๑๐-๓-๐๙๙๕๑-๑-๐๐๐๒ ส่วนประกอบสำคัญ น้ำตาล ๕๐ % ครีมเทียม ๒๘% กาแฟ ๑๘ % มีส่วนผสมของสมุนไพรแก้ไอ น้ำหนักสุทธิ ๑๖๐ กรัม (๑๖x ๑๐ ซอง) วันผลิต ๐๗/๑๑/๒๕๖๐ และควรบริโภคก่อน ๐๗/๑๑/๒๕๖๒ ผลิตโดยบริษัท เลิ้นหยาง จำกัด มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน นำเข้าและจัดจำหน่ายโดยบริษัท แรงดี จำกัด ๑๒๕/๔๔ ถนนรัชดาภิเษก แขวง/เขต ดินแดง กรุงเทพฯ จำนวน ๖๐ กล่อง อยู่ในบริเวณห้องจัดประชุม ซึ่งผู้ประกอบการชี้แจงว่า ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีไว้เพื่อจัดจำหน่ายให้กับสมาชิกและผู้สนใจทั่วไปในราคา ๒๕๐๐ บาท

๑๐.๓. ขณะตรวจพบเอกสารใบปลิวบรรยายสรรพคุณผลิตภัณฑ์กาแฟมีข้อความระบุสรรพคุณสินค้าว่า “เจเอชเค กาแฟสำหรับท่านชาย เสริมสร้างความสุขในชีวิต เห็นผลภายใน ๑ ชั่วโมง รับประกันหากไม่เห็นผลยินดีคืนเงิน” จำนวน ๕๐๐ ฉบับ ซึ่งผู้ประกอบการยอมรับว่าเป็นผู้จัดทำและเผยแพร่แก่สมาชิก และผู้ซื้อสินค้าโดยไม่ได้ขออนุญาต

๑๐.๔. นายกระทิงทอง คະนองไพโร ยอมรับว่าเป็นหัวหน้าทีมสมาชิกผู้จำหน่ายสินค้าอิสระของบริษัท แรงดี จำกัด และผลิตภัณฑ์กาแฟปรุงสำเร็จ เจเอชเค ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบนั้น รับซื้อมาจากบริษัท แรงดี จำกัด เพื่อทำการจำหน่ายให้กับสมาชิกและผู้สนใจทั่วไป

๑๐.๕. ผู้ประกอบการมอบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมลายมือชื่อ รับรองความถูกต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำไปประกอบการพิจารณา

.....

ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่มาตรวจสอบสถานที่จำหน่ายอาหารครั้งนี้ ไม่มีทรัพย์สินของผู้ประกอบการค้า สูญหายหรือเสียหายแต่ประการใด จึงลงนามรับรองไว้ต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่และพยานท้ายบันทึกนี้

- ลงชื่อ.....นายกระทิงทอง คະนองไพโร.....ผู้ประกอบการค้า
(.....)
- ลงชื่อ.....นายสมชาย.....ใจดี.....พนักงานเจ้าหน้าที่
- ลงชื่อ.....นางสมหญิง ใจเย็น.....พนักงานเจ้าหน้าที่
- ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่
- ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่
- ลงชื่อ.....นายเอ.....พยาน
- ลงชื่อ.....พยาน

-ตัวอย่างการเขียนบันทึกยึด-

บันทึกการยึดอาหารและเอกสารโฆษณาอาหาร

เขียนที่ ห้องประชุม A๑ ชั้น ๓ อาคารโรงแรม AAA.

วันที่ ๒๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

วันนี้เวลา ๑๐.๐๐ น. นาย, นาง, นางสาว นายสมชาย ใจดี และนางสมหญิง ใจเย็น

เจ้าพนักงานตามความในพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้มาตรวจและยึดอาหารที่ได้ผลิตขึ้น/ หรือจำหน่าย / หรือสั่งเข้ามาจำหน่ายให้แก่ประชาชนเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

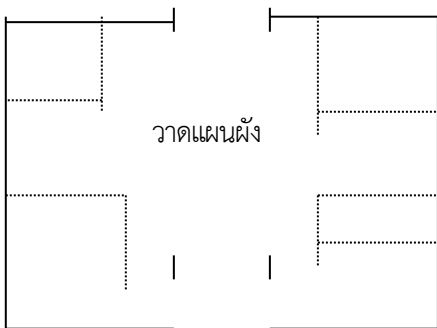
ข้าพเจ้า นายกระตังทอง คະນອງไพโร ผู้รับอนุญาต/ผู้ดำเนินกิจการ จำนวนหน่วยอาหาร ใบอนุญาตเลขที่ ตั้งอยู่เลขที่ ถนน พืชภัณฑ์สันติราษฎร์ ซอย แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ เมือง จังหวัด มุกดาหาร ได้ยินยอมให้ยึดอาหารตามรายการต่อไปนี้-

๑. ผลิตภัณฑ์กาแฟปรุงสำเร็จ ตราเจเอชเค บรรจุกล่องกระดาษฉลากแสดงเลขสารบบอาหาร ๑๐-๓-๐๙๕๕๑-๑-๐๐๐๒ ส่วนประกอบสำคัญ น้ำตาล ๕๐ % คริมเทียม ๒๘% กาแฟ ๑๘ % มีส่วนผสมของสมุนไพรเก๋ากี้ น้ำหนักสุทธิ ๑๖๐ กรัม (๑๖x ๑๐ ของ) วันผลิต ๐๗/๑๑/๒๕๖๐ และควรบริโภคก่อน ๐๗/๑๑/๒๕๖๒ ผลิตโดยบริษัท เส้นหยาง จำกัด มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน นำเข้าและจัดจำหน่ายโดยบริษัท แรงดี จำกัด ๑๒๕/๔๔ ถนนรัชดาภิเษก แขวง/เขต ดินแดง กรุงเทพฯจำนวน ๕๕ กล่อง

๒. เอกสารใบปลิวบรรยายสรรพคุณผลิตภัณฑ์กาแฟมีข้อความระบุสรรพคุณสินค้าว่า “ เจเอชเค กาแฟ สำหรับท่านชาย เสริมสร้างความสุขในชีวิต เห็นผลภายใน ๑ ชั่วโมง รับประทานหากไม่เห็นผล ยินดีคืนเงิน” จำนวน ๔๙๙ ฉบับ

หมายเหตุ ๑.ยึดอาหารและเอกสารโฆษณาจากสถานที่ตามที่ระบุข้างต้น และ ๒.ผู้ประกอบการยินยอมมอบผลิตภัณฑ์อาหารพร้อมทั้งเอกสารโฆษณาอาหารดังรายการที่ยึดข้างต้นให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหารพิจารณาดำเนินการต่อไปตามแต่จะเห็นสมควรกรณีผลการพิจารณาเป็นที่สิ้นสุด

จำนวน ๒ รายการ รวม ๕๕ กล่อง + ๔๙๙ ฉบับ (รวมอยู่ใน ๑ ลัง) ในการที่เจ้าพนักงานมาตรวจและยึดอาหารและเอกสารครั้งนี้ มิได้ทำให้ทรัพย์สินของข้าพเจ้าสูญหายหรือเสียหายแต่อย่างใด จึงลงนามรับรองไว้ต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่และพยานท้ายบันทึกนี้

แผนผังแสดงบริเวณที่ยึดอาหาร

ลงชื่อ นายกระตังทอง คະນອງไพโร ผู้รับอนุญาตหรือผู้แทน

ลงชื่อ นายสมชาย ใจดี พนักงานเจ้าหน้าที่

ลงชื่อ นางสมหญิง ใจเย็น พนักงานเจ้าหน้าที่

ลงชื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่

ลงชื่อ นายแอ พยาน

ลงชื่อ พยาน

-ตัวอย่างการเขียนบันทึกคำให้การ-

บันทึกคำให้การ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหาร

วันที่๒๗.....เดือน.....มิถุนายน.....พ.ศ.....๒๕๖๒

คำให้การของ ..นายกระตังทอง...คะนองไพร นั้ตรประจำตัวประชาชนเลขที่...๓-๔๙๓๐-๐๐๔๓๒-๒๗-๒

เรื่องตรวจสอบการโฆษณาอาหารและการจำหน่ายอาหาร.

ต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่.....นายสมชาย ใจดี และนางสมหญิง ใจเย็น.....

ข้อ ๑ ข้าพเจ้า นายกระตังทอง คะนองไพร อายุ ๓๘ ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติ ไทย เป็น ผู้จำหน่ายสินค้าอิสระ.....ของสถานที่.....จำหน่ายอาหาร..... ชื่อ..... ตั้งอยู่เลขที่.....๒๒๒.....ตรอก/ซอย.....ห้องประชุม A๑.รร. AAA ถนน พัทธกษัตริราชฎร์.....หมู่ที่.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....เมือง.....จังหวัด.....มุกดาหาร..... โทรศัพท์.....รหัสไปรษณีย์.....สถานที่ใกล้เคียง.....เขตสถานีตำรวจ.....

ข้อ ๒ ข้าพเจ้าขอให้การว่า ..วันนี้เวลาประมาณ ๑๔.๓๐ น. ได้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม ..พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๒๒... พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ สภอ.เมืองมุกดาหาร ดังรายนามข้างต้นได้มา แสดงตัว เพื่อขอเข้าตรวจสอบการจำหน่ายอาหารและจัดอบรมสมาชิกขายตรงซึ่งอยู่บริเวณห้องประชุม A๑.ภายใน อาคารชั้นสามของโรงแรม AAA. โดยมีข้าพเจ้าเป็นผู้นำตรวจสอบพร้อมให้ข้อมูลโดยตลอดมีข้อเท็จจริง ปรากฏดังนี้

๒.๑. ข้าพ...เป็นหัวหน้าทีมสมาชิกผู้จำหน่ายสินค้าอิสระของบริษัท แรงดี จำกัด. ซึ่งเป็นผู้นำเข้าและจำหน่ายผลิตภัณฑ์กาแฟปรุงสำเร็จ.ตราเจเอชเค. ในระบบขายตรงให้กับกลุ่มสมาชิก. หรือ กลุ่มผู้บริโภคที่สนใจ และข้าพ. เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการจัดประชุมอบรมและให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กาแฟของบริษัทฯโดยจะเข้าห้องประชุม A๑. ชั้น ๓ ของอาคารโรงแรม AAA. เพื่อจัดการประชุมในระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๖๒- กรกฎาคม ๒๕๖๒ ทุกวันเสาร์-อาทิตย์. ตั้งแต่เวลา ๙.๐๐-๑๖.๐๐.น.

๒.๒ ข้าพ. นำพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบบริเวณโดยรอบ. ขณะตรวจพบผลิตภัณฑ์กาแฟปรุงสำเร็จ.ตราเจเอชเค. บรรจุกล่องกระดาษ. ฉลากแสดงเลขสารบบอาหาร.๑๐-๓-๐๙๙๕๑-๑-๐๐๐๒. ส่วนประกอบสำคัญ น้ำตาล ๕๐% ครีมเทียม ๒๘% กาแฟ ๑๘%. มีส่วนผสมของสมุนไพรแก้ น้ำหนักสุทธิ ๑๖๐ กรัม(๑๖x๑๐. ของ). วันผลิต ๐๗/๑๑/๒๕๖๑. และควรบริโภคก่อน ๐๗/๑๑/๒๕๖๒. ผลิตโดยบริษัท. เลิศหมาย จำกัด. มณฑลเสฉวน. สาธารณรัฐประชาชนจีน. นำเข้าและจัดจำหน่ายโดย บริษัท แรงดี จำกัด. ๑๒๕/๔๔. ถนนรัชดาภิเษก แขวง/เขต. ดินแดง กรุงเทพฯ. จำนวน ๖๐. กล่องอยู่ในบริเวณห้องจัดประชุม. ซึ่งข้าพ. ได้ชี้แจงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบในขณะที่ตรวจสอบว่าสินค้าดังกล่าวมีไว้จำหน่ายให้กับสมาชิกขายตรง. หรือ ผู้สนใจในราคากล่องละ ๒๕๐๐ บาท. โดยสินค้าดังกล่าวข้าพ. รับซื้อมาจากบริษัท แรงดี จำกัด. ซึ่งมีที่อยู่ตามที่ปรากฏบนฉลากสินค้า.

๒.๓. พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ข้าพ. ทราบว่าได้มีการเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์กาแฟปรุงสำเร็จ.ตราเจเอชเค. รุ่นวันผลิตและหมดอายุเดียวกันกับที่พบในขณะที่ตรวจ...เพื่อส่งตรวจวิเคราะห์ที่ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ ปรากฏว่าพบตัวยา. Sildenafil ซึ่งเป็นยาควบคุมพิเศษที่ใช้ในการรักษาอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ. ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค.

บันทึกคำให้การของ.....นายกระตังทอง...คะนองไพร.....(ต่อ)

.....๒.๔. ขณะข้าพเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอน..พบเอกสารใบปลิวบรรยายสรรพคุณผลิตภัณฑ์กาแฟมี
ข้อความระบุสรรพคุณสินค้าว่า...“เจเอชเค กาแฟสำหรับท่านชาย เสริมสร้างความสุขในชีวิต เห็นผลภายใน ๑
ชั่วโมง รับประกันหากไม่เห็นผลยินดีคืนเงิน...” จำนวน ๕๐๐ ฉบับ ข้าพเจ้ายอมรับว่า ได้จัดทำเอกสารดังกล่าวเพื่อ
เผยแพร่แก่สมาชิกและผู้ซื้อสินค้า โดยไม่ได้ขออนุญาต และได้มีการแจกจ่ายไปแล้วบางส่วน
.....๒.๕. ข้าพเจ้ายินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังนี้.....

.....๒.๕.๑. เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์กาแฟปรุงสำเร็จ ตราเจเอชเค ตามที่ตรวจพบข้อ ๒.๒ จำนวน ๑
รายการ เพื่อส่งตรวจวิเคราะห์คุณภาพมาตรฐานตามประกาศฯ ฉบับที่ ๑๙๗ พ.ศ.๒๕๕๓ เรื่องกาแฟ พร้อมทั้งหา
ตัวยาซิลเดนาฟิล (Sildenafil) ดังรายละเอียดตามบันทึกการเก็บตัวอย่างอาหารลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

.....๒.๕.๒. เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์กาแฟปรุงสำเร็จ ตราเจเอชเค และใบปลิวโฆษณาสรรพคุณ
ผลิตภัณฑ์กาแฟตามที่พบข้อ ๒.๔ เพื่อประกอบการพิจารณาจำนวน ๒ รายการ รายละเอียดตามบันทึกการเก็บ
ตัวอย่างอาหารและเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา...ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

.....๒.๕.๓. ยึดผลิตภัณฑ์กาแฟปรุงสำเร็จ ตราเจเอชเค...และยึดเอกสารใบปลิวโฆษณาสรรพคุณ
ผลิตภัณฑ์กาแฟตามที่พบข้อ ๒.๔ จำนวน ๒ รายการ... ดังรายละเอียดตามบันทึกการยึดอาหารและเอกสารการ
โฆษณา ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒.....

.....๒.๖. ข้าพเจ้าขอมอบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งระบุชื่อที่อยู่ปัจจุบันของข้าพเจ้า พร้อมลงลายมือชื่อ
รับรองความถูกต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่

.....๒.๗. ในการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่ครั้งนี้มิได้ทำให้ทรัพย์สินที่มีอยู่ ณ สถานที่แห่งนี้ หรือของ
บุคคลใด สุนัขหาย เสียหาย หรือเสื่อมค่าแต่ประการใดอ่านแล้วรับรู้ว่าถูกต้องจึงลงลายมือชื่อรับรองไว้เป็นหลักฐาน
ในบันทึกฉบับนี้

ข้อ ๓ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าคำให้การของข้าพเจ้าให้การด้วยความสมัครใจและเป็นความสัตย์จริงทุกประการ

ข้อ ๔ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะปฏิบัติตามที่ได้ให้ถ้อยคำไว้แล้วทุกประการ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อ
หน้าพนักงานเจ้าหน้าที่

ลงชื่อ.....นายกระตังทอง...คะนองไพร.....ผู้ให้ถ้อยคำ
()

ลงชื่อ.....นายสมชาย.....ใจดี.....พนักงานเจ้าหน้าที่

ลงชื่อ.....นางสมหญิง ใจเย็น.....พนักงานเจ้าหน้าที่

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่

ลงชื่อ.....นายเอ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

-ตัวอย่างการเขียนบันทึกเก็บตัวอย่าง-

บันทึกการเก็บตัวอย่างอาหาร

เขียนที่ ห้องประชุม A๑ ชั้น ๓ อาคารโรงแรม AAA
วันที่ ๒๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

วันนี้เวลา ๑๔.๓๐ น. นาย,นาง,นางสาว นายสมชาย ใจดี และนางสมหญิง ใจเย็น.....
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้มาตรวจและเก็บตัวอย่าง
อาหารและเอกสารการโฆษณาอาหาร ซึ่ง นายกระทิทอง คະนองไพโร มีไว้เพื่อขาย/ผลิตเพื่อขาย/นำส่ง
เพื่อขาย/ให้แก่ประชาชนไปเพื่อทำการตรวจวิเคราะห์ทางวิชาการ

ข้าพเจ้า นายกระทิทอง คະนองไพโร ผู้รับใบอนุญาต ผู้ประกอบกิจการ จำหน่ายอาหาร
เลขที่ ๒๒๒ ห้องประชุม A๑ ชั้น ๓ อาคารโรงแรม AAA หมู่ที่ ถนน พิกษ์สันติ
ราษฎร์..... ตรอก/ซอย..... แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ
เมือง..... จังหวัด มุกดาหาร..... เขตสถานีตำรวจ
โทรศัพท์ ได้มอบให้ตามรายการดังต่อไปนี้

๑.ผลิตภัณฑ์กาแฟปรุงสำเร็จ ตราเจเอชเค บรรจุกล่องกระดาษฉลากแสดงเลขสารบบอาหาร ๑๐-
๓-๐๙๙๕๑-๑-๐๐๐๒ ส่วนประกอบสำคัญ น้ำตาล ๕๐ % ครีมเทียม ๒๘% กาแฟ ๑๘ % มีส่วนผสมของ
สมุนไพรมะนาว น้ำหนักสุทธิ ๑๖๐ กรัม ม(๑๖x ๑๐ ซอง) วันผลิต ๐๗/๑๑/๒๕๖๐ ควรบริโภคก่อน
๐๗/๑๑/๒๕๖๒ ผลิตโดยบริษัท เส้นหยาง จำกัด มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน นำเข้าและจัด
จำหน่ายโดย บริษัท แรงดี จำกัด ๑๒๕/๔๔ ถนนรัชดาภิเษก แขวง/เขต ดินแดง กรุงเทพฯ จำนวน ๔๓
กล่อง.....

*หมายเหตุ- เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์อาหารจากสถานที่ตามเลขที่ข้างต้นเพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพมาตรฐานตามประกาศ
ฯ ฉบับที่ ๑๙๗ พ.ศ.๒๕๔๓ เรื่อง กาแฟ และวิเคราะห์หาตัวยาซิลเดนาฟิล

จำนวน ๑..... รายการ รวม ๔ กล่อง.....ในการนี้ข้าพเจ้าไม่คิดมูลค่าแต่ประการ
ใดและในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่มาตรวจและเก็บตัวอย่างอาหารครั้งนี้ มิได้มีทรัพย์สินของผู้ใดในสถานที่นี้
สูญหายหรือเสียหาย จึงลงนามรับรองไว้ต่อหน้าเจ้าพนักงานและพยานทำยบันทึกนี้

ลงชื่อ.....นายกระทิทอง คະนองไพโร.....ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แทน
()

ลงชื่อ.....นายสมชาย ใจดี.....พนักงานเจ้าหน้าที่

ลงชื่อ.....นางสมหญิง ใจเย็น.....พนักงานเจ้าหน้าที่

ลงชื่อ.....นายเอ.....พยาน

ลงชื่อ..........พยาน

เอกสารอ้างอิง

๑. คู่มือการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอ จัดทำโดยกองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีนาคม ๒๕๕๘ ISBN ๙๗๘-๙๗๔-๒๔๔-๓๖๗-๒
๒. การทบทวนวรรณกรรมและสถานการณ์การคุ้มครองผู้บริโภคในระบบสุขภาพ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) ชะอรลีน สุขศรีวงศ์และคณะ เมษายน ๒๕๕๕
๓. การบริหารงานคุ้มครองผู้บริโภคทางสาธารณสุข มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ๒๕๔๙
๔. เว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา : <http://www.fda.moph.go.th/>
๕. เว็บไซต์สำนักอาหาร: <http://newsser.fda.moph.go.th/food/>
๖. เว็บไซต์กลุ่มควบคุมเครื่องสำอาง :http://e-cosmetic.fda.moph.go.th/frontend/theme_๔/index.php?Submit=Clear&Lang=๐
๗. การสืบค้นผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ได้รับอนุญาตจาก อย. : <http://www.fda.moph.go.th/สืบค้นข้อมูลผลิตภัณฑ์>
๘. ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ไม่ปลอดภัย/ผิดกฎหมาย“SAFETY ALERT อย.แจ้งเตือนภัย” http://newsser.fda.moph.go.th/safetyalert/frontend/theme_๑/index.php?Submit=Clear
๙. คู่มือการตรวจสอบฝ้าระวังโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ สำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ๒๕๕๕
๑๐. คู่มือการใช้ชุดทดสอบอาหาร สำนักคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เลข ISBN ๙๗๘-๖๑๖-๑๑-๑๖๙๘-๙
๑๑. ชุดทดสอบ องค์กรเภสัชกรรม <http://dmsc๒.dmsc.moph.go.th/testkit/images/banners/bbb.pdf>
๑๒. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ นครสวรรค์ <http://www๒.dmsc.moph.go.th/doc/files/กรมวิทย์พัฒนาชุดทดสอบปรอทในเครื่องสำอาง.pdf>
๑๓. รายชื่อชุดทดสอบกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์และสถานที่ติดต่อสั่งซื้อ / ตัวแทนจำหน่ายของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ http://dmsc๒.dmsc.moph.go.th/testkit/index.php?option=com_content&view=article&id=๘๐๔:๒๐๑๓-๐๙-๐๙-๐๒-๕๙-๑๗&catid=๑๑๖:๒๐๑๐-๐๙-๐๒-๑๐-๔๑-๔๐&Itemid=๑๙๗
๑๔. ชุดทดสอบกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ <http://www.sansabaytwelve.com/Testkit.php>
๑๕. หนังสือรวมกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จัดทำโดยกองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ISBN ๙๗๘-๙๗๔-๒๔๔-๓๕๖-๖๙

๑๖. หลักและวิธีที่ควรปฏิบัติด้านกฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอาหารและยา จัดทำโดยกลุ่มนิติกร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ISBN ๙๗๔-๘๐๗๐-๕๑-๔
๑๗. คู่มือขั้นตอนการปฏิบัติงาน (SOP) และคู่มือวิธีการปฏิบัติงาน (WI) ตามโครงการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการควบคุม กำกับ ดูแล ผลิตภัณฑ์สุขภาพในส่วนภูมิภาค พ.ศ.๒๕๕๗
๑๘. เอกสารประกอบการเรียนรู้ เรื่อง การจัดการรถเร่ในงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข จัดทำโดยนายกิตติศักดิ์ เวฬุวนารักษ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านค้อ จ.นครพนม

ภาคผนวก

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ ๓๘๕) พ.ศ. ๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่องแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓๐๐) พ.ศ. ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ในอาหารทุกชนิดตามนิยาม “อาหาร” ของมาตรา ๔

(๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(๒) รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข

(๔) สาธารณสุขนิเทศก์

ข้อ ๓ ให้ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ในอาหารทุกชนิดตามนิยาม “อาหาร” ของมาตรา ๔

(๑) เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

(๒) รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ด้านสาธารณสุข

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยและประสิทธิผลของผลิตภัณฑ์และการใช้ผลิตภัณฑ์

ด้านสาธารณสุข

(๕) ผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานอาหาร

(๖) ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยของอาหารและการบริโภคอาหาร

(๗) ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ด้านสาธารณสุข

(๘) ผู้อำนวยการสำนักอาหาร

(๙) ผู้อำนวยการสำนักด้านอาหารและยา

(๑๐) ผู้อำนวยการกองแผนงานและวิชาการ

(๑๑) ผู้อำนวยการกองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น

(๑๒) นักวิชาการอาหารและยา

(๑๓) เกษีชร

ข้อ ๔ ให้ข้าราชการกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในอาหารทุกชนิด ตามนิยาม “อาหาร” ของมาตรา ๔

(๑) อธิบดีกรมควบคุมโรค

(๒) รองอธิบดีกรมควบคุมโรค

(๓) ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป

(๔) หัวหน้ากลุ่มโรคติดต่อระหว่างประเทศ สำนักโรคติดต่อทั่วไป

(๕) หัวหน้ากลุ่มโรคติดต่อทางอาหารและน้ำ สำนักโรคติดต่อทั่วไป

(๖) นายแพทย์ นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปีขึ้นไป สำนักโรคติดต่อทั่วไป

(๗) ผู้อำนวยการสำนักโรคไม่ติดต่อ

(๘) นายแพทย์ นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปีขึ้นไป สำนักโรคไม่ติดต่อ

(๙) ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๑๐) นายแพทย์ นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปีขึ้นไป สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๑๑) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมการบริโภคยาสูบ

(๑๒) นายแพทย์ นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปีขึ้นไป สำนักควบคุมการบริโภคยาสูบ

(๑๓) ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ - ๑๒

(๑๔) นายแพทย์ นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปีขึ้นไป และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ระดับชำนาญการขึ้นไป สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ - ๑๒

(๑๕) ผู้อำนวยการสถาบันป้องกันควบคุมโรคเขตเมือง

(๑๖) นายแพทย์ นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปีขึ้นไป สถาบันป้องกันควบคุมโรคเขตเมือง

(๑๗) นิติกร ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปีขึ้นไป สังกัดกรมควบคุมโรค

ข้อ ๕ ให้ข้าราชการกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในอาหารทุกชนิด ตามนิยาม “อาหาร” ของมาตรา ๔

- (๑) อธิบดีกรมอนามัย
- (๒) รองอธิบดีกรมอนามัย
- (๓) นักวิชาการสาธารณสุขทรงคุณวุฒิ (ด้านสุขาภิบาล)
- (๔) นักวิชาการสาธารณสุขทรงคุณวุฒิ (ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม)
- (๕) ผู้อำนวยการสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
- (๖) ผู้อำนวยการสำนักโภชนาการ
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ
- (๘) นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ
- (๙) ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสุขภาพ
- (๑๐) นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป ประจำกลุ่มอนามัยแม่และเด็ก สำนักส่งเสริมสุขภาพ

(๑๑) ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑ - ๑๒ เฉพาะในเขตจังหวัดที่ตนมีอำนาจดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

(๑๒) นักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป ศูนย์อนามัยที่ ๑ - ๑๒ ที่ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑ - ๑๒ มอบหมายเฉพาะในเขตจังหวัดที่ตนมีอำนาจดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๖ ให้ข้าราชการกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในอาหารทุกชนิด ตามนิยาม “อาหาร” ของมาตรา ๔

- (๑) อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๒) รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร
- (๔) ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๕) นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป สำนักคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

(๖) นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์

(๗) เภสัชกร ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์

ข้อ ๗ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขที่ปฏิบัติราชการในจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตาม

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เฉพาะในเขตจังหวัดที่ตนมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ในอาหารทุกชนิดตามนิยาม “อาหาร” ของมาตรา ๔

- (๑) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
- (๒) นายแพทย์เชี่ยวชาญด้านเวชกรรมป้องกัน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- (๓) นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญด้านส่งเสริมพัฒนา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- (๔) เกษัชกร กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- (๕) เกษัชกร โรงพยาบาลของรัฐ
- (๖) นักวิชาการสาธารณสุข พยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานในกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- (๗) เจ้าพนักงานเภสัชกรรม เจ้าพนักงานสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับปฏิบัติงานหรือชำนาญงานหรืออาวุโส ที่ปฏิบัติงานในกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- (๘) สาธารณสุขอำเภอ
- (๙) นักวิชาการสาธารณสุข พยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอและสถานีอนามัย

(๑๐) นักวิชาการสาธารณสุข พยาบาลวิชาชีพ แพทย์แผนไทย เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข เจ้าพนักงานเภสัชกรรม เจ้าพนักงานสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการหรือชำนาญการหรือชำนาญการพิเศษ (ประเภทวิชาการ) หรือตั้งแต่ระดับปฏิบัติงานหรือชำนาญงานหรืออาวุโส (ประเภททั่วไป) ที่ปฏิบัติงานในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอและสถานีอนามัย

ข้อ ๘ ให้ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในอาหารทุกชนิดตามนิยาม “อาหาร” ของมาตรา ๔

- (๑) อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ
- (๒) รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ
- (๓) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษประจำสำนักคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม
- (๔) พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ สำนักคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม
- (๕) พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ สำนักปฏิบัติการคดีพิเศษภาค
- (๖) พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ สำนักคดีเทคโนโลยีและสารสนเทศ
- (๗) พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ ๙ ให้ข้าราชการกรมศุลกากร กระทรวงการคลัง ซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เฉพาะในกรณีการนำเข้าหรือส่งอาหารเข้ามาในราชอาณาจักร

- (๑) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรกรุงเทพ

- (๒) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง
- (๔) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรตรวจสินค้าลาดกระบ้ง
- (๕) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรตรวจสินค้าท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
- (๖) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักสืบสวนและปราบปราม
- (๘) นายด่านศุลกากรทุกแห่ง

(๙) ผู้อำนวยการส่วน ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าฝ่ายนักวิชาการศุลกากร ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป และนักวิทยาศาสตร์ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป ที่สังกัดสำนักงานศุลกากรกรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ สำนักงานศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง สำนักงานศุลกากรตรวจสินค้าลาดกระบ้ง สำนักงานศุลกากรตรวจสินค้าท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สำนักสืบสวนและปราบปราม ศูนย์บริการศุลกากรท่าอากาศยานดอนเมืองและด่านศุลกากรทุกแห่ง ที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปฏิบัติพิธีการศุลกากร หรือการส่งการตรวจอาหารที่นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการควบคุมตรวจปล่อยสินค้าประเภทอาหารที่นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการสืบสวนและปราบปราม

ข้อ ๑๐ ให้ข้าราชการและพนักงานราชการกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสัตว์ สัตว์แปรรูป และผลิตภัณฑ์จากสัตว์

- (๑) อธิบดีกรมปศุสัตว์
- (๒) รองอธิบดีกรมปศุสัตว์
- (๓) ผู้อำนวยการสำนัก
- (๔) ผู้อำนวยการกอง
- (๕) ผู้อำนวยการสถาบัน
- (๖) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์
- (๗) ปศุสัตว์เขต
- (๘) ปศุสัตว์จังหวัด
- (๙) ปศุสัตว์อำเภอ
- (๑๐) หัวหน้าด่านกักกันสัตว์
- (๑๑) นายสัตวแพทย์
- (๑๒) นักวิชาการสัตวบาล
- (๑๓) นักวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๑๔) นักวิทยาศาสตร์

(๑๕) นักจัดการงานทั่วไป

(๑๖) นิติกร

(๑๗) สัตวแพทย์

(๑๘) เจ้าพนักงานสัตวบาล

ข้อ ๑๑ ให้ข้าราชการกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ สัตว์น้ำ สัตว์น้ำแปรรูป และผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ

(๑) อธิบดีกรมประมง

(๒) รองอธิบดีกรมประมง

(๓) ผู้เชี่ยวชาญกรมประมง

(๔) ผู้อำนวยการกอง

(๕) ผู้อำนวยการสถาบัน

(๖) ผู้อำนวยการส่วน

(๗) ผู้อำนวยการศูนย์

(๘) ประมงจังหวัด

(๙) ประมงอำเภอ

(๑๐) หัวหน้าด่านตรวจสัตว์น้ำ

(๑๑) นักวิชาการประมง

(๑๒) นักวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร

(๑๓) นิติกร

(๑๔) เจ้าหน้าที่ประมง

ข้อ ๑๒ ให้ข้าราชการกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพืชและผลิตภัณฑ์จากพืช

(๑) อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

(๒) รองอธิบดีกรมวิชาการเกษตร

(๓) ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบควบคุมการนำเข้าส่งออกสินค้าพืชและปัจจัยการผลิต

(๔) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร

(๕) ผู้อำนวยการกองวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร

(๖) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร

(๗) ผู้อำนวยการสำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช

(๘) ผู้อำนวยการสำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ

- (๙) ผู้อำนวยการพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช
- (๑๐) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน
- (๑๑) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพืชสวน
- (๑๒) เลขานุการกรม
- (๑๓) ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต
- (๑๔) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร
- (๑๕) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย
- (๑๖) นักวิชาการเกษตร
- (๑๗) นักวิทยาศาสตร์
- (๑๘) นิติกร

ข้อ ๑๓ ให้ข้าราชการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสัตว์ สัตว์น้ำ พืช สัตว์แปรรูป สัตว์น้ำแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์จากพืช

- (๑) เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
- (๒) รองเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
- (๓) ผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร
- (๔) ผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสุขอนามัยพืช
- (๕) ผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสุขอนามัยสัตว์
- (๖) ผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช
- (๗) ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาระบบงานรับรองมาตรฐาน
- (๘) ผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจประเมินระบบรับรองมาตรฐาน
- (๙) ผู้อำนวยการกองรับรองมาตรฐาน
- (๑๐) ผู้อำนวยการกองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร
- (๑๑) ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (๑๒) ผู้อำนวยการกองควบคุมมาตรฐาน
- (๑๓) ผู้อำนวยการสำนักกำหนดมาตรฐาน
- (๑๔) เลขานุการกรม
- (๑๕) นักวิชาการมาตรฐานตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป
- (๑๖) นายสัตวแพทย์ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป
- (๑๗) นิติกรตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป
- (๑๘) นักวิเคราะห์นโยบายและแผนตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป

ข้อ ๑๔ ให้ข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสัตว์ สัตว์น้ำ พืช สัตว์แปรรูป สัตว์น้ำแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์จากพืช

(๑) เกษตรและสหกรณ์จังหวัด

(๒) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด

ข้อ ๑๕ ให้ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในอาหารทุกชนิดตามนิยาม “อาหาร” ของมาตรา ๔

(๑) เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๒) รองเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๓) ผู้อำนวยการกองกฎหมายและคดี

(๔) ผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้บริโภคด้านโฆษณา

(๕) ผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลาก

(๖) ผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้บริโภคด้านสัญญา

(๗) นิติกร

(๘) นักสืบสวนสอบสวน

ข้อ ๑๖ ให้ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในอาหารทุกชนิดตามนิยาม “อาหาร” ของมาตรา ๔

(๑) ปลัดกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้อำนวยการสำนักอนามัย

(๓) รองผู้อำนวยการสำนักอนามัย

(๔) ผู้อำนวยการสำนักงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย

(๕) ผู้อำนวยการกองสุขาภิบาลอาหาร สำนักอนามัย

(๖) ผู้อำนวยการสำนักงานสัตวแพทย์สาธารณสุข สำนักอนามัย

(๗) ผู้อำนวยการกองสร้างเสริมสุขภาพ สำนักอนามัย

(๘) ผู้อำนวยการสำนักงานชั้นสูตรสาธารณสุข สำนักอนามัย

(๙) ผู้อำนวยการกองเภสัชกรรม สำนักอนามัย

(๑๐) นักวิชาการสุขาภิบาล สำนักงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย

(๑๑) นักวิชาการสุขาภิบาล กองสุขาภิบาลอาหาร สำนักอนามัย

- (๑๒) นายสัตวแพทย์ สำนักงานสัตวแพทย์สาธารณสุข สำนักงานมัย
- (๑๓) นักโภชนาการ กองสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานมัย
- (๑๔) นักเทคนิคการแพทย์ สำนักงานชั้นสูตรสาธารณสุข สำนักงานมัย
- (๑๕) เกษัชกร สำนักงานมัย
- (๑๖) ผู้อำนวยการเขต
- (๑๗) ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต ที่ผู้อำนวยการเขตมอบหมายให้ช่วยสั่งราชการฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

- (๑๘) หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ สำนักงานเขต
- (๑๙) นักวิชาการสุขภาพ สำนักงานเขต
- (๒๐) เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน สำนักงานเขต

ข้อ ๑๗ ให้พนักงานเมืองพัทยา ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในเขตเมืองพัทยา ในอาหารทุกชนิดตามนิยาม “อาหาร” ของมาตรา ๔

- (๑) ปลัดเมืองพัทยา
- (๒) รองปลัดเมืองพัทยา
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักการสาธารณสุข
- (๔) ผู้อำนวยการส่วนสุขภาพอนามัย
- (๕) หัวหน้าฝ่ายสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม
- (๖) หัวหน้าฝ่ายคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข
- (๗) เกษัชกร นักวิชาการสุขภาพ นักวิทยาศาสตร์ นายสัตวแพทย์
- (๘) เจ้าพนักงานสุขภาพชำนาญงาน
- (๙) ผู้อำนวยการสำนักงานเมืองพัทยา สาขาเกาะล้าน
- (๑๐) หัวหน้าฝ่ายสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักงานเมืองพัทยา สาขาเกาะล้าน
- (๑๑) เกษัชกร นักวิชาการสุขภาพ นักวิทยาศาสตร์ สำนักงานเมืองพัทยา สาขาเกาะล้าน
- (๑๒) เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชนชำนาญงาน สำนักงานเมืองพัทยา สาขาเกาะล้าน
- (๑๓) พนักงานเมืองพัทยาอื่น ที่ได้รับมอบหมายจากปลัดเมืองพัทยาให้รับผิดชอบด้านอาหาร สุขอนามัย หรือสาธารณสุข ในศาลาว่าการเมืองพัทยา

ข้อ ๑๘ ให้พนักงานเทศบาลนคร พนักงานเทศบาลเมือง พนักงานเทศบาลตำบล ยกเว้น กรุงเทพมหานคร ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในเขตเทศบาลนคร เทศบาลเมืองหรือเทศบาลตำบล เฉพาะสถานที่จำหน่ายอาหาร สถานที่สะสมอาหาร ตลาด ที่หรือทางสาธารณะตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่อยู่ในเขตเทศบาลนคร เทศบาลเมืองหรือเทศบาลตำบลนั้น ๆ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ผลิต

นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือใบสำคัญการใช้ฉลากอาหารซึ่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
ดูแลรับผิดชอบ

- (๑) ปลัดเทศบาล
- (๒) รองปลัดเทศบาล
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- (๔) ผู้อำนวยการกองการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- (๕) หัวหน้ากองสาธารณสุข
- (๖) หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข
- (๗) หัวหน้าฝ่ายงานสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม
- (๘) หัวหน้าฝ่ายบริการและส่งเสริมอนามัย
- (๙) นักบริหารงานสาธารณสุข
- (๑๐) เกสัชกร
- (๑๑) นักวิชาการสาธารณสุข
- (๑๒) นักวิชาการสุขาภิบาล
- (๑๓) พยาบาลวิชาชีพ
- (๑๔) พยาบาลเทคนิค
- (๑๕) เจ้าพนักงานสุขาภิบาล
- (๑๖) เจ้าพนักงานเภสัชกรรม
- (๑๗) เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๑๙ ให้ข้าราชการสังกัดกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุรา

- (๑) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิเคราะห์สินค้า
- (๒) นักวิทยาศาสตร์ สังกัดกลุ่มวิเคราะห์สินค้าและของกลาง
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานและพัฒนากิจการจัดเก็บภาษี ๑
- (๔) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิชาการสรรพสามิต สังกัดสำนักมาตรฐานและพัฒนากิจการจัดเก็บ
ภาษี ๑
- (๕) นักวิชาการสรรพสามิต และเจ้าพนักงานสรรพสามิต สังกัดส่วนมาตรฐานและพัฒนากิจการ
จัดเก็บภาษี ๑ สำนักมาตรฐานและพัฒนากิจการจัดเก็บภาษี ๑
- (๖) ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม
- (๗) นักวิชาการสรรพสามิต นักตรวจสอบภาษี และเจ้าพนักงานสรรพสามิต สังกัด
สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม
- (๘) ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตภาค

(๙) นักวิชาการสรรพสามิต นักตรวจสอบภาษี และเจ้าพนักงานสรรพสามิต สังกัด ส่วนตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม สำนักงานสรรพสามิตภาค

(๑๐) สรรพสามิตพื้นที่

(๑๑) นักวิชาการสรรพสามิต นักตรวจสอบภาษี และเจ้าพนักงานสรรพสามิต สังกัดสำนักงาน สรรพสามิตพื้นที่

(๑๒) นักวิชาการสรรพสามิต และเจ้าพนักงานสรรพสามิต สังกัดสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา
ข้อ ๒๐ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘
พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘

- (๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๒) รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข
- (๔) สาธารณสุขนิเทศก์
- (๕) เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
- (๖) รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
- (๗) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ด้านสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๘) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยและประสิทธิผลของผลิตภัณฑ์และการใช้ผลิตภัณฑ์ด้านสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๙) ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยของเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๑๐) ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ด้านสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๑๑) ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาระบบนำเข้า - ส่งออกผลิตภัณฑ์สุขภาพ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๑๒) ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาระบบกำกับดูแลผลิตภัณฑ์หลังออกสู่ตลาด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๑๓) ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาระบบคุ้มครองผู้บริโภคในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๑๔) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๑๕) เกสัชกร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๑๖) นักวิชาการอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะในเขตจังหวัดที่ตนมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

- (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร
- (๒) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
- (๓) เกษัชกร ที่ปฏิบัติงานในกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเกษัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- (๔) นักวิชาการสาธารณสุข กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเกษัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- (๕) เจ้าพนักงานสาธารณสุข กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเกษัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- (๖) เจ้าพนักงานเกษัชกรรม กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเกษัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

ข้อ ๓ ให้ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะในเขตอำเภอที่ตนมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

- (๑) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน
- (๒) เกษัชกรในโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป หรือโรงพยาบาลชุมชน
- (๓) สาธารณสุขอำเภอ
- (๔) นักวิชาการสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ
- (๕) เจ้าพนักงานสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ

ข้อ ๔ ให้ข้าราชการ พนักงานราชการและพนักงานกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการในสถานที่ขายเครื่องสำอาง สถานที่เก็บเครื่องสำอาง ที่อยู่ในเขตตำบลที่ตนมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ผลิตเพื่อขนานเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนี้

- (๑) นักวิชาการสาธารณสุข สถานีอนามัยหรือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
- (๒) พยาบาลวิชาชีพ สถานีอนามัยหรือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
- (๓) เจ้าพนักงานสาธารณสุข สถานีอนามัยหรือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ข้อ ๕ ให้ข้าราชการและพนักงานราชการสังกัดกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเก็บตัวอย่างหรือนำตัวอย่างไปเพื่อการตรวจวิเคราะห์

- (๑) อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๒) รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย
- (๔) ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๕) นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ สำนักเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย
- (๖) เกสซ์กร สำนักเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย
- (๗) นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๘) เกสซ์กร ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์

ข้อ ๖ ให้ข้าราชการสังกัดกรมศุลกากร กระทรวงการคลัง ซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะในกรณีการนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง คือ

- (๑) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรกรุงเทพ
- (๒) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรตรวจสินค้าท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
- (๔) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
- (๕) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง
- (๖) ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรตรวจสินค้าลาดกระบัง
- (๗) ผู้อำนวยการศูนย์บริการศุลกากรท่าอากาศยานดอนเมือง สำนักงานศุลกากรกรุงเทพ
- (๘) ผู้อำนวยการส่วนบริการศุลกากรไปรษณีย์ สำนักงานศุลกากรกรุงเทพ
- (๙) ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานวิเคราะห์สินค้า สำนักพิภักดิ์อัตราศุลกากร
- (๑๐) นายด่านศุลกากร

ข้อ ๗ ให้ข้าราชการและพนักงานเมืองพัทยา เทศบาลนคร เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ยกเว้น กรุงเทพมหานคร ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ในเขตเมืองพัทยา เทศบาลนคร เทศบาลเมืองหรือเทศบาลตำบล เฉพาะในสถานที่ขายเครื่องสำอาง สถานที่เก็บเครื่องสำอางที่อยู่ในเขตเมืองพัทยา เทศบาลนคร เทศบาลเมืองหรือเทศบาลตำบลที่ตนมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสถานที่ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ดังนี้

- (๑) ปลัดเทศบาล
- (๒) รองปลัดเทศบาล
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- (๔) ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- (๕) นักบริหารงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

- (๖) เกสัชกร
 - (๗) นักวิชาการสาธารณสุข
 - (๘) นักวิชาการสุขาภิบาล
 - (๙) เจ้าพนักงานสุขาภิบาล
 - (๑๐) เจ้าพนักงานเกสัชกรรม
- ข้อ ๘ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

๑. นายธเรศ กรัษนัยรวิวงศ์ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
๒. นายพูลลาภ ฉันทวิจิตรวงศ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
๓. นางสาววรสุตา ยุงทอง ผู้อำนวยการกองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภค ฯ

รายนามคณะผู้จัดทำ

๑. นางสาวณธิป วิมุตติโกศล รก.ผชช.ด้านพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ด้านสาธารณสุข
๒. นางกมลรัตน์ นุตยกุล เกสัชกรชำนาญการพิเศษ กองคป. อย.
๓. นางศรีสุตา ฉำทรัพย์ เกสัชกรชำนาญการพิเศษ กอง คป. อย.
๔. นางสาวเพลิน จำแนกพล เกสัชกรชำนาญการพิเศษ กอง คป. .อย.
๕. นางสาวสุชญญา พลเพชร เกสัชกรชำนาญการพิเศษ กองคป. .อย.
๖. นางอรัญญา เทพพิทักษ์ เกสัชกรชำนาญการพิเศษ กอง คป. อย.
๗. นางสาวอุษณีย์ อนุวรรตวรกุล เกสัชกรชำนาญการพิเศษ กอง คป. อย.
๘. นางสาวภควดี ศรีภิรมย์ เกสัชกรชำนาญการพิเศษ กองคป. .อย.
๙. นายอาทิตย์ พันเดช เกสัชกรชำนาญการพิเศษ กอง คป. อย.
๑๐. นายสุรพงษ์ ชิตปราง นักวิชาการอาหารและยาชำนาญการ กอง คป. อย.
๑๑. นางสาวจันทร์จรัส จงสุขวิโรจน์ เกสัชกรชำนาญการ กองคป. อย.
๑๒. นายเพียรพันธุ์ พิระภิญโญ เกสัชกรชำนาญการ กอง คป. อย.
๑๓. นายทวีศักดิ์ ไพรสุวรรณ เกสัชกรชำนาญการ กองคป. อย.
๑๔. นายชัยพร รักษากุล เกสัชกรชำนาญการ กองคป. อย.
๑๕. นางสาวอุษณีย์ ทองใบ เกสัชกรชำนาญการ กองคป. อย.
๑๖. นางสาวสรียา เวชวิฐาน เกสัชกรชำนาญการ กองคป. อย.

๑๗. นายสิทธิศักดิ์ อมรสमानลักษณ์ เกษัชกรชำนาญการ กอง คบ. อย.
๑๘. นางสาวรณิดา จิวรุ่งเรือง เกษัชกรชำนาญการ กองคบ. อย.
๑๙. นายสุรศักดิ์ ชิตพงษ์ เกษัชกรปฏิบัติการ กอง คบ. อย.
๒๐. นางสาวรุ่งตะวัน เดชาศิลป์ชัยกุล เกษัชกรปฏิบัติการ กองคบ. อย.
๒๑. นางสาวปณยธร ลีศุภเลิศ เกษัชกรปฏิบัติการ กองคบ. อย.
๒๒. นางสาวปราชญา บุตรหงส์ เกษัชกรปฏิบัติการ กองคบ. อย.
๒๓. นางสาวอรรวรรณ ศิริเวทย์วุฒิ นักวิชาการอาหารและยาปฏิบัติการ กองคบ. อย.
๒๔. นางสาวจิตตินันท์ จิตรวีริยะ นักวิชาการอาหารและยาปฏิบัติการ กองคบ. อย.
๒๕. มล.วรดนุ ศรีรัตนสถาวร เกษัชกรชำนาญการพิเศษ สำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย อย.
๒๖. นางสาวอรสุรางค์ ธีระวัฒน์ นักวิชาการอาหารและยาชำนาญการพิเศษ สำนักควบคุมอาหาร อย.
๒๗. นางณัฐธา ณ รังสี นักวิชาการอาหารและยาชำนาญการพิเศษ สำนักควบคุมอาหาร อย.
๒๘. นางอุ๋นเรื่อน เจริญสวัสดิ์ เกษัชกรชำนาญการพิเศษ สสจ.สุพรรณบุรี
๒๙. นายจิระสันต์ มีรัตน์ธนาวัต เกษัชกรชำนาญการพิเศษ สสจ.ชลบุรี
๓๐. นางสาวธัญญ์พิชชา ศักดิ์ภิรมย์ เกษัชกรชำนาญการพิเศษ สสจ.ปทุมธานี
๓๑. นางสาวทิพย์สุดา ทิพย์ธนาสกุล เกษัชกรชำนาญการ สสจ.นนทบุรี
๓๒. นายไพบูลย์ เจษฎาไพสิฐ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สสจ.ฉะเชิงเทรา
๓๓. นายนวพรรษ นาครอง เจ้าพนักงานเกษตรกรรมชำนาญงาน สสจ.สระแก้ว
๓๔. นางนภาพร ตันไพบูลย์กุล เกษัชกรชำนาญการพิเศษ กรุงเทพมหานคร
๓๕. นางวีไลรัตน์ เชี่ยวชาญ นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ กรุงเทพมหานคร
๓๖. นางบุบผา ส่งสกุลชัย นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ เมืองพัทยา
๓๗. นางสาวรุ่งลาวัลย์ พรรณขาม นักวิชาการสุขาภิบาลปฏิบัติการ เทศบาลนครนนทบุรี
๓๘. นางสาวพรพิมล เหล่าคุณค่า ผู้ช่วยนักวิชาการสาธารณสุข เทศบาลนครนนทบุรี

๓๙. นายไพบูรณ์ โพธิ์คำ	นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ	เทศบาลนครรังสิต
๔๐. นางรัชณี ใจชื่น	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี
๔๑. นางสาววิมลญา จันทิ	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ	เทศบาลเมืองวังน้ำเย็น
๔๒ นายบรรจบ จันทร์เจริญ	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	เทศบาลตำบลพนมสารคาม

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กระทรวงสาธารณสุข

